

**რინეთის სააღრო
 რუსეთში:**
 მსოფლიოსთვის
 რეალური
 საფრთხე აშერიკის
 შეერთებული
 შტატებია
24

უკრაინაში დაწყებული სპეცოპერაციის მიზეზები

6-7, 11-14

«ჩვენ თავს ვიხავთ მათგან, ვინც უკრაინა მკვლად აიყვანა და ცდილობს, ის ჩვენი ქვეყნისა და ხალხის წინააღმდეგ გაგვიყენოს»

დავით მხეიძე:

რუსეთსა და უკრაინას შორის ნაფიქლი ომი რომ დაწყებულიყო, უკვე დამთავრებული იქნებოდა **4**

ომის დასრულების შედეგ ქვეყნებს, რომლებიც «არაბჟითსა მოაგების» როლს ასრულებდნენ, დიდი რისკსა დაატყდაბათ თავს **5**

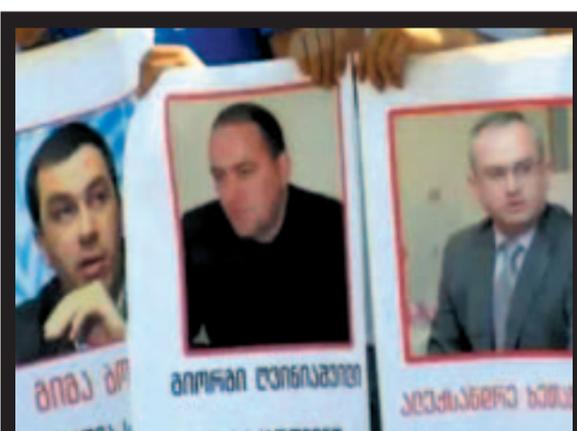

ქვეყნის გარეთ კი — იმ სახელმწიფოებს, თავს ჩვენს მეგობრებსა და სტრატეგიულ პარტნიორებს რომ უწოდებენ **2**

გულბაათ რცხილაძე:

მიზეზითავე მთავრობას: ასე თუ გაგრძელდება, დაგაბნობენ! **3**

სხვისი ხელით ნარ-ეკლის გლეჯას მიჩვეულნი **11**

ილია ეროვნულ ხსოვრებაზე და ამ ხსოვრების მონესრიგებისა და დახვის უპირატეს მნიშვნელოვანზე **15**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

30 წელია, საკუთარ ქვეყანაზე ზრუნვას ვერ მივიჩვიეთ და ხან ავლანეთის დამოუკიდებლობისთვის ვიბრძობით, ხან ცენტრალური აფრიკის ქვეყნებში მშვიდობისთვის და ხან ურთიერთობისთვის, რომ ამერიკამ რაც შეიძლება მეტი ნავთობი მიიღოს. არადა, დასაცავი და საფიქრალი, უწინარესად, საქართველოა.

ომი და არაქოლობა ქვეყნის უიგნით ხელს აქლავს ოპოზიციას და ე.წ. ლიბერალურ ფრთას, ქვეყნის ბარათი კი — იმ სახელმწიფოებს, თავს ჩვენს მეგობრებს და სტრატეგიულ პარტნიორებს რომ უწოდებენ

დაქირავებული მკვლელების შეკრებას აპირებენ უკრაინაში და ამ ყველაფერში ქართველებს მონაწილეობენ, თავისი უკრაინის საელჩოთი და კონსულის ჩართულობით

სოციალური ქსელების ქართულ სექტორში ვრცელდება არაერთი მოწოდება, რომ ქართველები უნდა წავიდნენ უკრაინაში საბრძოლველად და ამ ქვეყნის დასაცავად. უფრო მეტიც, მითითებულია კონკრეტული ტელეფონის ნომრები და, რაც მთავარია, ამას კოორდინაციას საქართველოში უკრაინის საელჩო უწევს. ჰო, უკრაინის საელჩოში შეგაქვს განაცხადი, რომ გსურს, მოხალისედ ჩაენერო, შემდეგ კი...

„უკრაინის კონსულს ველა-პარაკე. მოკლედ: თბილისიდან სოფიამდე მივდივართ ავტობუსით, სოფიიდან — პოლონეთში, შემდეგ კი — უკრაინაში. იქიდან უკვე ჯარი დაგვარეგისტრირებს. მსურველთა სია უკვე გადაივსო და რადგან ერთ ჯერზე მხოლოდ 75 მოხალისის ნაყვანაა შესაძლებელი, ამ ტრანსპორტით მეტი ვერ წამოვა, კეთდება ახალი სია და მოხალისე კიდევ ძალიან ბევრია“, — ეს განცხადება და ჯარისკაცის ფორმაში შემოსილი საკუთარი სურათი ბლოგერმა **დომინიკ მანგომ** გამოაქვეყნა.

დომინიკ მანგო ის კაცია, ყოველდღიურად პატრიარქს რომ გვიგინებს, ლგბტ თემს ხმალომობული რომ იცავს და ქუჩაში სახედაფარული დადის, ვინმემ რომ არ იცნოს და არ სცემოს. ჰო, ეს ადამიანი წავიდა უკრაინაში საბრძოლველად და ახლა წერენ, რომ გმირია. პატრიარქის მაგინებელი, სარწმუნოების მაგინებელი, ქრისტიანობის აბურხად ამბებელი გმირი გახდა. კიდევ ერთი საინტერესო ამბავი — უკრაინაში მყოფმა ქართველმა მებრძოლმა **მანო ნადირაძემ**, რომელიც ტელეტურებშიც არაერთხელ ჩაერთო, სოციალურ ქსელში არამდენიმე დღის წინათ მოგვინოდა — „ალბათ, საათებიც არ დარჩა, ღორები რომ შემოიჭრან უკრაინაში... აქ არავის ჩამოსვლა არ სჭირდება, არავის... მანდ მიხედეთ, მანდ იბრძოლეთ... გაანადგურეთ და დაარბიეთ ყველაფერი, რაც კავშირშია რუსეთთან და რუსულ პროპაგანდასთან! დიდება საქართველოს, დიდება უკრაინას!“

არ ვიცი, რა ვითრათ. აგერ, რუსი ეროვნების მეზობელი მყავს, ორი შვილით და ოთხი შვილიშვილით, უჭყველოდ დაკავშირებულია რუსეთთან, რუსია ეროვნებით და ამიტომ გადავიდე და დავარბიო, სახლიდან გამოვავდო, ხო? სხვას რას ნიშნავს ნადირაძის მოწოდება? კიდევ ერთ განცხადებას გავაცნობთ და განცხადებებს ამით მოვრჩეთ: „ძვირფასო ქართველებო,

გარეთ მშვენიერი ამინდია — იქნებ გაისიერნოთ ცხინვალა და სოხუმი? შეგიძლიათ გაიყოლოთ რამდენიმე ჯგუფში სანტრანსპორტით, ტანკი. მიდით, გამოვადგებათ. დამპყრობლის მთელი არმია მიიქარის უკრაინისკენ, რათა სწრაფად დაასრულოს თავისი მიზნები მოგზაურობა აქ. პუტინი სხვა ქვეყნებს კებნს, მაგრამ ეს მხოლოდ სიტყვებია. პატარა პრეზიდენტს ხელეობა მოკლე აქვს; ფინეთმა გამოხატა ნატოში გაწევრების სურვილი, კრემლი კი მხოლოდ განცხადებებით აშინებს. ქართველებო, დაიბრუნეთ, რაც გეკუთვნით. რუსეთში წავართვათ თქვენი მიწები, მაგრამ მხოლოდ ცოტა ხნით. ძალადობით მიტაცებული ნაქურდალი დიდხანს ვერ გაძლებს. მიდი, საქართველო, დროა“, — ეს განცხადება სოციალურ ქსელში რადგან დეპუტატმა, **ალექსანდრ ბონარენკომ** გამოაქვეყნა. მანამდე მან **ირაკლი ლარიბაშვილს** მოლაპატე უწოდა, რადგან ჩვენმა პრემიერმა რუსეთისთვის სანქციების დაწესებაზე უარი განაცხადა. ასე გახდა გონარენკო გმირი და მეტი რა, რომ ეს ნაბიჯი პოპოკატორი, რომელიც პირდაპირ მოგვიწოდებს, ომი დაიწყეთო, პოლიტიკაში ვიქცინოთ ომის დაწყება სურთ და ამას არც მალავენ. უკრაინის ომში საქართველოს ჩართვა სურს უკრაინის საელჩოსაც, რომელიც საქართველოდან მოხალისეებს აგროვებს და იცით, რა არის მთავარი მოთხოვნა? საომრად წასვლის მსურველი 18-დან 60 წლამდე

ალექსანდრ ბონარენკო

ლუკ კოფი: დროა, დავიწყეთ საქართველოს კვილბაშვად შეიარაღება და არ დაველოდოთ რამდენიმე კვირას, სანამ რუსეთი გადაწყვეტს მათთან (ისევე) შეჭრას, რომორც უკრაინაში

ეებს ჰგონიათ, რომ შეილებიც ჩვენზე მეტად უყვართ და ჩვენ შვილის სიყვარული არ ვიცით.

აგერ ვლადიმერ ზელენსკიმაც განაცხადა, „საერთაშორისო ლეგიონი“ უნდა შექმნათ, ეს იქნება დახმარება, ჩამოდით და იომეთო. არადა, უკრაინაში ჩასულ ჩვენს მებრძოლებს დაქირავებულებს ეძახის. ჩვენეთი ოფიციალურად რუსეთის შემადგენლობაშია და საქართველო არ არის უკრაინის შემადგენლობაში. ის „საერთაშორისო ლეგიონი“, რომლის შექმნასაც აპირებენ, დაქირავებული მებრძოლებისგან ჩამოყალიბდება და დაქირავებულ მებრძოლს მკვლელი ჰქვია. ჰო, მკვლელია ადამიანი, რომელიც სხვა ქვეყანაში საბრძოლველად ფულის გამო მიდის და მართლა გულანთებული და იდეისთვის მებრძოლი ერთი ხელის თითებზე დასათვლელი იქნება ნებისმიერ „საერთაშორისო ლეგიონში“. დიახ, დაქირავებული მკვლელების შეკრებას აპირებენ უკრაინაში და ამ ყველაფერში ქართველებიც მონაწილეობენ, თავისი უკრაინის საელჩოთი და კონსულის ჩართულობით. ისიც არ მესმის, ქართველი ჯარისკაცები რომ ერთგებიან პირდაპირ ეთერში და სიამაყით აცხადებენ, ამდენი ადამიანი გავანადგურეთო. კაცები ხმამაღლა ამბობდეს მკვლელი

გონარენკომ ირაკლი ლარიბაშვილს მოლაპატე უწოდა, რადგან ჩვენმა პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ უკრაინის ომში საქართველოს ჩართვა სურს უკრაინის საელჩოსაც, რომელიც საქართველოდან მოხალისეებს აგროვებს და იცით, რა არის მთავარი მოთხოვნა? საომრად წასვლის მსურველი 18-დან 60 წლამდე

ვიარაღოთ, ვისი შეილებით რისკავთ? ვინ უნდა წავიდეს ომში? მე და ჩემნაირები ხომ? ხელისუფლების თუ ოპოზიციის შიდაგარე სრულყოფილი სახელმწიფოები და ისინი ჩამოსვლელი იქნებიან, ე.ი. ისევე რიგითი ადამიანები უნდა შეაკვდნენ, ხომ? მიშა რუსთავის ციხეში „რამკებს“ რომ ამტყველებს, გარეთ რომ ვიყო, წინა ხაზზე ვიდგებოდი, იომეთ, ხელში იარაღი აიღეთო, რატომ არ მოუწოდებს იმავს თავის შვილს? გონი, ვილაც-

ვარო და ტაშს უკრავდნენ, აქამდე არ გამიგია. როცა საქმე შენს სამშობლოს ხეობს, ყველაფერი მარტივად გასაგებია და ალსაქმელია, როცა მტერი შენს მიწას, შენს ოჯახს უტყვევს, მაგრამ, როცა შენი მიწა ათასობით კილომეტრის იქითაა, პატრიოტიზმზე საუბარი ცოტა სასაცილოა.

„დროა, დავიწყეთ საქართველოს კვილბაშვად შეიარაღება და არ დაველოდოთ რამდენიმე კვირას, სანამ რუსეთი გადაწყვეტს მათთან (ისევე) შეჭრას, რომორც უკრაინაში“, — ეს განცხადება The

Heritage Foundation-ის ე.წ. ანალიტიკოსმა **ლუკ კოფამ** გააკეთა. არის თუ არა ეს განცხადება პროვოკაციული? არსებობს თუ არა იმის შესაძლებლობა, რომ საქართველოში იარაღის შემოტანის შემთხვევაში რუსეთმა იფიქროს, რომ კავკასიაში მეორე ფრონტს უხსნიან და ამიტომ ჯარის ნაწილები აქაც უნდა გამოუმგას? და ვინ იქნება ამაში დამნაშავე და რას მივიღებთ დასავლეთიდან? მე გეტყვით — დასავლეთი კვლავ შემფოთდება, ბაი-დენი კი გამოაცხადებს ციფრებს, რა ოდენობის იარაღს მოგვანვდის და შემდეგ ამ იარაღის საფასურს ათეული წლები გადავიხდით. **ალარაფერს ვამბობთ იმაზე, რომ საქართველოსთვის ომი დამლუბველი იქნება და ერის, ქვეყნის არსებობას კითხვის ნიშანი დაესმება.**

ადამიანების ჯგუფს არ სურს, დაინახოს რეალობა — რუსეთის წინააღმდეგ არ მიდის ნატო მთელი თავისი შეიარაღებით, არ გზავნის ჯარს ევროკავშირის არცერთი ქვეყანა, ამ ომში არ ჩაერთა მსოფლიოში ყველაზე დიდი არმიის მქონე ჩინეთი და ჩვენ წინა პლანზე გამოვვარდით და გვსურს, ვიომოთ და, რაც მთავარია, ეს ისე გავაკეთოთ, რომ ყველამ დაინახოს და ყველამ თქვას, რომ აგერ, ქართველები ფრონტის წინა ხაზზე არიანო. ამ ადამიანებს ჰგონიათ, რომ ჩვენ იმაზე მეტი შეგვიძლია, ვიდრე ნატოსა და ევროკავშირის ქვეყნებს, პრინციპით „რაც კარგები ვართ, ქართველები ვართ“ და ამ ურატოტიზმით გვსურს გაფრენა. **სწორედ ასეთმა მიდგომამ დაგვკლუა და დაგვაცქია არაერთხელ, მაგრამ...**

საქართველოში ომი და არა-ეულობა ქვეყნის შიგნით ხელს აძლევს ოპოზიციას და ე.წ. ლიბერალურ ფრთას, ქვეყნის გარეთ — იმ სახელმწიფოებს, თავს ჩვენს მეგობრებსა და სტრატეგიულ პარტნიორებს რომ უწოდებენ. შეხედეთ აზერბაიჯანს, სომხეთს, გინახავთ იქ ავტორიტული ვიდეოები და უკრაინაში საბრძოლველად ადამიანების მობოლიზების პროცესი ტელეფონის ნომრებით და კონსულის ჩართულობით? თუ სომხეთსა და აზერბაიჯანში საკონსულარო არაქვს უკრაინას? აქვს, მაგრამ იქ უკრებებს ნიხს აჭერენ და ჯერ საკუთარ ქვეყანაზე ფიქრობენ, მერე — დანარჩენზე. სამწუხაროდ, 30 წელია, საკუთარ ქვეყანაზე ზრუნვას ვერ მივეჩვიეთ და ხან ავლანეთის დამოუკიდებლობისთვის ვიბრძობით, ხან ცენტრალური აფრიკის ქვეყნებში მშვიდობისთვის და ხან ერაყში იმისთვის, რომ ამერიკამ რაც შეიძლება მეტი ნავთობი მიიღოს. არადა, დასაცავი და საფიქრალი, უწინარესად, საქართველოა.

მოსო ბარბაქაძე
P.S. მოუხედავად იმისა, რომ საქართველომ შესაძლებლობების მაქსიმუმი გააკეთა და ომის ქარ-ცეცხლში გაცხვეულ ქვეყანას დაეხმარა, პრეზიდენტმა ზელენსკიმ საქართველოდან ელჩი გაიწვია უკრაინაში საბრძოლველად წამსვლელი მოხალისეებისთვის „ბარიერის შექმნისა და ამორალური პოზიციის გამო“. ეს გადაწყვეტილება, სავარაუდოდ, ამერიკელი კურატორებისა და ქართველი მრჩეველების ზეგავლენით მიიღო. უმაღლესობა ადამიანის ყველაზე ცუდი თვისება!

ამერიკელები არ თაკილოვან ფაშისტებთან თანამშრომლობას; არ თაკილოვან სახელმწიფო გადატრიალებების მოწყობას; ტერორისტების გამოყენებას; ტერორისტული სახელმწიფოების ჩამოყალიბებასაც კი. მეტიც, მსოფლიოში გატონობისკენ სწრაფვაში აუშ თვითონ იქცა იმ ტერორისტულ სახელმწიფოდ, რომლისთვისაც მისაღება უკანონო გადაწყვეტილებები, ლინჩის წესით გასამართლება, მკვლელობები, ცხედრები, გვამები, გამძვარი იარაღი, განადგურებული სახელმწიფოები და, რაც მთავარია, გარყვნილი საზოგადოებები და გარყვნილი თაობები.

ფარვის ბარათი, ბაბ-ცოცხლს ფაშისტური სულსკვეთითა და ფაშისტური ორბანიზაციებიც. ამერიკული «ფრანდი რევოლუციის» გზით უკრაინის ხელისუფლებაში მოსულმა პრეზიდენტმა იუზო ჩენკომ პირდაპირადი ფაშისტებს: სტაპან ბანდერასა და რომან შუსევიჩს, რომლებიც დიდი საბრძოლო მისი წლებში მარტოვე ფაშისტებთან თანამშრომლობდნენ და უამრავი სისხლაღება აქვთ ჩადენილი, უკრაინის ეროვნული გმირის წოდებაში მიანიჭა.

ყოფილი და, ბუნებრივია, მრავალი რთული გადაწყვეტილებაც მიუღია. პუტინმა ეს ნაბიჯიც გადადგა: «Мною принято решение о проведении специальной военной операции...»

ამერიკული ფაშოზი, სანაგობა და სისხლისღვრა მისა, ჯარ დემოკრატიით, სიყვინთის თაღისუფლებით, ადამიანის უფლებების ქადაგებითა და საზოგადოების გააბრუნებელი მკაცრი სხვა სფანელით მოღის, რასაც ქაღიღები, სისხლი და ათასგვარი ფინანსური ინიაქშიაი მოსდევს. ამერიკელები რესპოდ იქ იწყებენ, სავსე მთავრობის მოსიღვისა და ხალხის გულს მოგებენ ეს მდიდარი არსენალი არ ჭრის

იძლება ასე ითქვას, ის ბუნებრივი სივრცე შექმნა, რომელიც დაძაბულობის მოხსნის აუცილებელი პირობაა.

* რუსეთი განთავისუფლებს დასავლეთის კომპლექსისგან, რომელიც ლამის საბედისწეროდ ექცა ბოლო ოცდაათი წელიწადის განმავლობაში. დასავლეთის წინაშე თავის დადრეკის სამარცხვინო სენი თანდათანობით უკან დაიხვეს და წინა პლანზე რუსული კულტურა, მეცნიერება, ხელოვნება და ტრადიციული ღირებულებები წამოიწევს.

* დასავლეთის კომპლექსისგან განთავისუფლებს ზოგადად პოსტსაბჭოთა სივრცეც, განსაკუთრებით კი საქართველო, რომელმაც ჯერ საკუთარ თავზე იწვნია, ახლა კი უკრაინის მაგალითზეც იხილა და განიცადა, რასაც ნიშნავს დასავლეთის «სტრატეგიული პარტნიორობის» და ნატოს იმედგადაცხადება.

ჩვენ ხომ მოვისმინეთ დასავლეთის მიერ პანლურნაკრავი და მიტოვებული ზელენსკის გოდება, რომელიც, როგორც ასეთი დროს იტყვიან-ხომ, ცას სწვდებოდა: «Кто готов дать Украине гарантию вступления в НАТО? Честно, все боятся. Я спрашиваю у них: вы с нами? Они отвечают, что с нами, но нас с собой в Альянс брать не готовы. Я спросил сегодня у двадцати семи лидеров Европы, быть ли Украине в НАТО. Прямо спросил. Все боится». აქ შეუძლებელია არ გაგახსენდეს ბიბლიური «იერემიას გოდება», სადაც ასეთი მრავალსიტყვიანი სიტყვებითაა ჩანერგილი: «მოგატყუეს და გძლიეს შენმა კეთილსმყოფელებმა, ლაში ჩაგეფლა ფეხები, მათ კი მიგატყუეს და გავიდნენ» (38,22).

ბრიყვები არიან ისინი, ვინც ამერიკისგან ელიან სხსანს. ამერიკას ერთი სურვილი ამოძრავებს: ერებმა, ხალხებმა, ცივილიზაციებმა, რაც შეიძლება, მეტად ხოცონ ერთმანეთი თავისუფლების, დემოკრატიისა და ადამიანის უფლებების დაცვის საბაბით. დასაბუთება გნებავთ? ინებეთ: ამ სტატიას ხომ აშშ-ის პრეზიდენტ ჰარი ტრუმენის სწორედ ის სიტყვები წარვუძღვარებ ეპიგრაფად, რომლებიც საუკეთესო დასაბუთებაა ამ დებულებისა.

P.S. მასალა უკვე რედაქციაში მქონდა გაგზავნილი, როდესაც რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა ისტორიული მნიშვნელობის მქონე განცხადება გააკეთა: «დროა, ამერიკული ბირთვული შეიარაღება ევროპიდან სახლში დაბრუნდეს, მასთან დაკავშირებული უკან დაიხიონ და დასავლეთს სხვა რუსეთის შორის, თუ შე-

ნის კრედო, რაც, იმედია, სამუდამოდ ემასსოვრებათ დასავლეთის ამ ეროსი მიმართვის რადგან ამიერიდან ეს მათი კრედოც არის: «А зачем нам такой мир, если там не будет России?!»

ეს ყველაფერი იმისთვის მოგახსენეთ, რომ საკუთარი ხალხისადმი რუსეთის პრეზიდენტის ამ ერთი მიმართვის ფონზეც კი სრულად ჩანს, რა არის მამოძრავებელი იმ პროცესისა, რომელიც ახლა უკრაინაში მიმდინარეობს. წინაწინააღმდეგობის თეატრის მხარეა, რომ უკრაინა ამ პროცესის განმარტობის თეატრის მხარეა. სინამდვილეში კი ეს პროცესი, რუსეთისა და უკრაინის ურთიერთობას კი არა, რუსეთისა და დასავლეთის ურთიერთობას ეხება. თუ კიდევ უფრო დავაზუსტებთ, ეს პროცესი არის ფაშისტური თვის მხარეა რუსეთის კადრებისა და დასავლეთის მხარეა რუსეთისა და დასავლეთის ურთიერთობისა და ნატოს ჩართვა პროცესში, რაც მსოფლიოში ნიშნავს. ფაქტია, რომ დასავლეთმა ეს ვერ გახედა. ამაში უდიდესი როლი პუტინის იმ სიტყვებმა იქონია, რომლებიც მან რუსი ხალხისადმი მის ისტორიულ მიმართვაში წარმოთქვა და, რომელიც დასავლეთისკენ იყო მიმართული: «Теперь несколько важных, очень важных слов для тех, у кого может возникнуть соблазн со стороны вмешаться в происходящие события. Кто бы ни пытался помешать нам, а тем более создавать угрозы для нашей страны, для нашего народа, должны знать, что ответ России будет незамедлительным и приведёт вас к таким последствиям, с которыми вы в своей истории ещё никогда не сталкивались. Мы готовы к любому развитию событий. Все необходимые в этой связи решения приняты. Надеюсь, что я буду услышан». დასავლეთმა არამხოლოდ მოისმინა, არამედ კიდევ შეისმინა პუტინის სიტყვები. ისინი მიხვდნენ, რომ რუსეთთან სამხედრო ენაზე ლაპარაკი შეუძლებელია, ვინაიდან ასეთ შემთხვევაში მთელი მსოფლიო იმ დემოკრატიულ ალმონდება, რომელიც პუტინმა ერთ წინადადებაში ჩამოაყალიბა, როგორც რუსეთის ყოფნა-არყოფ-

ნის კრედო, რაც, იმედია, სამუდამოდ ემასსოვრებათ დასავლეთის ამ ეროსი მიმართვის რადგან ამიერიდან ეს მათი კრედოც არის: «А зачем нам такой мир, если там не будет России?!»

— საკმარისია! — უნდა ეთქვა ვიღაცას.
— Этому не бывать! — თქვა რუსეთის პრეზიდენტმა. «Да, собственно, и до последнего времени не прекращались попытки использовать нас в своих интересах, разрушить наши традиционные ценности и навязать нам свои псевдоценности, которые разъедали бы нас, наш народ изнутри, те установки, которые они уже агрессивно насаждают в своих странах и которые прямо ведут к деградации и вырождению, поскольку противоречат самой природе человека. Этому не бывать!» აქედან უკვე ნაბიჯი იყო გადასადგმელი, თუმცა ეს ძალიან ძნელად გადასადგმელი ნაბიჯი იყო. ეს, ალბათ, ყველაზე მძიმე გადაწყვეტილება იყო იმ პიროვნებისთვის, რომელიც უკვე ოცდაორი წელიწადია, რუსეთის სათავეში იმ-

არმიის უკრაინაში შეჭრის თეორიული შანსიც კი არ არსებობს, ყირიმის დონბასში კი იკევის ხელისუფლების შეჭრის გარდა-მეთქი. რუსეთი კი არ შეიჭრა უკრაინაში, კიევის ხელისუფლება შემოიჭრა რუსულ სივრცეში და რუსი ეროვნების მოსახლეობაში. ამას მოჰყვა რუსეთის მიერ დონეცკისა და ლუგანსკის თვითგამოცხადებული რესპუბლიკების დამოუკიდებლობის აღიარება, შემდეგ კი, არა სამხედრო ოპერაცია უკრაინის ტერიტორიაზე, არამედ სამხედრო ოპერაცია უკრაინის ტერიტორიაზე დონბასის მოსახლეობის დასაცავად და უკრაინის დემილიტარიზაცია-დენაციფიკაციისათვის.

ვიმეორებ: ეს არის სამხედრო ოპერაცია, რომელიც იმპერატორული ამერიკული მთავრობის მიერ უკრაინაში შეტანილი უზარმაზარი რაოდენობის იარაღის გასანადგურებლად, ანუ დემილიტარიზაციისკენ და მათ მიერვე სახელმწიფო გადატრიალების განხორციელებისკენ მიმართულია. ეს არის უკრაინის განთავისუფლებისკენ მიმართული სამხედრო-სამხედრო კომპლექსითა და გაღვიძებული პატრიოტული სულისკვეთებით ამ ეტაპზე კაცობრიობას ბირთვული საფრთხე, რომლისკენაც აშშ მიაქანებდა, არიდა. ეს არის ის ისტორიული მიღწევა, რომლის მომენტიც ამ დღეებში ვართ, რა თქმა უნდა, აქედან გამომდინარე, უაღრესად მნიშვნელოვანი დებულებით. ამ შედეგთა შორის გამოყოფ, ჩემი აზრით, უმთავრესს:

უკრაინის დემილიტარიზაცია-დენაციფიკაციის ოპერაცია მალე წარმატებით დასრულდება. უკრაინელი ნაციონტები გასამართლებიან, ევროპაში კი ჩატარდება დემოკრატიული არჩევნები, რომლის შემდეგ უკრაინელი ხალხი თავად გადაწყვიტოს, რა გზით სურს სიარული.

დასავლური წინებისგან განთავისუფლებს საქართველოც. დასრულდება ნატოს კენ სწრაფვის ასე შეურაცხყოფელი ისტორია და ცუდ მოგონებად შემორჩება საზოგადოებრივი ცნობიერებას.

აშშ და ნატო იძულებული იქნებიან, აღმოსავლეთ ევროპის სახელმწიფოებიდანაც უკან დაიხიონ და დასავლეთს სხვა რუსეთის შორის, თუ შე-

გეორგი მინაძის საპროგრამო გუნდი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნუთუ მახსიათებდა ამოიხალა მანტაში და ცრუ ბრალდება ერაყის მიმართ, თითქოს მას მასობრივი განადგურების იარაღი ჰქონდა? ამ ბრალდებას სომ უამბინარეთის უკველასი და უმდიდრესი კულტურული მემკვიდრეობის მოსაზრება და სადაც ჰუსეინის ოჯახის ამოქრული მოწყობა? ან რა სასოებით შეიძლება გაიხომოს და აინფორმოს ის დასაშვლი, რომელიც ამერიკელი პოლიტიკოსები და მისი ლიდერის, მუხამარ ქადაფის, მიმართ ჩინოვნიკის და ძველანა, რომელიც ვითარდება, კვლავ კანიბალიზმში დაბრუნდა; ან რომორ დაბრუნება და დაანაწიერეს შუაგულ ევროპაში აყვავებული სახელმწიფო იუგოსლავია.

გაბრკელება. დასაწყისი იხ. №4-5, 2022 წ.

დღეს, როცა ძალიან მწვავეა ვითარება უკრაინის გარშემო, ინტერესობაა არ იქნება ამ ქვეყნის 100 წლისწინანდელი და ბოლო ათწლეულის ისტორიის გახსენება. 1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ უკრაინის რაღაც უარი განაცხადა, ეცნო საბჭოთა მთავრობა და მასთან დაპირისპირების გზას დაადაგა. ლენინმა რამდენიმე კომპრომისული ნაბიჯი გადადგა უკრაინელების მიმართ, მაგრამ, რომ იტყვიან, მადა წამაში მოდისო, და რადა დასავლეთის გავლენითა და მათი ინტერესების სასარგებლოდ უფრო მწვავედ დაუპირისპირდა საბჭოეთს.

ბაზრისა თუ მადნის ათასი ჯურის მადიებელი პოზიციებს იმაგრებდა, უკრაინა კი თანდათან ეშვებოდა პოლიტიკურ და ეკონომიკურ ქაოსში. 1917 წლის მაისში ტურუხანსკში ტუსალის ნარზე ნამონოლილი სტალინი ჩაფიქრებული უყურებდა ეზოს ძალს. ცხოველი იმ ჯამს ლოკავდა, რომლიდანაც ცოტა ხნის წინათ სტალინიმა პატიმრის ულუფა მიიღო. გაივლის ათი თვე და რევოლუციაში გამარჯვებული უჭკვიანესი და უშიშარი კობა გადამწყვეტ ბრძოლას დაიწყებს უკრაინის რადის წინააღმდეგ.

„უკრაინის რადისთან ურთიერთობის გამწვავების დღიდან უკრაინელი ამხანაგებისგან მრავალი წერილი მომდის რადისთან კონფლიქტზე, ამიტომ გადაწყვიტე, გამოეყო მათგან ისეთი საკითხები, რომლებიც ყველაზე ხშირად გვხვდება, და პასუხი გავცე ისე გარკვევით, რომ საეჭვო არაფერი დარჩეს. ეს საკითხები ყველასთვის ცნობილია:

1. როგორ წარმოიშვა კონფლიქტი;
2. რომელი პუნქტების გამო წარმოიშვა კონფლიქტი;
3. რა ზომები საჭირო კონფლიქტის მშვიდობიანი გზით მოსაგვარებლად;
4. ნუთუ დაიღვრება მოძვე ხალხთა სისხლი.

უწინარეს ყოვლისა, უნდა აღინიშნოს ცნობათა ერთგვარად არევა ამხანაგი უკრაინელების მიერ. რადისთან კონფლიქტის ისინი ზოგჯერ ისე ხატავენ, როგორც კონფლიქტს უკრაინელ და რუს ხალხებს შორის, მაგრამ ეს სწორი არ არის. უკრაინელ ხალხსა და რუს ხალხს შორის კონფლიქტი არ არის და არც შეიძლება იყოს. თავიანთი ინტერესებისთვის ბრძოლაში მათ არ აქვთ და არც შეიძლება პუნქტად კონფლიქტი. რა თქმა უნდა, მშრომელთა მტრებისთვის ხელსაყრელია, რადისთან კონფლიქტი წარმოადგინონ რუსი ხალხისა და უკრაინელი ხალხის კონფლიქტად, ვინაიდან საკითხის ასე წარმოჩენით ადვილი იქნება, ერთმანეთზე წაქეზონ მონათესავე ხალხების მუშები და გლეხები, ამ ხალხების მწავრელთა სასიხარულოდ.

კონფლიქტი წარმოიშვა არა რუსეთისა და უკრაინის ხალხებს შორის, არამედ სახალხო კომისართა საბჭოსა და რადის გენერალურ სამდივნოს შორის. რა საკითხზე წარმოიშვა კონფლიქტი?

ამბობენ, ცენტრალიზმისა და თვითგამორკვევის საკითხზე, რომ სახალხო კომისართა საბჭო არ ანებებს უკრაინელ ხალხს, ხელთ აიღოს ძალაუფლება და თავისუფლად განსაზღვროს თავისი ბედი. მართალია თუ არა ეს? არა, არ არის მართალი! სახალხო კომისართა საბჭო სწორედ იმას ცდი-

ლობს, რომ უკრაინაში ძალაუფლება ეკუთვნოდეს უკრაინელ ხალხს, ესე იგი, უკრაინელ მუშებსა და ჯარისკაცებს, გლეხებსა და მატროსებს. საბჭოთა ხელისუფლება, ე.ი. მუშათა და გლეხთა, ჯარისკაცთა და მატროსთა ხელისუფლება მემამულეებისა და კაპიტალისტების გარეშე — სწორედ ეს არის სახალხო ხელისუფლება, რომლისთვისაც იბრძვის სახალხო კომისართა საბჭო. გენერალურ სამდივნოს არ სურს ასეთი ხელისუფლება, ვინაიდან არ სურს, დარჩეს მემამულეებისა და კაპიტალისტების გარეშე. ამაშია საკითხის არსი და არა ცენტრალიზმში. სახალხო კომისართა საბჭო თავიდანვე იდგა და კვლავ დგას თავისუფალი თვითგამორკვევის თვალსაზრისზე. მას იმის საწინააღმდეგოც კი არაფერი აქვს, რომ უკრაინელი ხალხი დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ გამოიყოს. მან ეს რამდენიმეჯერ განაცხადა ოფიციალურად, მაგრამ, როცა ხალხის თვითგამორკვევას კალენდრის თვითმპყრობელობაში ურევინ, როცა რადის გენერალური სამდივნო ცდილობს, კაზაკთა გენერლების კონტრევოლუციური თარეში სახალხო თვითგამორკვევის გამოხატულებად წარმოადგინოს, სახალხო კომისართა საბჭოს არ შეუძლია, არ შენიშოს, რომ გენერალური სამდივნო თვითგამორკვევობანას თამაშობს და ამ თამაშით ფარავს თავის კავშირს კალენდრისა და როძიანკოსთან. ჩვენ მხარს ვუჭერთ ხალხთა თვითგამორკვევას, მაგრამ იმის წინააღმდეგ ვართ, რომ თვითგამორკვევის დროში კონტრახანდულად გააპარონ თვითმპყრობელობა კალენდრის, რომელიც ჯერ კიდევ გუმინ ფინეთის სისხლში ჩაბრწყობას მოითხოვდა.

ამბობენ, რომ კონფლიქტი წარმოიშვა უკრაინის რესპუბლიკის საკითხზე, რომ სახალხო კომისართა საბჭო არ ცნობს უკრაინის რესპუბლიკას. მართალია თუ არა ეს? არა, არ არის მართალი! სახალხო კომისართა საბჭომ ოფიციალურად ცნო უკრაინის რესპუბლიკა. იგი მზად არის, ცნოს ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკური ცხოვრების ფედერაციული წყობა, თუ ამას რუსეთის ოლქების მშრომელი მოსახლეობა მოისურვებს.

მაგრამ, როცა სახალხო რესპუბლიკას კალენდრის სამხედრო დიქტატურაში ურევინ, როცა რადის გენერალური სამდივნო ცდილობს, რესპუბლიკის ბურჟუაზიად წარმოგვიდგინოს მონარქისტები — კალენდრი და როძიანკო, სახალხო კომისართა საბჭოს არ შეუძლია, არ თქვას, რომ გენ-

სტალინის გზით უკრაინის დასაბრუნებლად

მსოფლიოს ახსოვს, როგორ გადაუსადა საბაგიარო უკრაინის დასაბრუნებლად. მოაპალო გემოვნება, როგორ და როდის გადაუსდის საბაგიაროს თანამედროვე უკრაინის დასაბრუნებლად ვლადიმერ პუტინი აპერიკას და ეპროპას. და აი, დაღბა ეს დღეს. 24 თებერვალი უკრაინისთან ომის დაწყების დღეა, აპერიკისა და ეპროპისთვის შიშის განხილვა და ეპროპისთვის შიშის განხილვა. რუსეთის სპეცოპერაციის, რუსეთის გენერალური სამდივნოს, რუსეთის სისხლის, განათავისუფლებული ხალხი, რომელიც იყო და იქნება მსოფლიოში მშვიდობის ბუკჯი

რალური სამდივნო რესპუბლიკობანას თამაშობს და ამ თამაშით ფარავს თავის დამოკიდებულებას ჯიბესქელ მონარქისტებთან. ჩვენ უკრაინის რესპუბლიკის მომხრე ვართ, მაგრამ იმის წინააღმდეგ ვართ, რომ რესპუბლიკის დროში დაფარონ ხალხის დაუძინებელი მტრები — კალენდრი და როძიანკო. იმისათვის კი არ დავიწყეთ რევოლუცია მემამულეებისა და კაპიტალისტების წინააღმდეგ, რომ იგი კალენდრით კავშირით დავამთავროთ; იმისათვის არ დაუდგრიათ სისხლი მუშებსა და ჯარისკაცებს, რომ სამონყლოდ დაწებდნენ როძიანკოებს. ორში ერთია: ან რადა განწყვეტს კავშირს კალენდრისა და როძიანკოს, ხელს გაუწოდებს საბჭოებს და გზას გაუხსნის რევოლუციურ ჯარებს დონის კონტრევოლუციური ბუდის წინააღმდეგ, — მაშინ უკრაინისა და რუსეთის მუშები და ჯარისკაცები დაძმობილები ახალი აზვირთებით განაბტკიცებენ თავიანთ

რევოლუციურ კავშირს. ან რადა არ მოისურვებს კალენდრის კავშირის განწყვეტას, გზას არ გაუხსნის რევოლუციურ ჯარებს, და მაშინ რადის გენერალური სამდივნო მიაღწევს იმას, რის მიღწევასაც ამაოდ ცდილობდნენ ხალხის მტრები, ე.ი., მოძვე ხალხთა სისხლის დასაღვრებას. რადა ეყრდნობა იმ პრინციპს, რომ ძალაუფლება გაიყონ ბურჟუაზიამ, პროლეტარიატმა და გლეხობამ. საბჭოები კი ასეთი გაყოფას უარყოფენ და მთელ ძალაუფლებას აძლევენ ხალხს. ამიტომ, რომ რადა ლოზუნგს „მთელი ძალაუფლება საბჭოებს“ (ე. ი. ხალხს) უპირისპირებს თავის ლოზუნგს — „მთელი ძალაუფლება ქალაქისა და ერთობის თვითმმართველობებს“ (ე. ი. ხალხსა და ბურჟუაზიას). სახალხო კომისართა საბჭოს არ შეუძლია, ხელი აიღოს კალენდრის წინააღმდეგ ბრძოლაზე. კალენდრის კონტრევოლუციური ბუდე უნდა დაინგრეს. ეს გარდაუვალია! თუ რადამ ხელს შეუშა-

ლა ჩვენ წინსვლას კალენდრის წინააღმდეგ და დაიფარა იგი, მაშინ კალენდრის წინააღმდეგ მიმართული დარტყმები რადის მოხვდება. სახალხო კომისართა საბჭო არ მოერიდება გადამწყვეტ ბრძოლას რადის წინააღმდეგ, ვინაიდან მისთვის საიდუმლო არ არის, რომ რადას ფარული კავშირი აქვს კალენდრთან. სახალხო კომისართა საბჭოს ხელში ჩაუვარდა დაიფარული დეპეშა, რომელიდანაც ირკვევა, რომ რადა უშუალოდ დაკავშირებულია საფრანგეთის მისიასთან, რათა გაზაფხულამდე გააჭიანუროს ზავის დადება საფრანგეთის მისიის შემდეგობით კალენდრთან. ეს კავშირი მიმართულია რევოლუციის წინააღმდეგ, ეს კავშირი უნდა დაირღვეს და დაიღვრება კიდევ. ჩვენ არ გვინდა, შევეხოთ „ჩვენი მოკავშირეების“ სამხედრო მისიების ქცევას, მათი როლი საკმაოდ გამოკვეთილია. ეჭვი არ გვეპარება, რომ „მოკავშირეთა“ მოძალადურ წამოწყებას ჩამლის რუსეთის ხალხთა ბრძოლა დემოკრატი-

რება, რომ რადა დამოხობილი იქნება უკრაინის მუშებისა და ჯარისკაცების ძალისხმევით. ბურჟუაზიული გაზეთები გაძალეებით ავრცელებენ ხმებს, თითქოს დაიწყო მოლაპარაკება რადისა და სახალხო კომისართა საბჭოს შორის. კონტრევოლუციონერებთან ახლო მდგომი წრეები ყოველნაირად აზვიადებენ ამ ხმებს და ხაზგასმით აღნიშნავენ „მათ განსაკუთრებულ“ მნიშვნელობას. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ბევრმა ამხანაგმა ლამის დაიჯეროს ზღაპარი კიევის რადისთან მოლაპარაკების თაობაზე, ამასთანავე, ბევრმა უკვე მომმართა წერილობითი შეკითხვით, დასაჯერებელია თუ არა ეს. ყველას გასაგონად ვაცხადებ, რომ:

1. სახალხო კომისართა საბჭო კიევის რადისთან არავითარ მოლაპარაკებას არ ანარმებს და არც აპირებს;
2. კიევის რადისთან, რომელიც საბოლოოდ დაუკავშირდა კალენდრს და რუსეთის ხალხების ზურგს უკან მოლაპარაკებას ანარმებს ავსტრია-გერმანიის იმპერიალისტებთან, სახალხო კომისართა საბჭოს შესაძლებლად მიაჩნია, ანარმოს მხოლოდ უღმობელი ბრძოლა უკრაინის საბჭოების სრულ გამარჯვებამდე;
3. მშვიდობა უკრაინაში შეიძლება დადგეს მხოლოდ იმის შედეგად, თუ მოხდება კიევის ბურჟუაზიული რადის სრული ლიკვიდაცია და თუ იგი შეცვლილი იქნება ახლი რადით, საბჭოების სოციალისტური რადით, რომლის ბირთვი უკვე შეიქმნა ხარკოვში“.

უკრაინის პარტიულ კონფერენციაზე სტალინი მიმოიხილა და შექმნილ მდგომარეობას და ამბობდა:

„1916 წელს, ე.ი., რევოლუციამდე ჩვენ თვეში ვიღებდით 140-150 მილიონ ფუტ ქვანახშირს და სხვა რაიონებში გაგვექონდა, სულ ცოტა, 120 მილიონ ფუტი (16,38 კგ — გო.) ქვანახშირი. ახლა ჩვენ ვიღებთ არა უმეტეს 18 მილიონ ფუტ ქვანახშირს და გაგვაქვს არა უმეტეს 4-5 მილიონი ფუთისა. ნავთობის ამოღება 600 მილიონი ფუთიდან 200 მილიონ ფუთამდე დაეცა. მეორე საკითხია მეტალურგია. შეიძლება ითქვას, რომ მადნის, თუჯისა და მზა ნაწარმის თითქმის ერთადერთი წყარო ჩვენი იყო და არის დონეცკური კრივოი როვის აუზი. 1916 წელს თუჯის გამოშვება თვეში შეადგენდა 16 მილიონ ფუტს. დონბასის რაიონში იმხანად მუშაობდა, სულ ცოტა, 65 ბრძმედი. ახლა ერთი არ მუშაობს. 1916 წელს ჩვენი მეტალურგიული მთავრობა, რომელიც ინგლის-საფრანგეთის კაპიტალისტებთან შეკავშირებული იბრძვის რუსეთის წინააღმდეგ. ეჭვი არ გვეპა-

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ საბჭოეთში კატასტროფული ვითარება შეიქმნა: კავკასიაში — მენშევიკები, მუსავატები და დასავლეთი უკრაინაში — უკრაინელი ნაციონალისტები, ხელისუფლებაში — დასავლეთის მიერ შეზავნილი ტროცკის უზარმაზარი ბანდა, თავისი დიდი ინტელექტუალური და ფინანსური რესურსით; და საერთაშორისო ტერორისტული შეთქმულება, რომელიც დასავლეთმა დაგეგმა ოქტომბრის რევოლუციის წინააღმდეგ ანტანტის ხელით — ეს იყო უძლიერესი ძალა, რომლის წინააღმდეგ ბრძოლა ადამიანურ შესაძლებლობებს აღემატებოდა.

21-ე საუკუნეში უკრაინაში 2-ჯერ მოწყობილი სისხლიანი კალო სომეხური ინსტიტუტი ზოგიატის აპრიკალისა და აპროკალისა, რომლებსაც სკით, ხელში ჩაიგდონ უზარმაზარი რესურსი და როგორც მუხალი აპროკალის, მაგრამ უკრაინაში დათმობილი ხანძარი იოლად არ ჩაქრება. კლანტა განსაზღვრულია, ჩაბრუნდეს ხელსაფართო უპირობო ოლიგარქებისა და მათი ქილაების, ვერ გაიშინებენ თავიანთ ნებას. მათი ნება მხოლოდ სტალინმა გამოთქვა პარტიის მე-19 ყრილობაზე: „წინა ბურჟუაზია თავს ნებას აძლევდა, ლიბერალიზმს გამოეჩინა, ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული თავისუფლებებს იცავდა და ამით პოპულარობას იქმნიდა ხალხში. ახლა ლიბერალიზმისგან კვალიც აღარ დარჩა. აღარ არის ევრეთ ნოდებულის პიროვნების თავისუფლება, პიროვნების უფლებებს ახლა მხოლოდ მათთვის ცნობენ, ვისაც კაპიტალი აქვს, დანარჩენი მოქალაქეები კი ითვლებიან ადამიანთა ნედლ მასალად, რომელიც გამოსადგენია მხოლოდ ექსპლუატაციისთვის. გათელილია ადამიანთა და ერთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპი, იგი შეცვლილია ექსპლუატატორული უმცირესობის სრულყოფილია-ნობისა და მოქალაქეთა ექსპლუატირებული უმრავლესობის უფლებების პრინციპით. ეროვნული და დემოკრატიული თავისუფლებების დროშა გადაგდებულია. ვფიქრობ, თქვენ, კომუნისტური და დემოკრატიული პარტიების წარმომადგენლებს, მოგინებთ ამ დროშის აღება, თუ გსურთ, ხალხის უმრავლესობა შემოიკრიბოთ, თქვენს მეტი ვერავინ აღმოაჩინებთ მას“.

ცუდად არის. მესამე პურის საკითხი. მანამდე ფედერაციის ტერიტორიაზე ვიღებდით 5 მილიარდამდე ფუთ მარცვლეულს, აქედან 500 მილიონზე მეტი საზღვარგარეთ გაგვქონდა. შარშანდელი მოსავლიდან უკრაინაში დაგროვდა 600 მილიონი ფუთი პური, გადაწვდა, რომ მარტისთვის მოახერხებდნენ, შეეგროვებინათ დაახლოებით 40 მილიონი ფუთი, მაგრამ ეს ვერ მოხერხდა. ისეთ ვითარებაში, როცა მახინოელები პირდაპირ ნადირობდნენ სასურსათო საქმის მუშაკებზე, ჩვენ შევძელით, 40 მილიონის ნაცვლად შეგვეგროვებინა 2 მილიონამდე ფუთი პური. შემდეგია შაქრის საკითხი.

1916 წელს ჩვენი მზადდებოდა დაახლოებით 115 მილიონი ფუთი შაქარი. მოთხოვნა გამოიხატებოდა 100 მილიონი ფუთით. ახლა კი გვაქვს 3 მილიონამდე ფუთი შაქარი. ასეთია ამჟამად ომით დანგრეული ჩვენი სახალხო მეურნეობის მდგომარეობა“.

1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ საბჭოეთში კატასტროფული ვითარება შეიქმნა: კავკასიაში — მენშევიკები, მუსავატები და დასავლეთი უკრაინაში — უკრაინელი ნაციონალისტები, ხელისუფლებაში — დასავლეთის მიერ შეზავნილი ტროცკის უზარმაზარი ბანდა, თავისი დიდი ინტელექტუალური და ფინანსური რესურსით; და საერთაშორისო ტერორისტული შეთქმულება, რომელიც დასავლეთმა დაგეგმა ოქტომბრის რევოლუციის წინააღმდეგ ანტანტის ხელით — ეს იყო უძლიერესი ძალა, რომლის წინააღმდეგ ბრძოლა ადამიანურ შესაძლებლობებს აღემატებოდა.

თიკ არ დაკარგოთ და ასეთივე წინააღმდეგობა გასწიოთ კივიის დასავლეთით; მოახდინოთ ცოცხალი ძალების მოპოვება, განალაგოთ არტილერია, თხაროთ სანგრები, გარეკოთ ბურჟუაზია მუშების შეიჭროლით სასაპარაკებო საობებზე და გამოაცხადოთ სააღყო წესები. საერთო დავალებაა, დავიცვათ პეტროგრადი და კიევი, შევკავოთ გერმანელთა ბანდები, რადაც უნდა დაგვიჯდეს. მდგომარეობა უფრო სერიოზულია, ვიდრე შეიძლება მოგეჩვენოთ. გერმანელთა ბანდებს სურთ, გაისეირონ პიტერიდან კიევამდე და მხოლოდ ამ დედაქალაქებში გამართონ მოლაპარაკება ზავის შესახებ“. სტალინის ბრძანების გამოსვლიდან მეორე დღეს, გერმანელებმა წარმოადგინეს ზავის პირობები. სტალინი უშუალოდ დაუკავშირდა უკრაინის სახალხო სამედიცინოს და გააცნო ზავის პუნქტები:

„პუნქტი მისამე. რუსეთის ჯარები და ნითელი გვარდია დაუყოვნებლივ ტოვებენ ლიფლიანდისა და ესტლანდიას და ამ მხარეებს გერმანიის პოლიცია იკავებს მანამ, სანამ ქვეყნის მონყოლა არ შექმნის იქ საზოგადოებრივი უშიშროებისა და სახელმწიფოებრივი წესრიგის გარანტიას. ყველა მცხოვრები, რომლებიც დაპატიმრებული არიან პოლიტიკურ საფუძველზე, დაუყოვნებლივ უნდა იქნას განთავისუფლებული.“

ეს სამზადისი 1945 წლის გაზაფხულზე დასრულდა, როდესაც სტალინმა გერმანიის დედაქალაქ ბერლინის გაღრმობა თორმეტმილიონიანი არმიის საუკეთესო საჯარისო ქვედანაყოფები განალაგა. მძიმე არტილერიითა და ლეგენდარული „კატაიუში“ რკალშემოვებული ბერლინის თითოეულ კილომეტრზე იდგა 270 ერთეული ცეცხლი-წარმოქმნევილი ვეშაპი, რომელიც საბრძოლო თეატრის განსაზღვრულ და მოწინააღმდეგის დასაბრმავებლად 3000 უმძლავრესი პროექტორით იყო აღჭურვილი. პერიმეტრზე განლაგებული იყო ლეგენდარული ტანკისტების — ლედიუშენკოსა და რიბალკოს — სატანკო არმიები. ათასობით ბომბდამშენი ელოდა ბრძანებას ჰაერში ასაჭრელად. უკუნ ღამეში ჰაერში გაშვებულ სასიგნალო შუშუნას ბერლინის კატასტროფა მოჰყვა. მსხვილკალიბრის არტილერიისა და ტანკების შემადგენელ გრუნტუნს ჰაერში დაწამოსული უზარმაზარი

ჭურვების აფეთქების ხმებიც უერთდებოდა. გამდნარი ფოლადით ივსებოდა ბერლინის ქუჩები და მოედნები. სათვალთვლო პუნქტებიდან კი შუპოვი, კონევი და როკოსოვსკი დურბინდებით აკვირდებოდნენ, როგორ ცურავდა ბერლინი გამდნარი ფოლადის ზღვაში. ასე იძია სტალინმა შური გერმანელ დამპყრობლებზე 1920 წელს უკრაინაში ჩადენილისთვის.

დღეს კვლავ დენთის კასრზე ზის დედამინა. ვინ არის ის, ვინც სასაკლავო გადაქცია მთელი რიგი ქვეყნებისა? ვინ არის ის, ვინც ცდილობს თავისი ნება მოახვიოს ადამიანებს მსოფლიოს ნებისმიერ ნერტილში? ვინ არის ის, ვინც ანგრევს სარწმუნოებას და აფუძნებს ცხოველურ ინსტიტუტებს? ეს ამერიკაა, თავისი სატელიტი გამოჩენილებული ბებერი ევროპით.

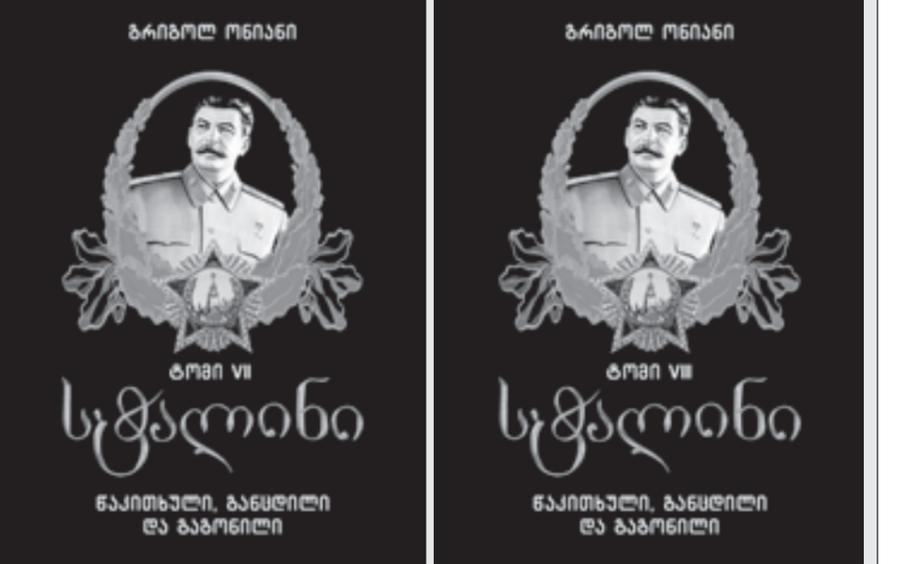
პლანეტა განსაცდელშია, ჩაგრულ ხალხებს ემინათ ოლიგარქებისა და მათი ქლერების, ვერ გამოხატავენ თავიანთ ნებას. მათი ნება მხოლოდ სტალინმა გამოთქვა პარტიის მე-19 ყრილობაზე: „წინა ბურჟუაზია თავს ნებას აძლევდა, ლიბერალიზმს გამოეჩინა, ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული თავისუფლებებს იცავდა და ამით პოპულარობას იქმნიდა ხალხში. ახლა ლიბერალიზმისგან კვალიც აღარ დარჩა. აღარ არის ევრეთ ნოდებულის პიროვნების თავისუფლება, პიროვნების უფლებებს ახლა მხოლოდ მათთვის ცნობენ, ვისაც კაპიტალი აქვს, დანარჩენი მოქალაქეები კი ითვლებიან ადამიანთა ნედლ მასალად, რომელიც გამოსადგენია მხოლოდ ექსპლუატაციისთვის. გათელილია ადამიანთა და ერთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპი, იგი შეცვლილია ექსპლუატატორული უმცირესობის სრულყოფილია-ნობისა და მოქალაქეთა ექსპლუატირებული უმრავლესობის უფლებების პრინციპით. ეროვნული და დემოკრატიული თავისუფლებების დროშა გადაგდებულია. ვფიქრობ, თქვენ, კომუნისტური და დემოკრატიული პარტიების წარმომადგენლებს, მოგინებთ ამ დროშის აღება, თუ გსურთ, ხალხის უმრავლესობა შემოიკრიბოთ, თქვენს მეტი ვერავინ აღმოაჩინებთ მას“.

ნუთუ დაბრმავდა მსოფლიო და ვერ ხედავს, როგორ გამოიწვია ამერიკამ გეოპოლიტიკური კატასტროფა მე-19 საუკუნის ბოლოს და როგორ გახდა მსოფლიოს ერთ-ერთი პიროვნული მმართველი? ნუთუ მესხიერებიდან ამოიშალა შანტაჟი და ცრუ ბრალდება ირაკის მიმართ, თითქოს მას მასობრივი განადგურების იარაღი ჰქონდა? ამ ბრალდებას ხომ შუამდინარეთის უძველესი და უმდიდრესი კულტურული მემკვიდრეობის მოსპობა და სადამპყრობის ოჯახის ამოუღებელი მოწყვეა? რა საზომით შეიძლება გაიზომოს და აინონოსის დანაშაული, რომელიც ამერიკელებმა ლიბიისა და მისილიდერის, მუსამარ კადაფის, მიმართ ჩაიდინეს და ქვეყანა, რომელიც ვითარდებოდა, კვლავ კანონიერად დააბრუნეს; ან როგორ დაბობბეს და დანაწევრეს აყვავებული ევროპული სახელმწიფო იუგოსლავია... 21-ე საუკუნეში უკრაინაში 2-ჯერ მოწყობილი სისხლიანი კალო სომეხური ინსტიტუტი ზოგიატისა და აპროკალისა, რომლებსაც სკით, ხელში ჩაიგდონ უზარმაზარი რესურსი და როგორც მუხალი აპროკალის, მაგრამ უკრაინაში დათმობილი ხანძარი იოლად არ ჩაქრება.

1918 წლის დასაწყისში გერმანელებმა გადაწყვიტეს, ბოლო მოეღოთ უკრაინისთვის და ფართომასშტაბიანი ომი გააჩაღეს ამ ქვეყნის წინააღმდეგ. „ჩრდილში მყოფმა სტალინმა, როგორც ხშირად შენიშნავენ უახლესი ისტორიის „მკვლევარები“, 1918 წლის 21 თებერვალს დეპუტა გაუგზავნა უკრაინის საბჭოთა რესპუბლიკის სახალხო სამდივნოს: „გერმანელებმა აიღეს დვინსკი, როვნი, მინსკი, ვოლმარი, ჰაბსალი. მოიწვევენ პიტერისა და კიევისკენ, ცხადია, ლაშქრობის მიზანი რევოლუციისა და მისი მონაპოვრის ჩახშობაა. სახკომსაბჭომ გადაწყვიტა, დაიწყოს წინააღმდეგობის განევა პიტერიდან, მოახდინოს მუშა მოსახლეობის, აგრეთვე, ბურჟუაზიის მობილიზაცია, ამასთანავე, თუ ეს უკანასკნელი არ მოისურვებს სანგრების თხრას, ძალით გაიყვანოს იგი და მუშების კონტროლით ათხრევის სანგრები. ამხანაგების საერთო აზრი არის ის, რომ თქვენ, კიეველები, ვალდებულნი ხართ, ერთი ნუ-

„პუნქტი მისამე. რუსეთის ჯარები და ნითელი გვარდია დაუყოვნებლივ ტოვებენ ლიფლიანდისა და ესტლანდიას და ამ მხარეებს გერმანიის პოლიცია იკავებს მანამ, სანამ ქვეყნის მონყოლა არ შექმნის იქ საზოგადოებრივი უშიშროებისა და სახელმწიფოებრივი წესრიგის გარანტიას. ყველა მცხოვრები, რომლებიც დაპატიმრებული არიან პოლიტიკურ საფუძველზე, დაუყოვნებლივ უნდა იქნას განთავისუფლებული.“

ეს სამზადისი 1945 წლის გაზაფხულზე დასრულდა, როდესაც სტალინმა გერმანიის დედაქალაქ ბერლინის გაღრმობა თორმეტმილიონიანი არმიის საუკეთესო საჯარისო ქვედანაყოფები განალაგა. მძიმე არტილერიითა და ლეგენდარული „კატაიუში“ რკალშემოვებული ბერლინის თითოეულ კილომეტრზე იდგა 270 ერთეული ცეცხლი-წარმოქმნევილი ვეშაპი, რომელიც საბრძოლო თეატრის განსაზღვრულ და მოწინააღმდეგის დასაბრმავებლად 3000 უმძლავრესი პროექტორით იყო აღჭურვილი. პერიმეტრზე განლაგებული იყო ლეგენდარული ტანკისტების — ლედიუშენკოსა და რიბალკოს — სატანკო არმიები. ათასობით ბომბდამშენი ელოდა ბრძანებას ჰაერში ასაჭრელად. უკუნ ღამეში ჰაერში გაშვებულ სასიგნალო შუშუნას ბერლინის კატასტროფა მოჰყვა. მსხვილკალიბრის არტილერიისა და ტანკების შემადგენელ გრუნტუნს ჰაერში დაწამოსული უზარმაზარი

უკრაინა!

დაიბაქდა ბატონ გრიგოლ ონიანის ნიგნ „სტალინის“ მე-7 და მე-8 ტომები. შექმნის მსურველებმა დარეკეთ ტელეფონის ნომერზე: 597100600.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ომი დაიწყო! ჰო, თურმე ასე მარტივად, ორი სიტყვით შეიძლება გადმოსცე ის, რომ ევროპის ყველაზე დიდი და მსოფლიოს უდიდესი ქვეყნები ერთმანეთს ეომებიან. ორი სიტყვა იტყვს მსხვერპლს, ნგრევას, ცეცხლის წვიმას. თითქოს ყველგან ისმის მონოდება, ამ შემთხვევაშიც ორსიტყვიანი — „შეაჩერეთ ომი“, მაგრამ გამჩერებელი არავინ ჩანს. არ ჩანს იმიტომ, რომ პოლიტიკოსები სიტყვით ერთს ამბობენ, საქმით სხვას აკეთებენ.

საქმით უკრაინაში ყოველდღიურად უამრავი იარაღი შედის და მთავარი მიმწოდებლები ამერიკა და ბრიტანეთი არიან. საინტერესოა, რომ არც ერთს არ ავიწყდება რიცხვის დასახელება, ანუ იმ თანხის თქმა, რა ოდენობის იარაღი მიწოდდა უკრაინას და ეს არ არის შემთხვევითი — მათ ზუსტად იციან, ამ თანხას შემდეგ ბოლო ცენტამდე გამოსწოვენ უკრაინელებს და, სანამ არ გადახდებიან, მონად ეყოლებათ. იარაღი და ნარკოტიკები ხომ ყველაზე მომგებიანი ბიზნესია მსოფლიოში და ომის დროს ყველაზე კარგად სწორედ ეს იყიდება. ისიც გავიხსენოთ, ცოტა ხნის წინათ მეტი სითამამისთვის ამერიკამ უკრაინას 75 მილიონი დოლარის იარაღი ააჩუქა, ახლა კი... 650 მლნ დოლარის იარაღს ვუგზავნი, თქვა ბაიდენმა და არ უთქვამს, ვაჩუქეო. ლამის ათჯერ მეტი ამ ერთი გზავნილით ამოიღო.

ბაიდენმა ისიც თქვა, 7 ათასი ჯარისკაცი გავგზავნი და მათი დისლოკაციის ადგილი გერმანიააო. რუსეთმა უნდა იცოდეს, უკრაინის საზღვრებს თუ გამოსცდებდა, შემდეგ ნატოს წევრი ქვეყნები იწყებდა და პასუხს მოვთხოვოთ. ჰო, ზუსტად, სიტყვასიტყვით, ასე თქვა, ეს ჯარისკაცები პრძოლაში მხოლოდ მაშინ ჩაერთვებიან, როცა რუსეთი უკრაინის საზღვრებს გასცდებო. ანუ, დასავლეთმა ამ განცხადებით რუსეთს მწვანე შუქი აუწოთ, — უკრაინაში, რაც გინდათ, ის გიქნიათ, გაგიუფოთ ერთმანეთი, უკრაინას არ გამოსცდეთ. ბაიდენმა ზელენსკის დიდსულოვნად შესთავაზა, კიევდან ჩემი თვითმფრინავით გაგიყვანო, მაგრამ უკრაინის პრეზიდენტმა უარი თქვა. სხვათა შორის, იგივე შესთავაზეს 2008 წელს სააკაშვილსაც, მაგრამ ის ფიზიკურად ვერ წავიდა, რადგან ზუსტად იცოდა, ჰაერში აწეულ მის თვითმფრინავს ესრდენ და ისიც ზუსტად იცოდა, რომ გამცემები უახლოეს გარემოცვაში ჰყავდა.

დღეს ძალიან ბევრი ოპოზიციონერი გულზე მჯიღს იცემს, ეს რას შერებს ჩვენი მთავრობა, რუსეთს სანქციებს არ უწესებს, ნეიტრალიტეტის შენარჩუნებას ცდილობსო. სანამ მთავარ სათქმელზე გადავალთ, იმ ადამიანებისას მცირე სიას შემოვთავაზებთ, რომლებიც 2008 წლის აგვისტოს ცხელ დღეებში ქვეყნიდან გაიქცინეს და დღეს ამტკიცებენ: ექვნი ვარ, წინა ხაზზე დგომა მინდაო. ეს ოფიციალური მონაცემებია და არ თქვენ, ვიზიტებზე დავედიოთო. როცა შენს ქვეყანაში ომია, რომელი ვიზიტებზე სიარულზეა საუბარი, თანაც მანქანებით და თანაც ეს ვიზიტი რატომღაც ან სომხეთში იყო, ან აზერბაიჯანსა და თურქეთში, ანუ იმ ქვეყნებში, რომლებშიც მანქანით შეიძლება გადაპარვა. მაშ ასე, **სამშობლო უნდა**

იცნობდეს თავის „გმირებს“ (ნანილს მაინც):
გიგა ბოკიაძე, საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის პირველი მოადგილე — საქართველო დატოვა 9 აგვისტოს;

კობა ნაყოფია, პარლამენტის მაჟორიტარი დეპუტატი, „ნაციონალური მოძრაობის“ პოლიტსაბჭოს მოქმედი თავმჯდომარე — საქართველო დატოვა 7 აგვისტოს;

გივი თარგამაძე, დეპუტატი — საქართველო დატოვა 7 აგვისტოს;

ბორჩა მამაცაშვილი, საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების მინისტრის მოადგილე — საქართველო დატოვა 8 აგვისტოს;

ალექსანდრა ხეთიაშვილი, საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების მინისტრი — საქართველო დატოვა 8 აგვისტოს;

გივი ნავაშვილი, პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილე — საქართველო დატოვა 7 აგვისტოს;

დავით ბაჟუაშვილი, პარლამენტის მაჟორიტარი დეპუტატი — საქართველო დატოვა 7 აგვისტოს;

დიმიტრი გვინდაძე, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მოადგილე (2011 წ. ფინანსთა მინისტრი) — საქართველო დატოვა 8 აგვისტოს;

ლევან მჭედლიშვილი, საქართველოს ენერგეტიკის მინისტრის მოადგილე (დღევანდელის წყაროს საკრებულოს წევრი) — საქართველო დატოვა 8 აგვისტოს;

რომან მარსაბიშვილი, პარლამენტის მაჟორიტარი დეპუტატი — საქართველო დატოვა 8 აგვისტოს;

ურუშაძე ქარქუსლი, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის მოადგილე, სამხრეთ ოსეთის ადმინისტრაციის წევრი — საქართველო დატოვა 9 აგვისტოს;

ბაკურ კვიციანი, საქართველოს სოფლის მეურნეობის მინისტრი — საქართველო დატოვა 9 აგვისტოს;

გიორგი მელაძე, პარლამენტის მაჟორიტარი დეპუტატი — საქართველო დატოვა 9 აგვისტოს;

ინოე კალანდიაძე, საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე — საქართველო დატოვა 10 აგვისტოს, აზერბაიჯანში გადავიდა წითელი ხილით;

ნიკა რურუა, პარლამენტის წევრი, თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე — საქართველო დატოვა 10 აგვისტოს, აზერბაიჯანში გადავიდა წითელი ხილით;

გიორგი ღვინიაშვილი, პარლამენტის მაჟორიტარი

უკრაინაში ყოველდღიურად უამრავი იარაღი შედის და მთავარი მიმწოდებლები ამერიკა და ბრიტანეთი არიან. საინტერესოა, რომ არც ერთს არ ავიწყდება რიცხვის დასახელება, ანუ იმ თანხის თქმა, რა ოდენობის იარაღი მიწოდდა უკრაინას და ეს არ არის შემთხვევითი — მათ ზუსტად იციან, ამ თანხას შემდეგ ბოლო ცენტამდე გამოსწოვენ უკრაინელებს და, სანამ არ გადახდებიან, მონად ეყოლებათ. იარაღი და ნარკოტიკები ხომ ყველაზე მომგებიანი ბიზნესია მსოფლიოში და ომის დროს ყველაზე კარგად სწორედ ეს იყიდება.

სვინსი ხელით ნარ-ეკლის გლეჯას მიჩვეულნი

აღაიანაები, როგორც 2008 წლის აპრილის საქართველოდან გაქუსლეს და ოჯახებიც წაიყვანეს. დღეს აგვისტოს, უნდა ვიყოთ და დავა დრო, რუსეთს შევუბიოთო, მაგრამ დარწმუნებული ბრძანდებოდით, როგორც კი ომის საფრთხეს იგრძნობენ (და არა დინასტიკის), ისევ გაიქცებიან და ისევ შორიდან დააკვირდებიან მოვლენების განვითარებას. ისინი სვინსი ხელით ნარ-ეკლის გლეჯას არიან მიჩვეულნი

დეპუტატი, აგრარულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე — 11 აგვისტოს ვალედან გადავიდა;
მირიან სამადაშვილი, პარლამენტის მაჟორიტარი დეპუტატი — საქართველო დატოვა 12 აგვისტოს, ავტომანქანით სომხეთში გადავიდა;
პაატა ლეჟავა, პარლამენტის მაჟორიტარი დეპუტატი — საქართველო დატოვა 12 აგვისტოს;
ეკა ტყეშელაშვილი, საგარეო საქმეთა მინისტრი — საქართველო დატოვა 13 აგვისტოს.
შეგახსენებთ, რომ ეს არის მცირე რაოდენობის იმ ადამიანების სია, რომლებმაც საქართველო დატოვეს 2008 წლის აგვისტოს. ადამიანები, რომლებმაც 2008 წლის აგვისტოს საქართველო დატოვეს, აზერბაიჯანში გადავიდა წითელი ხილით;

ევროპას დაუბრუნდეთ. **და-საქართველოში ყველაფერს აპატიებს იმისთვის, რომ ომი დღეს და ხვალ არ დასრულდეს. რაც უფრო დიდ ხანს გაგრძელდება სამხედრო დაპირისპირება, მით მეტი იქნება მსხვერპლი როგორც ერთი, ისე მეორე მხრიდან და უფრო ხანგრძლივად იხრება დასავლეთის მიმართ. არადა, სწორედ დასავლეთი აპატიებს ახლანდელ ყველაფერს და უფრო ხანგრძლივად იხრება დასავლეთის მიმართ. არადა, სწორედ დასავლეთი აპატიებს ახლანდელ ყველაფერს და უფრო ხანგრძლივად იხრება დასავლეთის მიმართ.**

ჩვენ რომ არ დაგვიწიდა, რამდენს გახსოვდათ, ეს ფილმი რომ არსებობს? ბესტსელერობაზე გათვლილი ფილმი მდარე ნამუშევარი გამოვიდა, თუმცა საქართველოს ბიუჯეტიდან ათეულიწილით მილიონი დაიხარჯა... ამერიკელი რეჟისორისა და მსახიობებისთვის.
2008 წლის აგვისტოს მსგავსად, აქცია ამგვარადაც გაიმართა თბილისში და, როგორც იმხანად, ახლაც კონცერტით დასრულდა. ანუ, ომში მონაწილე ქვეყნის მხარდასაჭერ აქციაზე ბოლოს იმდერეს, იცეკვებს, დალიეს კიდევ და მერე რა, რომ იმ მომენტში, როცა უკრაინელი და რუსი ახალგაზრდები იხრებოდნენ, ჩვენ გვეზიებებოდა. არ არის ეს ყველაფერი გასაკვირი, არ არის, რადგან აღნიშნული აქცია იმ კალამ გამართა, რომელმაც 2008 წლის ივნისში დაიწყო **მანსონი, როცა აგვისტოს გზაზე ქართველი ჯარისკაცების ცხედრები იხრებოდნენ**. ვისაც სჯერა, რომ ამ აქციაზე უმრავლესობა გულანთებული პატრიოტი იყო (იყვნენ ასეთებიც), შევახსენებთ, რომ გულანთებული პატრიოტები „მიმა, მიმას“ და „ნადი, ნადის“ არ გაჰყვირიან, რადგან არაფერ შუაშია არც მიმა და არც მთავრობის გადადგომის მოთხოვნა, მაგრამ ვერ

მოზომეს, ვერ შეირგეს ხალხმრავლობა და წაცდნენ. ამის ბრალი იყო, მეორე აქციაზე ხალხი რომ შემცირდა, თუმცა ოპოზიციამ მაინც „მიმა, მიმა“ იძახა.
ეს ომი დასრულდება და შემდეგ ანალიზის დრო დადგება. რამდენიც უნდა ამტკიცოს ორივე მხარე, რომ ომში გაიმარჯვა, რეალობა სხვაგვარია — მონაწილე მხარეები ომში არ იმარჯვებენ, ორივე მხარე მარცხდება და ეს სამხედრო დაპირისპირება რუსეთისა და უკრაინის მხარეებში იქნება, ხოლო გაიმარჯვებს დასავლეთი, რადგან მათ მაილნის მთავარს — ერთმანეთს ნაკიდეს ევროპისა და მსოფლიოს უდიდესი ქვეყნები, ორი მონათესავე ერი. მათ ამ ომისგან მიღებული შემოსავლის დათვლა უკვე დაწყებული აქვთ. ეს ომი ორივე ქვეყანას რამდენიმე წლით დასწევს უკან, დაასუსტებს, აღმშენებლობისთვის განკუთვნილი ფული სხვა რამისთვის დაიხარჯება და წლების შემდეგ ყველა აღიარებს, რომ ეს ომი ყველაზე მეტად დასავლეთს აძლევდა ხელს და ამით ყველაზე მეტად დასავლეთმა იხიერა. ომში გამარჯვებული მხარე არ არსებობს, მით უმეტეს ამ ომში, რომელშიც ორივე მხარეს მართლმადიდებლები კვებიან.
ბასო ბარბაქაძე

«სოციალური იმპერია»
წინააღმდეგ

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„პრაქტიკულად ყველგან, მსოფლიოს ბევრ რეგიონში, სადაც დასავლეთი მიდის თავისი წესრიგის დასამყარებლად, შედეგად რჩება საერთაშორისო ტერორიზმის სისხლიანი, შეუხორციელებელი იარაღი, წყლულები“.

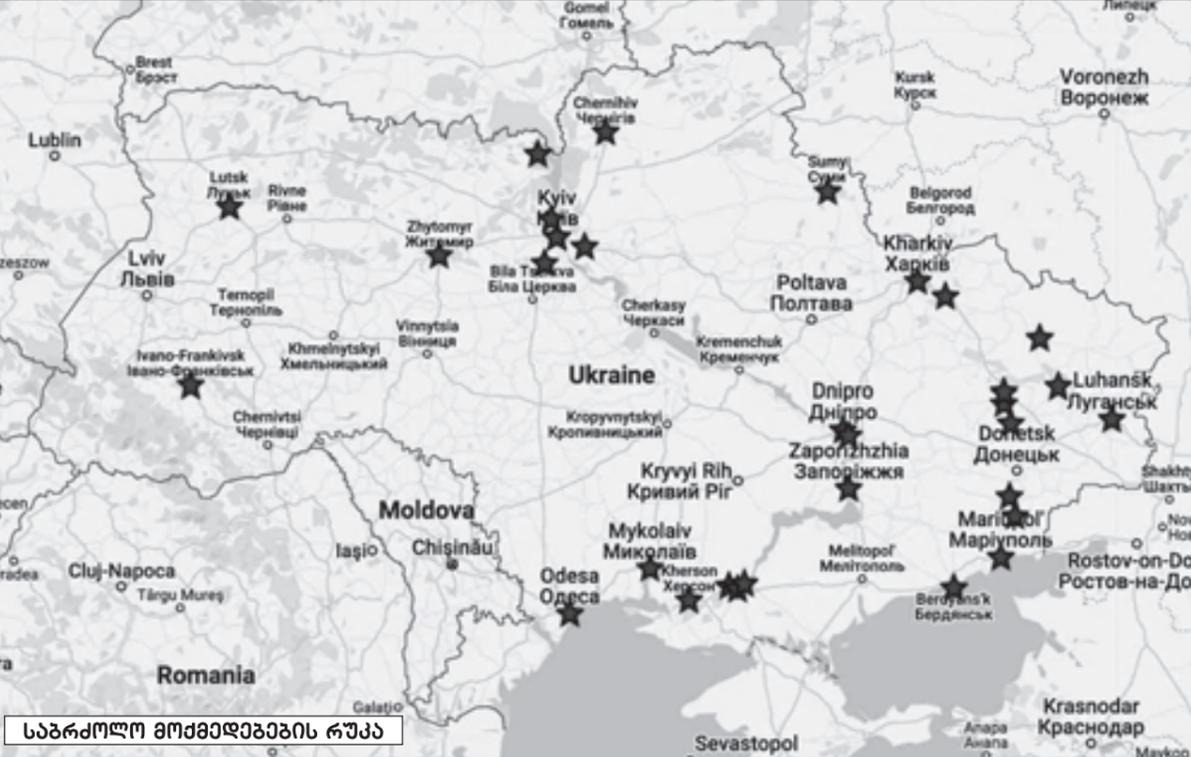
ვლადიმერ პუტინის მიმართვა რუსეთის მოსახლეობისადმი

მე-12 გვერდიდან

ეორე — მოგვამყარებს, ხალხურად რომ ვითვალთ, უბრალოდ, გადაგვამყარებს. დინას, ხშირად მოისმინეთ, რომ პოლიტიკა ბინძური საქმეა. შეიძლება, მაგრამ ასეთი ბინძური? ასეთი თვალთვალის საცდელი ხომ არა მხოლოდ საერთაშორისო ურთიერთობების პრინციპებს ეწინააღმდეგება, არამედ უწინარესად, მორალისა და ზნეობის საფუძვლებს. სად არის აქ სამართლიანობა და სიმართლე? მხოლოდ სრული სიცრუე და ფარისევლობაა.

სხვათა შორის, თვითონ ამერიკელი პოლიტიკოსები, პოლიტოლოგები და ჟურნალისტები წერენ და ლაპარაკობენ, რომ გოლომედიანი აშშ-ის შიგნით შეიქმნა ნაფიქლი „სიცრუის იმპერია“. ქველი ამას არ დაეთანხმებ. ეს ასეა. მაგრამ გულწრფელად უნდა ითქვას: აშშ მანინც დიდი ძვეყანაა, სისტემის შემქმნელი ზუსტად ამისაა. ყველა საბჭოთა იტი მას არა მხოლოდ უსიტყვოდ ემორჩილება, განსაკუთრებით არაბული სამხრეთი საბჭოთა კავშირი, არამედ მის საბჭოთა იტი იმერება და ალტერნატივას იღებს შეთავაზებულ წესებს. ამიტომ სრულიად საფუძვლიანად, დარწმუნებით შეიძლება ითქვას, რომ აშშ-ის მიერ თავის მსხვერპლად დასაბუთებულია და საბჭოთა იტი იმერება. დასავლური ბლოკი არის სწორედ „სიცრუის იმპერია“.

«ყველაფერი, რას ხელს არ აქლავს ჰეგემონს, «უზენაეს ხელისუფალს», ხსნდება არქაულად, მოკვლავლად, უსარგებლოდ და პირიქით: ყველაფერი, რას მათთვის სსარგებლოა, წარმოიქმნება, როგორც ბოლო ინსტანსიის ქვეყნობა, და უნდა გაიტანონ ნებისმიერ ფასად, თავხედურად, ყველა სუბიექტით. მათ, ვინც თანახმა არ არის, წაღვი ტახტზე»

«ჩვენ ვინცაფრით უკრაინის დემოკრატიზაციის და დანახიფიკაციისკენ, აბრთვა, იმ ადამიანების განსამართლებლად, რომლებმაც სისხლიანი დანახიფიკაციის რიღინეს მშვიდობიანი მხროვრებლების, მათ შორის რუსეთის ფაქტობრივი მოქალაქეების წინააღმდეგ. ამასთანავე, ჩვენს გეგმებში არ შედის უკრაინის ტერიტორიების ოკუპაცია»

ტერორიზმს კავკასიაში, ჩვენ ეს გვახსოვს და არასოდეს არ დავივიწყებთ. ამაში არ შეიძლება თაქვინათი ინტერესებისთვის ჩვენი გამოყენების, ჩვენი ტრადიციული ფასეულობების ნგრევისა და დაქირავებულთა ბანდებს რუსეთის სამხრეთში. რა მსხვერპლის ფასად, რა დანაკარგებდა დაგვივდა იმხანად ეს ყველაფერი, რა განსაცდელი გამოვიარეთ, სანამ საბოლოოდ გადავუტყუებდით ხერხემალს საერთაშორისო

განსაკუთრებით თაქვინათი ძვეყნებში და რომლებსაც პირდაპირ მივყავართ დებრადაციისა და გადაწვევებისკენ, რადგან ეწინააღმდეგება ადამიანის გუნებას. ეს არ მოხდება, ეს არავის არასოდეს არ გამოვლია, არ გამოვუბახლავს.

პარაკება ევროპაში უსაფრთხოების პრინციპებსა და ნატოს გაფართოებაზე უარის თქმის შესახებ. ამოღ. აშშ-ის პოზიცია არ იცვლება. ისინი საჭიროდ არ მიიჩნევენ, მოილაპარაკონ რუსეთთან ჩვენთვის ამ საკვანძო საკითხზე, ისინი თავიანთი მიზნის მიღწევას ცდილობენ და ჩვენს ინტერესებს უგულვებლყოფენ.

რას უნდა ველოდეთ? ჩვენ ისტორიიდან კარგად ვიცით, რომ გასული საუკუნის მე-40 წელსა და 41-ე წლის დასაწყისში საბჭოთა კავშირი ყველაფერს აკეთებდა იმისთვის, რომ თავიდან აეცილებინა ან თუნდაც გადართინა ომის დაწყება. ამისთვის, სხვა ზომებთან ერთად, გოლომედიანად იმერება, თაქვინათი ადრე ცდილობდა, თავიანთი ადრეაინა პოტენციური აბრისორის პროვოცი-

რებისთვის, არ ახორციელებდა ან გადადებდა ხოლო ყველაზე აუცილებელ შემთხვევაში გარდაუვალი თავდასხმის მოსაგარიებად. ხოლო ის ნაბიჯები, რომლებიც, გოლოს და გოლოს, მინც გადაიდგა, კატასტროფულად დაზვიანებული იყო.

შედეგად, ქვეყანა მზად არ აღმოჩნდა, რომ მთელი ძალით დაპირისპირებოდა ნაცისტური გერმანიის შემოსევას, რომელიც ომის გამოუცხადებლად დაესხა თავს ჩვენს სამშობლოს 1941 წლის 22 ივნისს. შედეგად, მტრის შეჭრებამ, შემდეგ — განადგურებამ, მაგრამ კოლოსალური მსხვერპლის ფასად. დიდი სამამულო ომის ზღურბლზე აგრესორის მოთაფელის მცდელობა აღმოჩნდა შეცდომა, რომელიც ძვირად დაუფდა ჩვენს ხალხს. საოგარო მოქმედებების პირველ თვეებში ჩვენ დავეკარგეთ უზარმაზარი, სტრატეგიულად მნიშვნელოვანი ტერიტორიები და მილიონობით ადამიანი. მიუხედავად ასეთ შედეგებს, ალარ დავუშვებთ, უფლება არ გვაქვს.

ისინი, ვინც პრეტენზიას აცხადებენ მსოფლიო ბატონობაზე, საფაროდ, დაუსჯერად და, ხაზს გავუსვამ, ყოვლად უსაფუძვლოდ, მტრად გვაცხადებენ ჩვენ — რუსეთს. დღეს მათ მართლაც აქვთ დიდი ფინანსური, სამეცნიერო-ტექნოლოგიური და სამხედრო შესაძლებლობები. ჩვენ ეს ვიცით და ობიექტურად ვაფასებთ ჩვენი მისამართით გამომდებლად გამოთქმულ მუქარებს ეკონომიკის სფეროში — ისევე, როგორც საკუთარ შესაძლებლობებს, წინ აღვუდგეთ ამ თავხედურ და პერმანენტულ შანტაჟს. ვიმეორებ, ჩვენ ვაფასებთ მათ ილუზიების გარეშე, ფრიად რეალისტურად.

სამხედრო სფეროზე
„რაც შეეხება სამხედრო სფეროს, თანამედროვე რუსეთი საბჭოთა კავშირის დაშლისა და მისი პოტენციური დიდი ნაწილის დაკარგვის შემდეგ დღეს ერთ-ერთი მძლავრი ბირთვული სახელმწიფოა მსოფლიოში. და, უფრო მეტი, გვაქვს გარკვეული უპირატესობა შეიარაღების უახლეს სახეობებში. ამიტომ ეჭვი არავის შეუპაროს, რომ ჩვენს ძვეყანაზე პირდაპირი თავდასხმა გამოიწვევს ნებისმიერი პოტენციური აბრისორის განადგურებასა და საშინელ შედეგებს მისთვის.“

ამასთანავე, ტექნოლოგები, მათ შორის თავდაცვითი, სწრაფად იცვლება. ამ სფეროში ლიდერობა ცვალებადია და მომავალშიც გადავახელოდნებით, აი ჩვენი საზღვრების მიმდებარე ტერიტორიების სამხედრო ათვისება, თუკი ჩვენ ამის უფლებას მივცემთ, ათწლეულების განმავლობაში აღარ შეიცვლება, შეიძლება, სამუდამოდ დარჩეს. და რუსეთს გაუმდებლად შეუძენს ახსოვლურად მიუღებელ საფრთხეებს.

უკვე ახლა, ნატოს აღმოსავლეთით გაფართოების კვლობაზე, ჩვენი ქვეყნისთვის ვითარება ყოველ წელს უარესდება და საზიფათო ხდება. უფრო მეტიც, ბლოკი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„აქამდე არ შემწყდარა თავიანთი ინტერესებისთვის ჩვენი გამოყენების, ჩვენი ტრადიციული ფასეულობების დანგრევისა და თავიანთი ფსევდოფასეულობების ჩვენთვის თავს მოხვევის მცდელობები, რომლებიც გამოხრავდა ჩვენს ხალხს შიშინდნად, იმ იდეების, რომლებსაც ახორციელებენ თავიანთი ძველები და რომლებსაც პირდაპირ მივყავართ დებრადაციისა და გადაშენებისკენ, რადგან ენინააღმდეგებინან ადამიანის ბუნებას. ეს არ მოხდება, ეს არავის არასოდეს არ გამოვლინა, არ გამოუვა ახლაც“.

80-11-13 გვირგვინიდან

არავის არ მივცეთ უფლება, ჩაერიოს ჩვენს საქმეებში, ჩვენს ურთიერთობაში და ავანყობის დამოუკიდებლად — ისე, რომ შეიქმნას აუცილებელი პირობები ყველა პრობლემების დასაძლევად და, მიუხედავად სახელმწიფო საზღვრის არსებობისა, შინგანად განგვამტკიცოს ჩვენი, როგორც ერთი მთლიანი. მე მჯერა ამის — სახელდობრ ჩვენი ასეთი მომავლის.

უნდა მივმართო უკრაინის შეიარაღებული ძალების სამხედრო მოსამსახურეებსაც.

პატივცემულო ამხანაგებო! თქვენი მამები, პაპები, პაპის მამები იმისთვის არ იბრძოდნენ ნაცისტებთან, იცავდნენ ჩვენს საერთო სამშობლოს, რომ დღევანდელ ნეონაციტებს ჩაეგდოთ ხელში ძალაუფლება უკრაინაში. თქვენი ერთგულების ფიცი უკრაინელ ხალხს მიეცი და არა ანტიხალხურ ხუნტას, რომელიც ძარცვავს უკრაინას და სწორედ ამ ხალხს მასხრად იგდებს.

არ შეასრულოთ მათი დანაშაულებრივი ბრძანებები. მოგიბრძობთ, დაუყოვნებლივ დაყაროთ იარაღი და წახვიდეთ შინ. განემარტავ: უკრაინის არმიის ყველა სამხედრო მოსამსახურე, რომელიც შეასრულებს ამ მოთხოვნას, შეძლებს დაუბრკოლებლად დატოვოს საომარი მოქმედების ზონა და დაუბრუნდეს თავის ოჯახს.

კიდევ ერთხელ დაჟინებით ვუსვამ ხაზს: **სრული პასუხისმგებლობა უნდა აქვოს სისხლისღვრაზე უკრაინის ტერიტორიის მმართველი რეჟიმის სინდისზე იქნება.**

ახლა რამდენიმე მნიშვნელოვანი, ძალიან მნიშვნელოვანი სიტყვა მათთვის, ვისაც შეიძლება გაუჩნდეს ცდუნება, გარედან ჩაერიოს მოვლენებში. **შინც არ უნდა შეიტანოთ ჩვენი ხალხის შუალას, მით უმეტეს საფრთხის შექმნას ჩვენი ძველი ძველისთვის, ჩვენი ხალხისთვის, უნდა იცოდნენ, რომ რუსეთის პასუხი იქნება მყისიერი და მოგიტანთ ისეთ შედეგებს, როგორც თქვენი ისტორიის განძილვა არასდროს არ გძონიათ.** ჩვენ მზად ვართ მოვლენების ნებისმიერი განვითარებისთვის. ყველა საამისო გადანყვეტილება მიღებულია. ვიმედოვნებ, ჩემ ნათქვამს შეისმენენ.

პატივცემულო რუსეთის მოქალაქეებო!

კეთილდღეობა, თვითონ სახელმწიფოებისა და ხალხების არსებობა, მათი წარმატებები და სიცოცხლისუნარიანობა სათავეს იღებს მათი კულტურისა და ფასეულობების მძლავრ ფესვთა სისტემიდან, წინაპრების გამოცდილებიდან და ტრადიციებიდან, და, რა თქმა უნდა, პირდაპირ არის დამოკიდებული მუდმივად ცვალებადი ცხოვრებისადმი სწრაფი ადაპტაციის უნარზე, საზოგადოების შეკავშირებულობაზე, მზადყოფნაზე, გააერთიანოს ყველა ძალა, რათა იაროს წინ.

ძალები საჭიროა ყოველთვის, მაგრამ ძალა შეიძლება იყოს სხვადასხვა ხარისხის.

„სიცრუის იმპერიის“ საფუძველში, რომელზეც ვილაპარაკე ჩემი გამოსვლის დასაწყისში, უწინარესად, დევს უხეში, სწორხაზოვანი ძალა. ასეთ შემთხვევაში ჩვენთან ამბობენ

ვლადიმერ პუტინის მიმართვა რუსეთის მოსახლეობისადმი

«ჯერ გაეროს უშიშროების საბჭოს სანქციის ბარაზე ჩაატარეს სისხლისღვრული ოპერაცია ბელგარდის წინააღმდეგ, გამოიყენეს ავიაცია, რაკეტები პირდაპირ ევროპის გულში. რამდენიმე კვირის განმავლობაში განუწყვეტლივ ბოგავდნენ მშვიდობიან ქალაქებს, სისხროსხლო ინფრასტრუქტურას. გვინავს ამ ფაქტების შესახებ, რადგან ზოგნიერთ დანაშაულს კოლაბსს არ მოსწონს ამ მოვლენების განხილვა, სოლო როცა ჩვენ ვლანააკოვით ამის შესახებ, ამჯობინებენ, დაეყრდნონ არა სპირიტუალურ სიმართლის ნორმებს, არამედ იშველიან ბარაქობებს, რომლებსაც ისე განმარტავენ, როგორც საჭიროდ ჩათვლიან»

«შედეგ დავა ირანის ჯარი, ლიბიის, სირიის. სახედარო კლის არალეგიტიმურად გამოყენებამ ლიბიის წინააღმდეგ, ლიბიის საკითხზე გაეროს უშიშროების საბჭოს ყველა გადაწყვეტილების დამახინჯებამ გამოიწვია ამ სახელმწიფოს ნაკრავი, სპირიტუალური ტერორიზმის უზარმაზარი ქარის წარმოქმნა, ქვეყანა ჩიჩიკრა კუპანიტარულ კატასტროფაში, დაუმთავრებელ სამოქალაქო ომის მოკავში. ტრაგედიამ, რომლისთვისაც განიკრას ანიათაწოგით, მილიონობით ადამიანი არა მხოლოდ ლიბიაში, არამედ მთლიანად ამ რეგიონში, წარმოქმნა მასობრივი მიგრაციული ნაკადები ჩრდილოეთ აფრიკიდან და ახლო აღმოსავლეთიდან ევროპაში»

ხოლო: „ძალა თუა, ჭკუა რა საჭიროა“.

ჩვენ კი ვიცით, რომ ნამდვილი ძალა სამართლიანობასა და სიმართლესაა, რომელიც ჩვენს მხარესაა. და, თუ ასეა, ძნელია არ დაეთანხმო იმას, რომ, სახელდობრ, ძალა და ბრძოლისთვის მზადყოფნა დევს დამოუკიდებლობისა და სუვერენიტეტის საფუძველში და წარმოადგენს იმ აუცილებელ საძირკველს, რომელზეც შეიძლება საიმედოდ ააშენო მომავალი, ააშენო შენი სახლი, შენი ოჯახი, შენი სამშობლო.

პატივცემულო თანამემამულენო!

დარწმუნებული ვარ, რომ რუსეთის ფედერაციის შეიარაღებული ძალების თავიანთი ქვეყნის ერთგული ჯარისკაცები და ოფიცრები მამაცურად მოიხდიან თავიანთ ვალს. ეჭვი არ მეპარება, რომ მწყობრად და ეფექტიანად იმოქმედებს ხელისუფლების ყველა დონე, ჩვენი ეკონომიკის მდგომარეობაზე, ფინანსურ სისტემაზე და სოციალურ სფეროზე პასუხისმგებელი სპეციალისტები, ჩვენი კომპანიების ხელმძღვანელები და სრულიად რუსეთის ბიზნესი, იმედი მაქვს ყველა საპარლამენტო პარტიისა და საზოგადოებრივი ძალის კონსოლიდირებული პატრიოტული პოზიციისა.

საბოლოო ჯამში, როგორც ეს ყოველთვის ხდებოდა ისტორიაში, რუსეთის ბედი ჩვენი მრავალეროვანი ხალხის საიმედო ხელშია. ეს კი ნიშნავს იმას, რომ მიღებული გადაწყვეტილებები შესრულდება, დასახული მიზნები მიღწეულ იქნება, ჩვენი სამშობლოს უსაფრთხოება — საიმედოდ გარანტირებული.

მჯერა თქვენი მხარდაჭერის, იმ დაუმარცხებელი ძალის, რომელსაც გვაძლევს ჩვენი მამულისადმი სიყვარული.

tass.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა გიორგი ბაჩიანიძე

„ბუნება, რაც უნდა სიმდიდრით მოვითოს რომელიმე მხარე, ანუ ქვეყანა, რაც უნდა მრთელი ჰქვას მისცას ადამიანს საცხოვრებლად და ნაყოფიერი მიწა საზრდოებისათვის, მაინცდამაინც ხალხთა კეთილდღეობას სხვა მხრითაც ხელის შეწყობა სდომებია“.

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიაძე

ჩემს თაობას ომი მხოლოდ ტელეეკრანზე ჰქონდა ნანახი და წიგნებში წაკითხული, მაშინ ომი ჩვენ წარსულს ჩაბარებულ საშინელებად მიგვაჩნდა, მაგრამ ცხოვრების შუა გზაზე მაინც წამოგვეწია და უამრავი სისხლი და ცრემლები მოგვიტანა. დღეს ისევე ომია, ამჯერად ჭურვები და ბომბები ჩვენს მიწაზე არ ფეთქდება, მაგრამ შექმნილი საშინელი სურათი თითოეულ ქართველს გულს სტკენს, მით უფრო, რომ ორი მართლმადიდებელი ერი ერთმანეთს ხოცავს, მათი სისხლი მაღლა ღმერთს შესწუხნუხებს და სამართალს ითხოვს, ვინდლო ძალიან არ დააგვიანოს ამ სამართალმა და ცხოვრება ჩვეულ კალაპოტს მალე დაუბრუნდეს.

ჩვენ კი ისევე ერის მამის სიბრძნეს ჩავუღრმავდეთ, რომელიც დიდი ყურადღებით ადევნებდა თვალს ჩვენს ეროვნულ ცხოვრებას და ამ ცხოვრების მონესრიგებასა და დაცვას უპირატეს მნიშვნელობას აძლევდა. იგი აღნიშნავდა, რომ „ბუნებამ, რაც უნდა სიმდიდრით მოვითოს რომელიმე მხარე, ანუ ქვეყანა, რაც უნდა მრთელი ჰქვას მისცეს ადამიანს საცხოვრებლად და ნაყოფიერი მიწა საზრდოებისათვის, მაინცდამაინც ხალხთა კეთილდღეობას სხვა მხრითაც ხელის შეწყობა სდომებია“.

და იქვე დასძინებს: „კაცს მაგონდებდა ვერა შველის თურმე ვერც სიკეთე ჰაერისა, ვერც სიმსუქნე მიწისა, ვერც შეძლება ყოველგვარის წარმოებისა, თუკი კაცთა შორის კეთილად დადგენილი და ცხადად განსაზღვრული არ არის ურთიერთშორისი უფლება და მოვალეობა. კაცთა კმაყოფილებისათვის, ხალხთა კეთილდღეობისათვის ეს უკანასკნელი უფრო აუცილებლად საჭიროა, ვიდრე სხვა რამე ქვეყნიერებაზედ.“

მთიულსა შოტლანდიისას გარს ახვევია გულდახურული, ღარიბი ბუნება. იგი დიდის შრომითა და ღვაწლით ართმევს ბუნებას იმ თითო ლუკმა პურს, რომელსაც აწვდის თვის ჯალაბს საზრდოებისათვის.

იგი თავგადადებით, თავგამომეტებით დღედაღამ ებრძვის ბუნებას და ყოველი ესრეთ მოპოებული ლუკმაპური ძღვევამოსილობა მისის მხნეობისა, შრომისმოყვარეობისა. თუმცა ესრეთ აღამებს იგი დღეს და ათენებს ღამეს, მაგრამ იგი უფრო ბედნიერია და კმაყოფილი, ვიდრე სპარსელი, რომლისათვისაც ბედს შემოუფარგლავს უკეთესი ქვეყანა კაცთა საცხოვრებლად და საზრდოებისათვის. ერთი არის თავმომწონე, გამბედავი, თავისუფალი, მედგარი და გულდაგული კაცი, მეორე არის გულჩათუთქელი, ილაჯგანყვეტილი, ფრთხალი და გათეული. ერთი — იმედით აღსავსე სულ წინ იყურება და ყოველი მისი ფეხის წინ წადგამა ძღვევამოსილობა ხეაღისათვის, მეორე — სასწრაფვეთილია, შიშით სულ უკან იყურება და გუშინდელს, მშვიდობით გატარებულს დღეს ნატრულობს და არა სწამს ხვალე. ერთი — სულით თუ ხორციით ყოველდღე წარმატებულია, თუმცა ღარიბი ბუნება ახვევია, მეორე — სულითაც და ხორციითაც დაღუპულია, თუმცა მის გარე ბუნება უხვია და მდიდარი. რა არის ამისი მიზეზი? ის არის, რომ ბედნიერმა შოტლანდიელმა იცის „ჩემი აქ თავგებდო და სხვისა აქ იწყება“, უბედურს სპარსელს კი არც თავისი გაეგება და არც სხვისა. რაც სხვისა, — ჩემი მოვალეობაა, რაც ჩემია, — ეგ ჩემი უფლებაა. უფლება და მო-

ვალეობა, რომელნიც არიან პირველნი და უკანასკნელნი საგანნი ურთიერთშორის განწყობილებისა, დაიდგინება და განისაზღვრება მხოლოდ ხალხის კანონმდებლობის ძალითა და ნიჭითა. ამ მხრით, რასაკვირველია, საბუთი აქვს მათ, ვინც ამბობენ, რომ მომქმედთა კანონთა უვარგისობა, თუ სიკეთე, თითონ ხალხის ბრალიაო, იმიტომ რომ თავი და ბოლო კანონებისა თვით ხალხიაო.

რამოდენად მისაღებია ეს საბუთი, ჩვენ მაგის გამოძიებას არ შევუდგებით, ჩვენ მართლ ის გვინდოდა გვეთქვა, რომ, რაც უნდა მდიდარი ქვეყანა იყოს ბუნებით, თუ იქ ჩემი და შენი, ესე იგი კაცთა უფლება და მოვალეობა, ძნელად გასარჩევია და არ არის საყოველთაოდ განსაზღვრული ცხადად და უცილოდ, აქ ხალხის წარმატება და კეთილდღეობა, თუ ყოველდღე უკან არ იწევს, შეფერხებული ხომ არის და არის. ამისი მაგალითი თვით ჩენი ქვეყანაა.

ერთი მითხარით, რა არ მოუცვია ღმერთს ჩვენის ბედნიერებისათვის? ყოველისფერი უხვად გვაქვს, მხოლოდ არა გვაქვს ურთიერთშორისი განწყობილება. მაგრამ ამ უკანასკნელს ათს წელიწადში, სახელდობრ 1864 წლიდან, ჩვენში ბევრგვარი ცვლილება მოხდა, რომელთა ზრად ჰქონდათ და აქვთ საზოგადო ურთიერთშორისი ნყოფილება უკეთესს და უფრო უმართლესს ნიადაგზე და დედგინა. ამ ცვლილებას ჩვენში ყოველი გონიერი და მიხვედრილი კაცი დიდის სიხარულით და თაქმის აღტაცებით მიეგება. ხოლო გამართლდა ჩვენი სიხარული და აღტაცება თუ არა? ჩვენ ვეცდებით, ამის პასუხი მივცეთ მკითხველსა“ (ცხოვრება და კანონი, ნურელი პირველი, 1877-1881 წელი).

დღეს, როცა ომმა სხვა რეალობის, სხვა საფრთხის წინაშე დაგვყენა, განსაკუთრებული სიფრთხილე და სიფხიზლე გვმართებს.

ეროვნული ცხოვრების აღორძინების საჭიროებაზე საუბრობს ილია თავის პუბლიკაციაში, საუბრობს, თუ რა საშუალებით შეიძლება იმის მიღწევა, რაც ასე მნიშვნელოვანი საკითხია დღევანდელი საქართველოსთვისაც.

მისი აზრით, ეროვნული პიროვნების აღდგენა აუცილებელი პირობაა ჩვენი საზოგადო წარმატებისთვის, მით უფრო საჭირო იყო XIX საუკუნის პირველ ნახევარში, როცა ქართველობა მეტად დაძაბუნდა, დაწვრილმანდა, განთვით-ვეულებდა და თითქმის დაკარგა მამულიშვილობის აზრი და გრძნობა: „სად არის ქართველი და ქართველობა?... აჩქარებული კაცი... ადვილად გვიპასუხებს და გვეტყვის; ბრძანის ყოფილხარით. ეს ჩვენი

ილია ეროვნულ სხოვრებაზე და ამ სხოვრების მოწესრიგებისა და დასვის უპირატეს მნიშვნელობაზე

არა ომს!

დედა-ქალაქი და ეს შავის ზღვიდან კასპის ზღვამდე გუნდ-გუნდით მორიგებული მისი შვილი — სოფლები, ქართველები არ არიან? ქალაქი იქნება დედა იყოს, სოფლებიც მისი შვილები იყვნენ, მაგრამ საქმე იმაშია, რომ დედის ძუძუ დიდი ხანია გაშრა და დედის შუქს შვილი აღარა სწოვს“. და განაგრძობს: „ქართველები არ არიან, მაშ რა არიან? არიან თავდაზნაურობის, მღვდელნი, ვაჭარნი, გლეხნი, ჩინიანი და უჩინონი — ყველანი არიან და ქართველი კი არსად არის. თავადს აზნაური სძულს, აზნაურს თავაქართველობისათვის... ცალკე და თავ-თავად დავგორავთ ზოგი აქეთ, ზოგი იქით. თქვენ მე მიჩვენეთ ის ადგილი, საცა მაგ თვითველის გზები ერთად იყრება საყოველთაოდ საქართველოს სიკეთისათვის, მაშინ მეც ვიტყვი, საცა მაგ თვითველის გზები ერთად იყრება საყოველთაოდ საქართველოს სიკეთისათვის, მაშინ მეც ვიტყვი, საცა მაგ თვითველის გზები ერთად იყრება საყოველთაოდ საქართველოს სიკეთისათვის...“

ცება, ცალკეული პარტიების მიერ შექმნილი სიტუაციის სა-თავისოდ გამოყენება, საკუთარი ამბიციების დაკმაყოფილებაზე ზრუნვაა სწორედ ის, რაც სასწრაფო დებს ქვეყნის, სახელმწიფოს ზედს. სამწუხაროდ, მსგავსი სურათი გვაქვს დღეს: „ნაცმოძრაობა“ და მისი განაყოფიერებელი უტიფრად აწარმოებენ მსგავს პოლიტიკას და დღესაც, ისევე, როგორც ილიას ეპოქაში, „ქართველი საყოველთაოდ სახელისა და ამბოხი (ამ განკერძობაში) რა არის საყოველთაოდ... თვითთვითოდ ერთს განწყვეტილი ჯაჭვის რგოლები... ცალკე და თავ-თავად დავგორავთ ზოგი აქეთ, ზოგი იქით. თქვენ მე მიჩვენეთ ის ადგილი, საცა მაგ თვითველის გზები ერთად იყრება საყოველთაოდ საქართველოს სიკეთისათვის, მაშინ მეც ვიტყვი, საცა მაგ თვითველის გზები ერთად იყრება საყოველთაოდ საქართველოს სიკეთისათვის...“

ვიტყვი: ქართველი აგერ აქ არის მეთქი... ის შემკრებლობითი, დიდებული, ერთიანი აზრი, რომელსაც ყოველი ჩვენგანი ქართველობაში უნდა ჰხედავდეს, ის სახელი, რომელიც ყველას გვერქვა — დიდი ხანია დაირღვა, ჩვენის გონებიდან ამოშრა... ვაი იმ ხალხს, რომელსაც საერთო ძარღვი გაუწყდა; ვაი იმ ქვეყანას, საცა საერთო ძარღვი მისხლი გაშრა, საცა ყველაში თვითთ არ არის

ტყვის დიდი მნიშვნელობა ვე-ლარ იტვირთა... დავაქციეთ მამათა ჩვენთა სამარე, შვილთა ჩვენთა აკვანი, დიდი „მამული“ დაგშალეთ, პატარები გავიკეთეთ“.

ვერ გეტყვით, უკვე მერამ-დენედ მიწვეს დიდი ილიას ამ სიტყვების გამოტყობა, მაგრამ ყოველ ჯერზე უფრო და უფრო ვრწმუნდებით, რომ მათი გამოტყობა არც არასდროს გვაცხენს, პირიქით, შესაძლია, მომავალში დაგვეხმაროს გა-თითოკაცების დაძლევა და ქვეყნის გაძლიერებაში.

ძნელად თუ მოიძებნება, ალ-ბათ, ჩვენს ლიტერატურაში ამ სიტყვების ბადალი. სინამდვილე, რომლის უარყოფაც შეუძლებელია, მას გულსა სწვავს და გესლიანი სიტყვა ებადება, სიტყვა, მწარე ნალექში გატარებული, მწუხარე გულმოდან ამონახეთი. ეს იყო ჩვენი გა-თახსირების, დაძაბუნების აღ-სარება. მხოლოდ ამაზე, უილა-ჯობაზე შეჩერება შეუძლებელი იყო. ჩვენს მდგომარეობას შეველა უნდოდა. და აი ილია გვაძლევს ჩვენი მამულის სიყვარულის ფსიქოლოგიურ ფორმულას: „მამულის სიყვარული ემზავება ნაზს კალკის ხესა, რომლისთვისაც საჭიროა შესაფერი ნიადაგი, მზა-ველები ჰაერი, რომელიც ვერ იმშენებს დამნაგვრელს ხეებს, რომელიც დიდხანს იზრდება... ეროვნულს, პატრიოტულს გრძნობასაც დიდი ხნის ზრუნვა, მოვლა, ყურის გდება და ერთგულება ეჭირება. იგი არის ნაზი, როგორც კაკლის ხე, ღრმა, როგორც მისი ფესვები, მაღალი, როგორც მისი წვერი, მის ტოტებსავით ნაყიერი და მის კოკრებსავით გაყოფიერი“.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„09:00 – ზე სავითმფრინავი H-153 (მფრინავები: ვიჩუგინი, გელოუსი და ქავთარაძე) დაეღვანა მონინალმდების ოთხ „მესერშიტს“ და დაიწყო მათთან ბრძოლა. შედეგად ჩამოაგდეს ორი ME-109, ერთ-ერთ მათგანი გაათარანა (ჰაერში დაეჯახა) ლეიტენანტმა ქავთარაძემ. თავად დაიჭრა მარჯვენა ხელში, ვეღარ ისარგებლა პარაშუტით და დაიღუპა“.

„სიკვდილი სიკვდილის სანაცვლოდ“ — ამ სათაურით გამოქვეყნდა ინტერნეტპორტალ „ვარსკოტზე“ სტატია, რომელიც აღწერილია დიდი სამამულო ომის პირველ დღეებში ქართველი მფრინავის გმირული თავგანწირვა მტრის წინააღმდეგ ბრძოლაში. ქართველმა „სტალინურმა შევარდენმა“ არისტოტელე ქავთარაძემ დამსახურებული გმირის წოდება იმხანად ვერ მიიღო, რაზეც სტატიის ავტორი ვადიმ ბერიაშვილი გულდანყვებილი საუბრობს და ზუსტად აღწერს ომის დღეების ქრონიკას. ჩვენს მკითხველს ამონარიდს ვთავაზობთ ამ სტატიიდან და გავაცნობთ კიდევ ერთი ქართველი გმირის ისტორიას.

1941 წლის 22 ივნისს საბჭოთა მფრინავ-გამანადგურებლები ომს შეხვდნენ მათთვის უკიდურესად არახელსაყრელ პირობებში — მოძველებულ ან ბოლომდე აუთვისებელი მატერიალური ნაწილით, ბრძოლის გაბედულად სანარმოებლად არასაკმარისი ნაფრენით (ფრენის საშუალო დრო), მართვისა და კავშირის დაკარგვის გამო შექმნილ ქაოსში. მით უფრო დასაფასებელია თითოეული შემთხვევა, როდესაც მათ შეძლეს მონინალმდებისთვის საკადრისი პასუხის გაცემა და განადგურება. ერთ-ერთი ასეთი შემთხვევა მოხდა 1941 წლის 13 ივლისს, ველიკი ნოვგოროდის რეგიონის ქალაქ სოლცის თავზე.

რძოლო ფრენა, — როგორც დღისით, ასევე ღამით, — გამსჭვალულია გამბედაობითა და თავდადებით. ამხ. ქავთარაძემ მარტომ მრავალჯერ გააქცია მონინალმდების თვითმფრინავთა ჯგუფები. 1941 წლის 13 ივლისს 08:50 საათზე, სოლცის აეროდრომის თავზე გამოჩნდა გერმანელების თვითმფრინავები „მესერშიტ-109“. ჰაერში აფრინდა ჩვენი სამი გამანადგურებელი; მათ შორის იყო ლეიტენანტი ქავთარაძე, რომელიც მაშინვე ჩაება მონინალმდების თვითმფრინავებთან ბრძოლაში. მონინალმდების რაოდენობრივი უპირატესობის მიუხედავად, ამხ. ქავთარაძე უშიშრად იბრძოდა, ესროდა მტრის თვითმფრინავებს. როგორც სამშობლოს ერთგულმა შვილმა, ლეიტენანტმა ქავთარაძემ ამ ბრძოლაში ჩამოაგდო გერმანელების ერთი თვითმფრინავი. თვითონ ამხ. ქავთარაძე გმირულად დაიღუპა...

ნარდგინების ფორმაზე ცისფერი ფანქრით აღნიშნული იყო რეზოლუცია: „მიენიჭოს გმირის წოდება“, მაგრამ ეს ფრაზა გადახაზულია, ისევე როგორც ნარდგინების მთელი ტექსტი. უფრო მეტიც, 1967 წლის ნარდგინება ქავთარაძის სამამულო ომის II ხარისხის ორდენით დაჯილდოების თაობაზე უარყოფილი იქნა — ამჯერად სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ადმინისტრაციული განყოფილების მიერ, რადგან არ აკმაყოფილებდა სიკვდილის შემდგომ დაჯილდოების მოთხოვნებს. დოკუმენტებში არ არის მოცემული არანაირი კონკრეტული ახსნა-განმარტება. საარქივო დოკუმენტების გამოყენებით შეეცადოთ, გავარკვიოთ, თუ რა მოხდა სინამდვილეში 1941 წლის 13 ივლისს ნოვგოროდის რეგიონის ქალაქ სოლცის მახლობლად.

ლეიტენანტი არისტოტელე სტეფანეს ძე ქავთარაძე იყო 38-ე ავიაპოლკის II ესკადრილის რეგოლის მეთაური. რეგოლი დაკომპლექტებული იყო 12 გამოცდილი პილოტი, რომელთაც პილოტი ჰქონდათ „ღამით მომზადება“. ის დაიბადა 1913 წელს, თბილისში და თავდაპირველად პედაგოგის პროფესია იირჩია. 1930 წელს დაამთავრა პედაგოგიური ტექნიკუმი და მუშაობდა მასწავლებლად. არისტოტელემ იმ წლებში, მრავალი ახალგაზრდის მსგავსად, კომკავშირული მივიღებით ჩააბარა კანინსკის საავიაციო სკოლაში, რომლის დამთავრების შემდეგ მუდმივად მსახურობდა მე-7 მსუბუქ მოიერიშე და მე-2 გამანადგურებელ ავიაპოლკებში, შემდეგ კი გადავიდა 38-ე გამანადგურებელ ავიაპოლკში. საბჭოთა კავშირისა და ფინეთს შორის ომში მონაწილეობისთვის ქავთარაძე დაჯილდოვდა მედლით „მამაცობისთვის“, შემდეგ ის დაა-

ქართველი «სტალინის შვეპარდანი» — არისტოტელე ქავთარაძის გმირობა

აში ჩამოაგდეს Me-109, ჩამოვარდა სოლცის აეროდრომზე, ეკიპაჟი დაიღუპა“. ამ დოკუმენტების შესახებ არსებული ცნობებისა და საბჭოთა კავშირის გმირის წოდებაზე ლეიტენანტ ქავთარაძის წარდგენის გამოყენებით შესაძლებელია საკმაოდ ზუსტად განისაზღვროს, რომ საჰაერო ბრძოლა წარიმართა 08:45-დან 08:50 საათამდე პერიოდში. დიდი ალბათობით, 08:40-ზე საბჭოთა გამანადგურებლები აფრინდნენ გერმანელების ჯგუფისთვის გზის გადაჭრის მიზნით. გერმანელების გამანადგურებლებმა შენიშნეს აფრენილი „ჩაიკები“ და შეეცადნენ, მათზე იერიში მიეტანათ ბომბდამშენების უსაფრთხოების უზრუნველყოფის მიზნით, მაგრამ ბრძოლაში არისტოტელე ქავთარაძის H-153 შეეჯახა გერმანულ ლუდვიგის „მესერშიტს“, რის შემდეგაც გერმანელები ბრძოლიდან გავიდნენ. 38-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკის საბრძოლო მოქმედებების უზრუნველყოფის მიზნით, მითითებული კიდევ ერთი დეტალი: შეჯახება მოხდა შემხვედრი კურსით, თვითმფრინავები ერთმანეთს შეხვდნენ

ლეიტენანტი არისტოტელე სტეფანეს ძე ქავთარაძე იყო 38-ე ავიაპოლკის II ესკადრილის რეგოლის მეთაური. როგორც ავიაციის მეთაურს, რომელსაც ქავთარაძე უწოდებდა „ღამით მომზადება“. ის დაიბადა 1913 წელს, თბილისში და თავდაპირველად პედაგოგის პროფესია იირჩია. 1930 წელს დაამთავრა პედაგოგიური ტექნიკუმი და მუშაობდა მასწავლებლად. არისტოტელემ იმ წლებში, მრავალი ახალგაზრდის მსგავსად, კომკავშირული მივიღებით ჩააბარა კანინსკის საავიაციო სკოლაში, რომლის დამთავრების შემდეგ მუდმივად მსახურობდა მე-7 მსუბუქ მოიერიშე და მე-2 გამანადგურებელ ავიაპოლკებში, შემდეგ კი გადავიდა 38-ე გამანადგურებელ ავიაპოლკში. საბჭოთა კავშირისა და ფინეთს შორის ომში მონაწილეობისთვის ქავთარაძე დაჯილდოვდა მედლით „მამაცობისთვის“, შემდეგ ის დაა-

წინაურეს რეგოლის მეთაურის თანამდებობაზე, სადაც მსახურობდა დიდი სამამულო ომის დასაწყისისთვის.

არისტოტელე ქავთარაძის ტარანი

„09:00 სამი თვითმფრინავი H-153 (მფრინავები: ვიჩუგინი, გელოუსი და ქავთარაძე) დაეღვანა მონინალმდების ოთხ „მესერშიტს“ და დაიწყო მათთან ბრძოლა. შედეგად ჩამოაგდეს ორი ME-109, ერთ-ერთ მათგანი გაათარანა (ჰაერში დაეჯახა) ლეიტენანტმა ქავთარაძემ. თავად დაიჭრა მარჯვენა ხელში, ვეღარ ისარგებლა პარაშუტით და დაიღუპა“.

ლუდვიგი. გერმანელთა მონაცემებით, გერმანელების გამანადგურებლები მიჰყვებოდნენ ბომბდამშენ ქა-88-ებს და იბრძოდნენ. 8 საათსა და 45 წუთზე გერმანულ ლუდვიგმა ჩამოაგდო H-153, რომელიც აფეთქდა, ხოლო ნამსხვრევებმა დააზიანა მისი „მესერშიტი“, რომელიც ჩამოვარდა სოლცის აეროდრომიდან 400 მეტრში“. გერმანელებმა ობერ-ლეიტენანტ ლუდვიგის საფლავი მისი თვითმფრინავის ნამსხვრევების გვერდით იპოვეს სოლცის დაკავების შემდეგ. გერმანელების განაცხადსა და 31-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკის ოპერატიულ კრებულს შორის დროში არსებული განსხვავება იმითაა გამოწვეული, რომ საბჭოთა დოკუმენტში ჩანს, რომ ლეიტენანტ ვიჩუგინისა და გელოუსის დაბრუნების დრო. ამას ამტკიცებს მე-6 შერეული საავიაციო დივიზიის შტაბის 13 ივლისის 20:00-ის ოპერატიული კრების: „8:40-ზე საჰაერო ბრძო-

ლაშქრის ხელით შეხება შეიქცა. ამ მომენტში ეს აუცილებელი იყო პოლკის მფრინავების საბრძოლო სულისკვეთების შესანარჩუნებლად. განსაკუთრებით არაა, რომ ლეიტენანტ ქავთარაძის გმირობამ არა მხოლოდ ასახვა პაპის ყველა ზამთარში ინსტანციის დოკუმენტებში, მათ შორის ჩრდილო-დასავლეთის ფრონტის სამხედრო-საჰაერო ძალების შტაბის 14 ივლისის ოპერატიულ კრებაში, არამედ სამართლიანად იყო წარდგენილი საბჭოთა კავშირის გმირის წოდების მისანიჭებლად.

14 ივლისს, დილით, გერმანელი ტანკისტები შეიჭრნენ სოლცის გარეუბნებში, ხოლო შუადღისთვის მთლიანად დაიკავეს ქალაქი, მაგრამ მცირე ხნით. ფაქტობრივად, რამდენიმე დღის შემდეგ სოლცის შემოღობვის მოწყობის და დასაფლავების მიზნით, მათ შორის 38-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკისა. ამ მომენტისთვის პოლკი ერთდერტ გამანადგურებელ ნაწილს წარმოადგენდა, რომელიც იბრძოდა სოლციდან სტარაია რუსამდე არსებული რაიონის თავზე. ჯერ კიდევ საღამოს მოხდა 31-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკის ყველა გამართული თვითმფრინავის ევაკუაცია სოლცის აეროდრომიდან, ხოლო მეორე დილით ეს თვითმფრინავები გადასცეს 38-ე გამანადგურებელ ავიაპოლკს.

38-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკის შტაბში ნიუანსებში გარკვევის გარეშე მშვიდად ჩანერა პოლკის აქტიური მფრინავების გამარჯვებებიც, რომლებიც მსახურობდნენ 31-ე გამანადგურებელ ავიაპოლკში და შემდგომშიც არ გამოუვლენია განსაკუთრებული პუნქტუალურობა. შეტყობინებების მიხედვით გამოდის, რომ 38-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკის მფრინავები დადასტურდა, რომ მათმა მონაწილეობამ მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა სტარაია რუსამდე არსებული რაიონის თავზე. ჯერ კიდევ საღამოს მოხდა 31-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკის ყველა გამართული თვითმფრინავის ევაკუაცია სოლცის აეროდრომიდან, ხოლო მეორე დილით ეს თვითმფრინავები გადასცეს 38-ე გამანადგურებელ ავიაპოლკს.

ამასთანავე, 38-ე გამანადგურებელი ავიაპოლკის ივლისის დასასრულსა და აგვისტოში ერთ-ერთი საუკეთესო იყო ჩრდილო-დასავლეთის ფრონტის სამხედრო-საჰაერო ძალების შემადგენლობაში. მრავალმა მფრინავმა მიიღო მაღალი სამთავრობო ჯილდო და მორიგი ნობელი.

ჯილდოების გარეშე დარჩენილი ნამდვილი გმირის, არისტოტელე ქავთარაძის, საქმე დღესაც სრულ შესაბამისობაშია სეველიან ხუმრობასთან „უდანაშაულოების დასჯასა და უთანაბრობის დაჯილდოების შესახებ“. სამწუხაროდ, ასეთი შემთხვევები რეგულარულად ხდებოდა ომის წლებში.

მოამზადა
კაკა ნასყიდავოვიძე

„წერილი ამა წლის 5 იანვარს გამოქვეყნებულა, მე კი 20 იანვარს ვნახე... წავიკითხე და სასიამოვნო ჟრუნტელმა დამიარა ტანში, ისეთი განცდა მომდო, თითქოს განძს მივაგანი და სიმაართლე გითხრათ, ამაზე მეტი განძი არც არის საჭირო — შენი წინაპარი გმირია!“

გიორგი ცაავა:

დიდი საბავულო ომის გიჟი არისტოტელე ქავთარაძე სრულიად პოსტსაბჭოთა სივრხის სიამაყეა!

„რუსეთში ეძებენ დიდ სამამულო ომში დაღუპული ქართველის, არისტოტელე ქავთარაძის, ნათესავეებს“, — ეს ინფორმაცია ამა წლის 5 იანვარს „სპუტნიკზე“ გამოქვეყნდა. როგორც ინფორმაციაშია ნათქვამი, არისტოტელე ქავთარაძე ნოვგოროდში, ქალაქ სოლციში გმირულად დაიღუპა ომის დაწყებიდან ძალიან მალე, პირველივე დღეებში... ინფორმაციაში ნათქვამია, რომ არისტოტელე ქავთარაძეს არ ჰყავდა შვილები, ის დაუოჯახებელი ახალგაზრდა ყმაწვილი იყო. მის საფლავს ყოველწლიურად საცხრამისო დღესასწაულზე სოლცის მოსახლეობა მიაგებს პატივს. უზუცესები ყვებიან, რომ საკუთარი თვალთა აქვთ ნანახი ქართველის გმირობა და სწორედ ამიტომ მოექცა არისტოტელე ქავთარაძე ჟურნალისტ ვადიმ ბერიაშვილის ყურადღების ცენტრში... ვერც ქართულმა და ვერც რუსულმა მხარემ ვერ მიაგნო ქართველი გმირის ოჯახს, მაგრამ არისტოტელე ქავთარაძის ოჯახმა თვითონ იპოვა დიდი წინაპარი და ახლა არისტოტელე ქავთარაძის ერთადერთი ნათესავი — ვიქტორ ცაავა გვესაუბრება.

— ბებია მიყვებოდა ხოლმე თავისი ძმის შესახებ, მახსოვს, სულ მის საფლავს იფიცებდა... არისტოტელე ქავთარაძე სენაკში, ძიძგურების სახლში იზრდებოდა, ობოლი იყო, მშობლები გარდაცვლილი ჰყავდა, ძმები კი ომში დაეღუპა. მე არისტოტელე ქავთარაძის ერთადერთი ნათესავი ვარ დედის მხრიდან.

გითხარით უკვე, რომ არისტოტელეს (უფრო ზუსტად, ნესტიკს — ასე ეძახდა თავის ძმას ბებიაჩემი) ძმა დიდ სამამულო ომში დაეღუპა, ქერჩში. მისი საფლავის ადგილსამყოფელი ჩვენთვის ცნობილი არ არის, მაშინვე დიდხანს ეძებდა, მაგრამ ვერ მივაკვლიეთ, ჩვენი სანუხარ-სადარდებელიც სწორედ ეს იყო... არისტოტელეს შესახებ კი რაღაცეები ვიცოდით...

— იცოდით არისტოტელე ქავთარაძის გმირობის შესახებ?

— ვიცოდით, რომ მან პირველმა დააჯახა თვითმფრინავი თვითმფრინავს, ამას ტარანს უწოდებენ, რაც გმირობის ტოლფასი იყო, და იმხანად თურმე სოფლის სკოლის კედელზეც იყო მისი ფოტო გამოკრული, აღწერილი იყო მისი გმირობა და ეწერა, რომ არისტოტელე ქავთარაძე გმირის ნოდებაზეა წარდგენილი. მოგვიანებით ფოტო ჩამოიხსნათ და ბებია ძალიან გულდაწყვეტილი იყო.

როგორც გითხარით, ბებიაჩემის მონაცხლით ვიცოდით, რომ არისტოტელე გმირის ნოდებაზე იყო წარდგენილი და არ მიანიჭეს, მაგრამ არაფერი ვიცოდით, რატომ არ მიანიჭეს ნოდება. 1975 წელს მაშინვე ერთ-ერთ გაზეთს მიმართა თხოვნით, გამოექვეყნებინა სტატია, რათა არისტოტელე ქავთარაძის შესახებ მოეძიებინათ ცნობები და გაეკვირებინათ მიზეზი, რატომ არ მიანიჭეს მას საბჭოთა კავშირის გმირის ნოდება, მაგრამ ვერაფერი გავარკვიეთ.

ამ სტატიით შევიტყვე, რომ არისტოტელე ქავთარაძე სიცოცხლეშივე იყო წარდგენილი გმირის ნოდებაზე, მის

გმირობაზე რუსი გენერლები კი არა, გერმანელებიც კი საუბრობდნენ, მაგრამ რა მოხდა სინამდვილეში, არ ვიცით... ასე რომ, ჩემი გმირი წინაპრის შესახებ ბევრი არაფერი ვიცოდი, სულ ახლახან შევიტყვე ეს ინფორმაცია სრულიად შემთხვევით.

დავუკავშირდი ნერილის ავტორ ვადიმ ბერიაშვილს, მან მითხრა, რომ ყოველ წელს იანვარს ჩადიოდა ქალაქ სოლციში და უყურებდა, როგორ მიიღებდა ადგილობრივი მოსახლეობა 9 მაისის ქართველი ჯარისკაცის საფლავს პატივს. საფლავი თურმე სხვაგან ყოფილა, მაგრამ მადლიერ მოსახლეობას სამო სასაფლაოზე გადმოუსვენებია და ყოველ 9 მაისის დღესასწაულზე ამკობდნენ გვირგვინებით. ჟურნალისტი ამბობს, რომ სოლციში არიან დარჩენილი უზუცესები, რომლებსაც თავის თვალთა აქვთ ნანახი ბრძოლა, რომლის მონაწილეც არისტოტელე ქავთარაძე იყო.

— რას ამბობთ, ჩახვალთ თქვენი სახელოვანი წინაპრის საფლავზე? შეეცდებით, გაარკვიოთ რა მიზეზით არ მიანიჭა მას გმირის ნოდება?

— დღეს და ამ ვითარებაში არ არის ამის დრო, მაგრამ ვფიქრობ და დიდი სურვილი მაქვს, მივწარმო წერილი რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტს. მინდა, გააცნოს ინფორმაციას, რომელშიც დეტალურად არის აღწერილი არისტოტელე ქავთარაძის გმირობა და აღაღვინოს სამართლიანობა. ჩამს მართლაც საამაყო წინაპარს ნამდვილად აქვს ბრძოლის დროს გმირობის ტოლფასი საპატიო ჩადენილი და ეს უაღრესად მნიშვნელოვანია. ის გმირი და მისი ნოდება მთავრდება ამდენი წლის მერაუნდა მიანიჭოს.

ტარანით მტრის თვითმფრინავის ჩამოგდება — ასეთი თავგანწირვა ადვილი არ არის... ამასთანავე, დეტალები არისტოტელე ქავთარაძის გმირული მოქმედებების შესახებ ჯერ კიდევ გამოსაკვლევიან.

ჟურნალისტმა ვადიმ ბერიაშვილმა მითხრა, რომ არისტოტელე ქავთარაძის თავგანწირვამ დაანახა საბჭოთა კავშირსა და გერმანიასაც, რომ ამ ომს ფაშისტები ვერ მოიგებდნენ. ყველამ გააცნობიერა, რისი გაკეთება შეუძლია გულანთებულ მებრძოლს, რომელიც სამშობლოსათვის თავს განთავსებს.

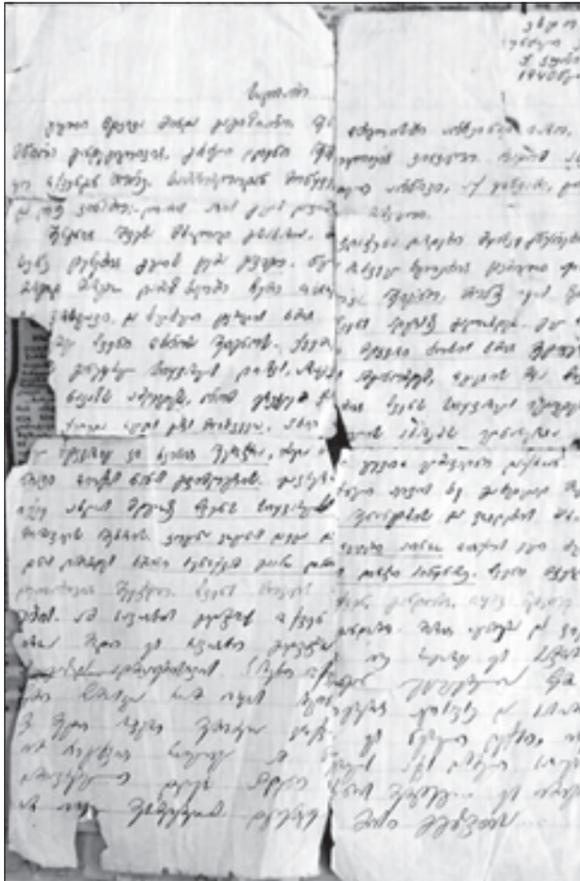
— „სტალინსკიე სოკოლი“, ანუ „სტალინის შევარდენი“ — ასე უწოდებდნენ მამაც მფრინავებს, რომელთა შორისაც ბევრი ქართველი იყო და თითქმის ყველა მათგანი დაიღუპა... იცოდით თუ არა, რომ თქვენი წინაპარიც „სტალინური შევარდენი“ იყო?

— ნამდვილად არ ვიცოდი, „სტალინური შევარდენი“ რომ იყო, დიდი მადლობა ამ სტატიისთვის ჟურნალისტ ვადიმ ბერიაშვილს. ძალიან ვამაყობ ამ ინფორმაციით, ვამაყობ ჩემი წინაპრით.

წერილის დასაწყისში გითხარით, რომ არისტოტელეს შინ ნესტიკს უწოდებდნენ, ამიტომ მეც ასე მოვიხსენიებ...

ნესტიკს საცოლედ ჰყოლია... წერილიც გამოუგზავნია მისთვის ესტონეთიდან. წერილს აწერია მისამართი: ესტონეთი, კუნძული ეზელი (ამჟამად — საარემბო). წერილი გაცრეცილია და მისი ნაკითხვა თითქმის შეუძლებელი, მაგრამ, რაც იკითხება, იმას გაგაცნობთ: „გული მტკივა, მინდა გავიზიარო ჩემი გულისტკივილი. შენ თბილისში ხარ, მე კი ვარ განდეგილი...“ — მეტი არ იკითხება, მაგრამ აქა-იქ რასაც ამოიკითხავ, ძალიან გულსამაწყვეტელია...

— საქართველოში დღემდე ეძებენ ოჯახის წევრები დიდ სამამულო ომში დაღუპულთა

საფლავებს, ცდილობენ, უგზო-უკვლოდ დაკარგულთა შესახებ ინფორმაციის მოპოვებას. თქვენ გაგიმართლათ... — სიმართლე გითხარით, ამ ინფორმაციას შემთხვევით რომ წავაწყდი, მეგონა, ჩემს თავზე ცა გაიხსნა... დიდხანს ვეძებდი დიდ სამამულო ომში დაღუპულ ჩვენს წინაპრებს და, სიმართლე გითხრათ, იმედი გადაწურული გვექონდა,

რომ რაიმეს გავიგებდით, ამიტომ სრულიად შემთხვევით ასეთი ინფორმაციის ნაკითხვა მართლაც სულისშემძვრელი იყო. მეგობართან ერთად ვკითხვოდი რაღაცას ომში უგზო-უკვლოდ დაკარგულთა შესახებ. ძირითადად არისტოტელე ქავთარაძის ძმის, კარლს, ამბავი მინტერესებდა, რომელიც ქერჩი დაიღუპა,

საფლავს ვეძებდი და ვიცოდი, რომ რუსეთში უცნობი ჯარისკაცების საფლავებს მიაგნეს. ვეძებდი კარლს ქავთარაძეს და ვიპოვე არისტოტელე ქავთარაძე. პოვნაც არის და პოვნაც... ჩემს სიამაყეს საზღვარი არ აქვს, სტატიის ნაკითხვის შემდეგ...

წერილი ამა წლის 5 იანვარს გამოქვეყნებულა, მე კი 20 იანვარს ვნახე... წავიკითხე და სასიამოვნო ჟრუნტელმა დამიარა ტანში, ისეთი განცდა მომდო, თითქოს განძს მივაგანი და სიმაართლე გითხრათ, ამაზე მეტი განძი არც არის საჭირო — შენი წინაპარი გმირია!

ძალიან ამაყი ვარ! საბჭოთა კავშირის საპაეოო ძალების განვითარების საფუძველს რომ შენი წინაპარი ქმნის, თანაც დიდი სამამულო ომის პერიოდში, ფაშისტების წინააღმდეგ, ამაზე მეტი საამაყო რა უნდა ჰქონდეს ადამიანს?! არისტოტელე ქავთარაძე გმირია, პირტიტველა ჯარისკაცი, რომელმაც ომის დაწყების პირველივე დღეებში, გამოცდილავს ბარათი, ტარანით გაანადგურა მომხდური გმირი. რომორც სტატიისა აღწერილი, ბრძოლის სტიმული, სწორედ არისტოტელე ქავთარაძის ნაწილობრივ მისცემს საბჭოთა კავშირს და დაანახავს ყველას, რომ ამ ომს მოიგებდნენ, მოიგებდნენ არისტოტელე ქავთარაძის ნაწილობრივ მონაწილობით.

კიდევ ერთხელ აუცილებლად დავუკავშირდები სტატიის ავტორ ბერიაშვილს. მინდა, ჩამოვიყვანო საქართველოში ვაჩვენო არისტოტელეს ოჯახის ნეკრების საფლავები, სახლი, სადაც გაიზარდა. მინდა ნავაკითხო წერილები, რომლებსაც შინ აგზავნიდა...

— ვიცი, რომ მთელს საბჭოთა კავშირში ეძებენ დიდ სამამულო ომში დაღუპულ ჯარისკაცების ოჯახებს. თქვენ არ დაგვაკვირებთ?

— კი, გვეძებდნენ. არისტოტელეს გვამა შეცდომამ შეიყვანა ყველა. მას ეძებდნენ მთელ რუსეთში. არადა, ქავთარაძეების დიდი დინასტია სამეგრელოში, ბევრი საამაყო წინაპარი ჰყავდათ მათ...

სრულიად შემთხვევით რომ არ მენახა ინფორმაცია ჩემი საამაყო წინაპრის შესახებ, ვერც მოგვაგნებდნენ...

შევთანხმდით მე და სტატიის ავტორი ვადიმ ბერიაშვილი, რომ ის საქართველოში ჩამოვიყვანო. ასევე, ვისაუბრეთ იმასაც, რომ საქართველოდან ჩემი ოჯახიც ჩავა არისტოტელე ქავთარაძის საფლავზე სოლციში. არ მინდა, იქ მარტო ჩავიდე, საბჭოთა კავშირის გმირი მხოლოდ ჩემს ოჯახს არ ეკუთვნის, მისით უნდა ვიამაყოთ ყველამ, სრულიად პოსტსაბჭოთა სივრცეში. არისტოტელე ქავთარაძის სახელს ვერაფერს მიისაკუთრებს, ის სამშობლოს ეკუთვნის და ყველასთვის, გარდა ფაშისტებისა, ისევე საამაყო, როგორც ჩემთვის. კიდევ ერთხელ გავიმეორებ და თხოვნი მივმართავ რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტს, აღადგინოს სამართლიანობა და არისტოტელე ქავთარაძეს გმირის ნოდება თუნდაც ახლა, 80 წლის შემდეგ მაინც მიანიჭოს.

ესაუბრა ეკა ნასყიდაშვილი

„ამერიკელთა ისე დაქაზის სიტუაცია, რომ რუსებს სხვა გამოსავალი არ დარჩათ. ამერიკელთა დაასკვნეს, რომ რუსეთისა და დასავლეთის დაპირისპირება უმჯობესი იქნებოდა, უკრაინის თემით წარმართულიყო. ამიტომაც შეუზღვეს უკრაინა“.

იყო დრო, როცა თბილისის ე.წ. საზოგადოებრივი თავმჯდომარის ადგილებში, როგორც წესი, აგვეკიდებოდა მარჩიელი ბოშა ქალი: — Погадаю, погадаю!
ან დამახინჯებულად: — პაგადაი, პაგადაი! — რომელიც „გაქართულებული“ რუსულის მიზანმიმართულ ნაკარნახევზე: ასე უკეთ გაიგებენო პროვინციული ქართველები ამ ერთსიტყვიანი სარეკლამო სლოგანის დედააზრს. იგებდნენ, თქვენ წარმოიდგინეთ.

დღეს, მადლობა ღმერთს, ასეთი მარჩიელებისგან განმდინდეს თბილისელების დასასვენებელი სივრცეები.

და მასობრივად გადაინაცვლა ამ მომბეზრებლობამ პრესაში. ტრადიციულსა და ელექტრონულს. კაბა-კაბაზე ჩამოფურჩეული მარჩიელების ნაცვლად გამოგვეცხადნენ — ანალიტიკოსების, ექსპერტების, პოლიტოლოგების და ა.შ. ამპლუაში. იმავე შიგთავსით.

უმეტესად — აზროვნებით იმპოტენტები. მაგრამ იმპოზანტურები. ჰალსტუხიანები (ჯერ დაუღეჭავი) ან გულგაღვილები, დაზვიანებული ფორმულებით და გუშამ დასიზმრებული აზრების ფარშევანგის კუდებით.

ის რაჟო ამაჟოაი იყო, რომელმაც ძილში დაწერა თავისი შედეგები „ჩახანა“, მსგავსი არაფერი არ შექმნილა დღემდე. სიტყვისა და ფერწერის გენიალური შენადნობია. აუღიოპლასტიკია.

ჩვეულებრივ, სიზმარი ცხადში საპირისპიროდ ხორციელდება.

მაგრამ არა ამაჟოაელთან (ლემრთმა აცხონოს!)

„...ლევი ხარ, მაინც ლევი ხარ, იმამ შამილის ლეკვი ხარ!.. სანამ სატყვეს დამკრავდეს, სახელი მაინც გეკითხა!..“

შემოგვეყვინ: „გხედავ ახლად გამოცხვარ ამ უტიფარ „მესიებს“ — ჰოდა, გადგრჩენილვართ, გვეშველა და ეს არის!..“

აქ მთავრდება პოეზია და იწყება პოლიტიკური მარლატანობა... ხოლო ნათელმხილველთა რაციონალიზატორ ბრიგადირს მკლავზე შევარდნის ნაცვლად ეჯდა ერთი გასწავლული თუთიყუში, სახელად „ბორია პაგადაი“ და პატრონის მითითებით მუყაოს ყუთიდან ნისკარტით ამოჰქონდა გაკეცილი ქალადის ობსკურული, რომლებშიც ძე შეცდომილის მომავალი იყო ჩანერვით.

გამოჭერილი კლიენტი ყურადღებით წაიკითხავდა და აქოთქოთდებოდა სხვების დასანახად, ვითომ არ დაიჯერა, მაგრამ ჩაფიქრდებოდა. და იბითურებდა თავს.

ამ დღეში გვაგდებენ ერთნახადი არაყით უგარდაუსო ექსპერტები, რომლებსაც ვუსმენთ და რომლებსაც თურმე, დიდი ხანია, უპოვიათ „მართვადი ქაოსის“ ფილოსოფიური ქვა — პრიმიტიული რუსოფობია.

და თავს დებენ ობიექტურ ანალიზზე... დროს ნუ დავკარგავთ. სერიოზულ ექსპერტებს მოვუსმინოთ, საქმეში ჩახედულს, რომლებიც ავტორიტეტულ კვლევით დაწესებულებებს ხელმძღვანელებენ და იშვიათად ჩნდებიან ეკრანზე. დონაციისა და უზუბანის საპროპაგანდო სახეადად

ოპერაციის მისამართად საანალიზოდ ფრიად ნაყოფიერი გამოდგა. მაინც-და მაინც ამ დღეს ბარათულად ვითარება. ექსპერტებმა განსაკუთრებული შეფრთხილებით აღნიშნეს, რომ უკრაინის შეიარაღებული ძალები უზიაროების სამსახურის დახმარებით ეფუძვება საზარელი ზორობოქმედიანის ციკლის ჩასადენად. ისეთი დიდი სანარმოების ასაფეთქებლად, როგორც არის „აზოვსტალი“ და სხვა მასშტაბური კომბინატები. ამიტომ არის, რომ ახალაღიარებული რესპუბლიკების ხელმძღვანელობა თავს არიდებს მკვეთრი ღონისძიებების განხორციელებას ოპერაციისას და ფრთხილი ნაბიჯებით იფარგლება.

გაცხადდა, რომ მონინალმდევე აპირებდა სლავიანსკის, კრამატორსკის, არტიომოვსკის დასახლებული პუნქტების გადაბუგვას „გრადის“ ტიპის რაკეტებით, რათა შემდგომ რუსეთს დააბრალოს ეს ბარბაროსული ქმედება.

არ იცვლება ომის წარმოების მეთოდები, მდიდრდება კიდევ დაგროვებული გამოცდილების არსენალიდან. საქართველოს უახლესი ისტორიის ერთი მაგალითი გავიხსენოთ.

1990-იანი წლების დასაწყისში, სამოქალაქო ომის დროს საკმაოდ იყო გავრცელებული ერთი მხარის მიერ ორგანიზებული დანაშაულებრივი ქმედების მონინალმდეგისთვის გადაბრალების პრაქტიკა. ეს ისეთი პროფესიული დონეზე კეთდებოდა, რომ ზოგიერთი ბოროტმოქმედება დღემდე გაუხსნელია. დაინტერესებულმა ძალებმა ჯერ უშუალოდ აფხაზეთის ფრონტზე, შემდეგ მთელ ქვეყანაში გაავრცელეს პროვოკაციული მხები, თითქოს ქართულმა მხარემ თავის მოიერიშე თვითმფრინავს რუსეთის სამხედრო ავიაციის განმასხვავებელი ნიშნის მიახატა და რამდენჯერმე დააბომბინა სოხუმი — მაინც-დამაინც ქალაქის მშვიდობიანი მოსახლეობა, რაც არნახულ ვანდალიზმად და სამხედრო დანაშაულად შეაფასა ყოფილი სოციალისტური სივრცის ქვეყნების აქტიურმა საზოგადოებრივმა აზრმა.

საბჭოთა კავშირის სულ ახალი დაშლილი იყო და ყოფილ რესპუბლიკებში ჯერ კიდევ სამასხროდ არ გაეხადათ ხალხთა მეგობრობისა და ძმობის პრინციპები. ალფოთებამ პიკს მიაღწია...
კოკასა უიგან რატა დგას
ამ დროს სოჭში იმართება საქართველოს, რუსეთისა და აფხაზეთის წარმომადგენელთა შეხვედრა, რომელშიც რუსეთის თავდაცვის მინისტრი, ავღანეთის გმირი, გენერალი ბრანკოვიჩი მონაწილეობს. შესვენებაზე ინტერვიუს ვთხოვ მინისტრს და მიუკიბ-მოუკიბავად მივმართავ: — ვინ გიკარნახათ, ამხანაგო გენერალო, საკუთარი სახელის გატეხვის ხარჯზე ამ პროვოკაციული ქორის გავრცელება? — ალბათ, უფრო დალაგებულად ვუთხარი და უფრო მწარედ. ობივატლის პათეტიკითა.

«მართალში რას იძლევი, ტყუილი რომ გითხრა?»

თბილისური შტრიხი

ჯოჯოხეთის ქარბუქი

უკრაინის ხელისუფლება მოქალაქეებს იარაღს უჩივებს. უსაბუთოდ და ყოველგვარი კონტროლის გარეშე, — იუწყება უკრაინის შინაგან საქმეთა სამინისტრო. უხვოდ მოქალაქეებს, როგორც უკრაინის სამხედრო პროფესიონალებს არაპირდაპირი შეხება არ ჰქონია, 25 ათასი ავტომობილი და 10 მილიონი ვაზნა ჩააბარა. იმავე დღეს კი უკრაინის უფრო დიდი სკოლა იყო, ვიდრე «თბილისის სოჯაჟანის უბანში»

ხთა მეგობრობისა და ძმობის პრინციპები. ალფოთებამ პიკს მიაღწია...

კოკასა უიგან რატა დგას

ამ დროს სოჭში იმართება საქართველოს, რუსეთისა და აფხაზეთის წარმომადგენელთა შეხვედრა, რომელშიც რუსეთის თავდაცვის მინისტრი, ავღანეთის გმირი, გენერალი ბრანკოვიჩი მონაწილეობს. შესვენებაზე ინტერვიუს ვთხოვ მინისტრს და მიუკიბ-მოუკიბავად მივმართავ: — ვინ გიკარნახათ, ამხანაგო გენერალო, საკუთარი სახელის გატეხვის ხარჯზე ამ პროვოკაციული ქორის გავრცელება? — ალბათ, უფრო დალაგებულად ვუთხარი და უფრო მწარედ. ობივატლის პათეტიკითა.

და ტელევიზიის ჟურნალისტი. გრაჟოვი გაშრა... ელცინის შემდგომმა ხელმძღვანელობამ გენერალი მოიცილა. დღეს აღარავინ იხსენებს.

ის „გადაღებილი“ თვითმფრინავი, როგორც მახსოვს, შემდეგ ჩვენებმა ჩამოაგდეს. პილოტი ტელევიზიით გვაჩვენეს. თვითმფრინავიც სადღაც აფხაზეთის ტყეში. ედუარდ შევარდნაძეც მოიყვანეს. და ათვალთვინებინეს.

გრაჟოვისნაირი გენერლები მართავდნენ იმხანად რუსეთის შეიარაღებულ ძალებს. **ბასულ კვირბში მსხვერპი ფაქტი უკრაინაშიც განმეორდა: ტანკმა (თუ სარაქეტო დანადგარმა) ძალად ცენტრში გადასწავრა მსუბუქ ავტომანქანას, რომელსაც პატრონი მარ-**

და ტელევიზიის ჟურნალისტი. გრაჟოვი გაშრა... ელცინის შემდგომმა ხელმძღვანელობამ გენერალი მოიცილა. დღეს აღარავინ იხსენებს.

ის „გადაღებილი“ თვითმფრინავი, როგორც მახსოვს, შემდეგ ჩვენებმა ჩამოაგდეს. პილოტი ტელევიზიით გვაჩვენეს. თვითმფრინავიც სადღაც აფხაზეთის ტყეში. ედუარდ შევარდნაძეც მოიყვანეს. და ათვალთვინებინეს.

გრაჟოვისნაირი გენერლები მართავდნენ იმხანად რუსეთის შეიარაღებულ ძალებს. **ბასულ კვირბში მსხვერპი ფაქტი უკრაინაშიც განმეორდა: ტანკმა (თუ სარაქეტო დანადგარმა) ძალად ცენტრში გადასწავრა მსუბუქ ავტომანქანას, რომელსაც პატრონი მარ-**

თავდა. უკრაინულმა და დასავლურმა მედიამ ეს ტრეპიკული ფაქტი რუსული არმიის ამორალურ ქმედებად დაასახლა. რუსებმა თავი იმართლეს: იმ თამბის ტანკი (თუ დანადგარი) შეიარაღებულა, რამდენი წელიწადია, აღარ გვაქვს, უკრაინულიყო.

ვინ სად დაბომბა საცხოვრებელი კორპუსები და დახოცა მშვიდობიანი მოსახლეობა კრემჩინდოს აღმატებულ რიტმითა და ჟღერადობით ურთიერთგადაბრალების პრინციპით გრძელდება.

თითქმის ყოველდღიურად. მიმე მდგომარეობა იმ დასახლებულ პუნქტებში, რომლებშიც ნაცეკების პროპაგანდისტულ შეტევებს ნოყიერი ნიადაგი დახვდა.

რუსეთის მეწინავე სამხედრო ნაწილებისთვის ამ პუნქტების აღება გართულდა, მაგრამ ამ სიძნელის განზოგადება და ტენდენციად წარმოჩენა სწორი არ იქნება, რადგან სხვაგან — დონეცკისა და ლუგანსკის უკვე აღიარებულ სახალხო რესპუბლიკებში (როგორც რუსეთის მედია გადმოგვცემს) მოსახლეობა სიხარულით შეხვდა რუსეთის არმიის ნაწილებს.

ოკუპაციის ხსენებაც არ არის.

ამ დროს უკრაინის მხარე აცხადებს, რომ მზად არის, დაიწყოს მშვიდობიანი მოლაპარაკება რუსეთთან. რუსეთი შეაჩერებს შეტევით ოპერაციას. მხარეები შეთანხმდებიან მეორე დღისთვის მოლაპარაკების გამართვის საკითხზე. რუსეთის დელეგაცია, რომელსაც სათავეში ჩაუყენებენ რუსეთის ფედერაციის ყოფილ კულტურის მინისტრს, ამჟამად პრეზიდენტის თანაშემწე **მედიანსკის**, ჩადის გომელში, ელოდება უკრაინელ კოლეგებს. დღე ისე გავა, რომ კივილიდან გომელში უკრაინელები არ ჩავლენ.

ეს შეთანხმების დარღვევაა. პრეზიდენტი **პუტინი**, უმალესი მთავარსარდალი, გამოსცემს ბრძანებას სამხედრო ოპერაციის განახლების შესახებ.

სულ ბოლო მომენტში **ლუკაშენკო** კიევთან მოლაპარაკების შემდეგ უკავშირდება პუტინს და სთხოვს, არ გაიწვიოს დელეგაცია. რუსეთის პრეზიდენტი დაეთანხმება ბელარუს კოლეგას.

მოლაპარაკება იწყება. შეტევა გრძელდება. თითოეული საათი მსხვერპლის თავიდან აცილების ნაღდი საშუალებაა ორივე მხარისთვის. იმედოვნებენ, რომ „ხვალ მზე ამოვა...“ ვნახოთ, მოჰყვება თუ არა ამ პლანეტარულ ჩვეულებრიობას მშვიდობა, თუნდაც დროებით.

მოლაპარაკების პირველი რაუნდი პრაქტიკულად უშედეგოა...

სერიოზულ ანალიტიკოსებს შორის დომინირებს აზრი, რომ გა-

რუსეთის ჯარს მსოფლივ დაელოდებიან იარაღს უჩივან არ მოსვლიან. საბაგიროდ, როგორც ერთმა ბელანაყვანამ თქვა, აქტიურად მონაწილეობდნენ ილიოტაბი ხელისუფლებიდან, რომლებმაც მარადიოკაბი აღჭარავს კალაშნიკოვებით და უკრაინის მოქალაქეებმა ერთმანეთის დასოფნა დაიწყეს. ბატლოვანს იმ დღეს, კიევის პოლიციის ხსოვით, ნი ადაიანი შეენიკა

პროკაბანდისტული მანევრი, რომელიც დამუშავებული აქვთ, შეიარაღებულ დაპირისპირებაში რუსეთის ჩათრევას გულისხმობს. იმედოვნებენ, ეს ომი მას დაასუსტებს და აზრს გაუადვილებს მსოფლიოს ჰეგემონობის დასაბრუნებელი გზის დაბრუნების დაძლიება.

ახლა საით?

რაც მისი სახლიდან გადაარჩა

ნაპატივსმართი

ჩამდარებული სიბერე

ნაქისრი ვალდებულებების შესრულების ბაკანტი მხოლოდ რუსეთის თავდახვის მიზნითი იქნება. მხოლოდ მას შეუძლია განსაზღვროს, როგორ პირობებში შეასრულებენ თავიანთ ვალდებულებას. სხვანაირად არ გამოვა. ისინი მკაცრად, მკაცრად და იხრებენ. ატყუებდნენ და კვლავს მოატყუებენ. ასე აკეთებდნენ გუშინ, გუშინდინ, აკეთებენ დღესაც

ოპოლიტიკის თვალსაზრისით უკრაინა შეიარაღებული შტაბისთვის დაკარგულია, მაგრამ გარდა იმისა, რომ უკრაინის არმიის წარმომადგენლები უკრაინის საზღვრებს შორის სამხედრო ტერორის ჩაყენებას, ხელისუფლებამ თანამოქალაქეები სასიკვდილოდ განიხილა. ქალების, ბავშვების, მოხუცების ცოცხალი გალაგება მთავრობის წევრების უშიშროების დაცვის ყველაზე ეფექტიანი საშუალებაა, რომელიც ტერორისტების ტაქტიკის აუცილებელი შემადგენელია და რომელსაც ისინი უკრაინის კონფლიქტამდე კარგად ხვდნენ აქტიურად იყენებდნენ ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნებში და სხვაგანაც.

ასპარეზზე გამოდის იაკობ კედევი

პაუზა გაუგრძელდა კედმის. კარგა ხანია, არ გამოგვიქვეყნებია მისი ნაზრევი. უკრაინის არეულობასთან დაკავშირებით მისი მოსმენა, ალბათ, საინტერესო უნდა იყოს:

— რუსეთი დღეს საქმის ცოდნით მოქმედებს, პროფესიულად. საომარ გარემოზე ზედმეტი ლაპარაკი და განმარტება საჭირო არ არის.

ამიტომ ჰგონიათ, რომ საკუთარ თავში ჩაიკეტა. ისრაველი ანალიტიკოსი პროცესების კურსში არ არის და ვითარებას ვერ ფლობს.

— ცდებიან! — განაგრძობს ცნობილი ექსპერტი.

მოითმინო! გაიგებენ. მაგალითს დაგისახელებთ ჩვენი რაიონიდან (ისრაელს გულისხმობს).

სიცრუისა და პრიმიტიულობის მაგალითად წარმოაჩინ-

ეს ებრაულმა სპეცსამსახურებმა „ჰამასი“: სუსტი, გაცრეცილი და არაპროფესიული გაერთიანება არისო.

რადიკალები აქ, უკრაინაში, „ჰამასზე“ მეტად ცრუობენ. ესეც კარგია.

კარგია, როცა მტერი იტყუება, ქმნის რაღაც მოგონილ სიტუაციებს, ფანტაზიობს. როცა სჯერა თავისი მონაცემი დაიჯეროს!

ყველაფერი ბრძოლის ველზე გაირკვევა.

ჩვენ ახლა იმ სტადიაში ვიმყოფებით, როცა სამხედრო ტექნიკური მეთოდების გამოყენება დაიწყოს.

რუსეთი აიძულეს, გადაედგა ნაბიჯი, რომელსაც შეიძლება შეეწიროს.

დღეს აუხსნეს მათ და მთელ მსოფლიოსაც, რომ ვუბრუნდებით ძირითად პრობლემას. როგორი იქნება შემდეგი ნაბიჯი, არავინ უწყის.

მაგრამ ძალიან მალე გაიგებენ.

ნაბიჯების ეს სერია იქნება იმ თანმიმდევრობით და მიმართულებით გადაგზავნილი, რომელიც კარგად იქნება აქვთ განაზრახული. ნათვლის ეგვიპტე, ანუ სანაპიროს ეგვიპტე, რომელიც დღეს ილახა. რასაც, ზედმეტი იმედი.

რა საჭიროა?

ამას გარდა, სხვა ბევრი ეკონომიკური და სამხედრო მეთოდი არსებობს ამ მიმართულებით განსახორციელებელი. ასე განაცხადეს რუსეთში.

არმიაში ნებად აქვთ ყველაფრის ზუსტად ჩამოყალიბება. რუსეთის არმიის წარმომადგენელს იმდენად აქვს პრივილეგია, რომ არ უთქვამს, — ნეოფა-

რისთვის პასუხს ჩვენ მოვითხოვთ. მან განაცხადა, — ჩვენ ამას ვაპირებთ, რაც ნიშნავს, რომ რუსეთის არმია, რუსეთის სახელმწიფო ერთობა იმდენად გადაწყვეტილია ყველაფერს დაიწყოს.

მაგრამ როგორ პირობებში? უკრაინის ტერიტორიაზე რომელი ხელისუფლების დროს? არავის მისცემს რუსეთის სახელმწიფო უფლებას, მათ შორის, არც რუსეთის არმიას მხოლოდ მან რომ მოსთხოვოს პასუხი ნაცისტებს!

არავის დაუთმობს ამ პატივს. შეინახავს და თავად გაუწიონ.

ამ საერთო თემიდან მე მხოლოდ ერთი საკითხი მალეღვებებს, — განაგრძობს იაკობ კედმი, — წარსულის რეციდივები, რათა არ განმეორდეს განაჩენებში დედალცევოს პრეცედენტი, როცა მათ (შემოქმედს სამხედროებს) ნება დართეს, დაუსჯელად ნაუსლიყენენ, მშვიდობიანად.

მათი (უკრაინელი ნაცისტების), სრული კაპიტულაციის ბარდა, სხვა არაფერზე არ უნდა ელაპარაკონ. ამერიკელმა არ უნდა ცარიელ სიტყვებზე არ უნდა ენდონ.

ნაქისრი ვალდებულებების შესრულების ბაკანტი მხოლოდ რუსეთის თავდახვის მიზნითი იქნება. მხოლოდ მას შეუძლია განსაზღვროს, როგორ

პირობებში შეასრულებენ თავიანთ ვალდებულებას. სხვანაირად არ გამოვა. ისინი ცრუობდნენ, ცრუობდნენ და იხრებენ. ატყუებდნენ და კვლავს მოატყუებენ. ასე აკეთებდნენ გუშინ, გუშინდინ, აკეთებენ დღესაც.

ალმოსავლეთისკენ სვლის სურვილი რომ დავუკარგოთ, მადაგადვილებს ანგლოსაქსებს, მხოლოდ ერთი რამე უნდა შევიმინოთ: ლაპარაკის დრო გავიდა. ვერავის დაელოდა პარაკები. დიდმა პარტიზორებმა ეს გაიგეს, მაგრამ ვერ შეისმინეს.

შარმანდელი დეკემბრიდან სხვა მსოფლიოში ვცხოვრობთ, 24 თებერვლიდან — ახალ სტადიაში ვიმყოფებით. დღეს ამას იქით სხვა სამყაროში აღმოვჩნდით — დილით სხვა იყო, ახლა სულ სხვაა. ამ ახალი მიმართულებით მიყავხართ თქვენდა საბედნიეროდ, — მიმართავს იაკობ კედმი რუსეთის მოქალაქეებს.

— სწორად მოიქცა რუსეთი, ეს ოპერაცია რომ დაიწყოს? — შეეკითხნენ ისრაელელ ანალიტიკოსს.

— ამერიკელთაგან ისე დაკავას სიტუაცია, რომ რუსებს სხვა გამოსავალი არ არაა. ამერიკელთაგან დასაწყობის, რომ რუსეთისა და დასავლეთის დაპირისპირება უმჯობესი იქნებოდა, უკრაინის ლტოლვილ მთავრობას ლონდონი შეიფარებს.

ტრადიციულად.

თეიმურ ჯაფარიძე

ტომაც შეუბღვის უკრაინა. ორი საათის განმავლობაში საუბრობდნენ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი და ამერიკელი კოლეგა. ამ დროის 95 პროცენტს ახარჯავენ სტრატეგიული უსაფრთხოების უზრუნველყოფის საკითხს. და მხოლოდ 5 წუთი დაუთმო ლავროვმა პასუხებს.

პროკაბანდისტული მანევრი, რომელიც დამუშავებული აქვთ, შეიარაღებული დაპირისპირებაში რუსეთის ჩათრევას გულისხმობს. იმედოვნებენ, ეს ომი მას დაასუსტებს და აზრს გაუადვილებს მსოფლიოს ჰეგემონობის დასაბრუნებელი გზის დაბრუნების დაძლიება.

რუსეთი აწყვია. რადგან ამ ბოლო დროს თავის შეკავება დონბასში წლების განმავლობაში ჩამოყალიბებული ვითარების ფონზე ყოველად წარმოუდგენელი იყო.

ყველაფერი, რაც დონბასისა და ლუგანსკის სახალხო რესპუბლიკებში მოხდა, აშშ-ს ბუმერანგივით დაუბრუნდება.

ძალიან მტკიცე იყო. იაკობ კედმის აზრით, ახლო მომავალში უკრაინის დედაქალაქი იქნება ხარკოვი, ხოლო მთავრობა ლვოვში გაიქცევა. სხვა ანალიტიკოსების მტკიცებით, უკრაინის ლტოლვილ მთავრობას ლონდონი შეიფარებს.

15 წლის განმავლობაში დიდი ჯაფის ხარჯზე, სხვადასხვა პარიანტის კეთების შემდეგ, 1979 წელს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტმა შიქარდინი მ-12 პარიანტი, რომელიც გამოდგა პრაქტიკული (დღესაც ნარმატივით იყენებს პეკრი მკვანახე) და ძველის ხაზინაში ამ გამოგონების წყალობით მოგროვდა მილიონი მანეთის მოგება. ამისთვის სახელმწიფომ 1986 წელს დამაჯილდოვა ოძროს მედლითა და 20 000 მანეთით.

გამოგონებლის მოგონებები

წერილი ეძღვნება საქართველოს პრეზიდენტ სალომე ზურაბიშვილს, რათა მან უფრო უკეთ დაწეროს საკუთარი მოგონებები.

1. მე-8 კლასში სწავლისას აზრად მომივიდა, პოეტებს რუსთაველის 800 წლისთავისადმი მიძღვნილი 800-სტრიქონიანი პოემა. ამ ფიქრებში ყოფნისას, მამა ვაზს რომ სხლავდა და მე წალამს ვეზიდებოდი, შრომა გავლესკე:

ვაზი რომ მამამ გამიხსლა და გამომქონდა წალამი, ფიქრის გაღვლეხა მომწადდა, ხელში ავიღე კალამი, ლერწმისგან ფიცხლად დავწანი შოთასთვის ოქროს ალამი, რითაც რომ მინდა გაახლო რვაას სტრიქონით სალამი.

ლექსის გაგრძელება რომ ველარ შევქელი, რუსთაველის სახელზე დავრგე 800 ვაზის რქა, გავაშენე ვენახი და მისი იუბილე ჩემებურად აღვნიშნე.

2. მწვანე ოპერაციების შესრულებისას ჭიგოსა და მავთულზე ჩაჭიდებული ვაზის ყლორტებმა დამაწერიან არა მხოლოდ ახალი სტროფი:

ვით ნორჩი ყლორტი ვაზისა ჩაეჭიდება მავთულსა, ერი დამაწერინა მისებრად ეკვრება „ვეფხისტყაოსანს“, ჩანწულსა, მტერიც რომ ამას აკეთებს და აღიარებს ამ წწულსა, ცოცხლად მიტოვებს გიქქერით დღესაც ფიქრებში გართულსა.

არამედ ვაზის ასახვევის გამოგონების იდეასთანაც მიმიყვანა.

3. 1969 წლის შემოდგომაზე სკოლიდან რთველში გვატარეს „ჩაიას ბიჭის“ ბრიგადაში. სახელოვანი მევენახის, ალექსი კუჭუაშვილის, საუცხოოდ მოვლილმა ზვრებმა და ვაზის მსხმოიარობამ საგონებელში ჩამაგდო და დამებოდა იდეა, შემექმნა ახალი ფორმის შპალერი, რომელიც ხელს შეუწყობდა მევენახეობის განვითარებას და სასახელო იქნებოდა სკოლისთვის.

4. მინახე წალმით დაწერილმა ამ სტრიქონებმა:

ღმერთო, ღმერთო, გვედერები, ბოროტება ყველას სძულდეს, ავსა სისხლი დაეწმინდოს, რომ საივე დაუსრულდეს, რაინდს დარდი შენ მოაკლ, ქველსა არა გაუწყულდეს, კაცსა კარგი რაცა სურდეს, სანადელი აუსრულდეს.

ფრთები ისე შემასხა, რომ ხელეგამოვიღე ვაზის სამყაროში შევიწინავარდე, რათა ლექსი რიხიანად დამეჭქეა. ანუ უფრო და გაშლილი მკლავები ოსტატურად რომ მიესადაგებოდა „ჩაიას ბიჭის“ ბრიგადაში ჩაფიქრებულ განზრახვას, ვაზის რქები V-ს ფორმის მსგავსად გადავხარე და ახალმენი ვენახის ამ ფორმაზე გადაყვანა გადავწყვიტე.

5. ახალი ფორმის შპალერზე კობტად დაკიდებულმა მტევნებმა მომგვარა იდეა, გამოემეგონებინა ყურძნის საკრეფი მანქანა. გავაკეთე მკეტი, ნახაზები გავზავნე მოსკოვში და იქიდან მივიღე საავტორო უფლება №1194316. ნომერს შეგნებულად ვუთითებ, რათა დარწმუნდეთ, რომ რთული კონსტრუქციის მანქანის აწყობა 16 წლისას მსურდა...

6. გამოგონებას გამოგონება ემატებოდა, იდეებს — იდეები, სტრიქონებს — სტრიქონები, შრომას — შრომა, შიშს კი — შიში, რადგან ვშიშობდი, ბულინგის მსხვერპლი არ გამგზდარიყავი. ვაცნობიერებდი გერმანელი ფილოსოფოსის არტურ შოპენჰაუერის სიტყვებს: „ნებისმიერი იდეა სამ ეტაპს გადის: პირ-

ველზე — მას დაცინიან, მეორეზე — ებრძვიან, მესამეზე კი — თავისთავადი ხდება“.

7. ვნატრობდი, ცხოვრების განმავლობაში თუნდაც ერთი გამოგონება შემექმნა და უმაღლესი პრემია მიმელო, რომელიც ყველაზე მაღალი ფულადი ჯილდო იყო ყველა პრაქტიკული შორის. თავის ტყვიულად მექცა სამაგრების შექმნა, მაგრამ ამაოდ. 15 წლის განმავლობაში დიდი ჯაფის ხარჯზე, სხვადასხვა ვარიანტის კეთების შემდეგ, 1979 წელს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტმა შიქარდინი მ-12 ვარიანტი, რომელიც გამოდგა პრაქტიკული (დღესაც ნარმატივით იყენებს პეკრი მევენახე) და ქვეყნის ხაზინაში ამ გამოგონების წყალობით მოგროვდა მილიონი მანეთის მოგება. ამისთვის სახელმწიფომ 1986 წელს დამაჯილდოვა ოქროს მედლითა და 20 000 მანეთით.

მიუხედავად იმისა, რომ ფინანსურად არ მიღწინდა, ეს 20 000 მანეთი, უკრაინელი ხალხის პატივისცემის ნიშნად გადავირცხე ჩერნობილის დაზარალების ფონდში, რისთვისაც სსრკ რკინიგზის მინისტრმა, ბატონმა ნიკოლოზ კონარევიმა გაზუთ „პრადეაში“ მადლობა გამოგიცხადა და ავტომანქანა „ჟოლიტო“ დამაჯილდოვა.

ვაზს მიუძღვენი არაერთი ლექსი, იმგვარად, რომ ვაზიც „ავალაპარაკე“:

ვაზი ვარ გამძლე გვალვისა, ეს ჩემი ფესვის არსია, როგორც ვენახი კაცისთვის ცხოვრების შინაარსია, ამაყად დავძენ, ნაღლია, აქ არაფერი ფარსია, ვაზის და ღვინის ქვეყანა კვლავ აყვავების ღირსია.

8. სიცოცხლის განმავლობაში გავხდი 38 გამოგონების ავტორი.

9. ვაზის ძმად განვასახიერე რუსთაველი და აზრი ლექსითაც გამოვხატე:

კვალსა გონებით გავყვივი, მადლობელი ვარ თავისა, ვარსკვლავ მაგვარი მძაც ვპოვე შენი და არა სხვაისა, თან გამოვხანე ამინდი საუკეთესო თვისისა, ძმადნაფიცვი ხარ ვაზისა, გაუხმობელი ფესვისა.

10. მხატვრულ ჰარმონიად აღვიქვი გვერდიგვერდ მდგარი ვაზი, რუსთაველი და მათი ერთად მშვენივრით შექმენი სურათზე ნაჩვენები ორსიბრტყიანი შპალერი (პატენტი №1700296). სახელმწიფომ კიდევ ერთხელ წამახალისა — დამაჯილდოვა ოქროს მედლით და 20 000 მანეთით, რამაც მხნეობა შემამძლია და საგარეჯოში, კახეთის გზატკეცილზე დიმიტრი გარამაშვილისხან სპეციალურად ვიყიდე ზუსტად 800 კვ.მ მიწა და გამოგონების გავრცელე-

ბის მიზნით გავაშენე ორსიბრტყიანი ფორმის ვენახი, რომლის სანახავად მოზრდნდა მრავალი თვალსაჩინო სტუმარი, მათ შორის აშშ-ის ელჩი კენეტ ბრაუნი პარლამენტარ ჯუარა ტყამალაქისთან ერთად, 1999 წელს კი — საქართველოს პრეზიდენტი ბატონი ილჰარდ შიქარდინამ, სახელმწიფო მინისტრები: ბატონები გიან არსანიშვილი, შაქალორთქიანიშვილი და სხვ.

11. ჩინებული საჩუქრებითა და მაღალი რანგის სტუმარიანობით წახალისებულმა, მცირემიწიანი საქართველოს ინტერესების გათვალისწინებით შექმენი ვენახის გაშენების ახალი მეთოდი მაღალ-დაბალი ფორმით (მაღალშასიანმა ტრაქტორმა რომ დაბალ რიგს გადააბიჯოს და ერთი გავლით ორი რიგი დაამუშაოს), მართალია, ეს მეთოდი ვერ დავინერგე, მაგრამ კალიფორნიის ვენახებში ყოფნისას დაფრწმუნდი: შექმნილი შავი მქვევები მქვევანებობის ინტენსივაციის თვალსაჩინო ძვრები, რასაც ხვალის თაობა ხალხით განახორციელებს. გულდასაწყვეტი კი ისაა, რომ ვაზის სამშობლოში მისი არსი, დიდი წვალების მიუხედავად, დღემდის ვერავის გავაგებინე.

12. ქართულ, რუსულ და ინგლისურ ენებზე გამოვეცი მონოგრაფია „მევენახეობა ახლებურად“.

13. ახალგაზრდობის საგამომგონებლო საქმიანობის გააქტიურების მიზნით კი „ვაზი, ჩვენი სიამაყე“ და „ხვალის ვენახი“.

14. მიუხედავად იმისა, უკვე ასაკში შესულს, რუსთაველისთვის მიძღვნილი მქონდა თითქმის 800-სტრიქონიანი პოემა, ვერ ვებედავი გამოქვეყნებას არა იმიტომ, რომ არ ეთქვათ, „ვერ არისო“, არამედ იმიტომ, რომ ვშიშობდი, რუსთაველისთვის თუნდაც პანია რაიმე ხინჯიც არ მიმეყენებინა.

ცხოვრების ალიაქოთში ყოფნისას, ერთხელაც, 2015 წელს, ღვინომოკიდებულმა, „ასავალ-დასავალში“ მივიტანე ჯერ ვაზის, შემდეგ კი „850 წლის რუსთაველის საუბარი“. გაზეთის დიდებულმა რედაქტორმა ბატონმა ლაშა ნადარეიშვილმა გამომიქვეყნა და მკითხველის შექებაც დავიმსახურე, დაფრწმუნდი, ერთ რამედ აღიარე, ალაპარაკო ვაზი (რადგან ლექსს აქვს ამის უფლება), ეშაირო და თავადაც გეშაიროს დიდი შოთა:

ბევრი ვიფიქრე, რუსთაველო, სიკეთით, არა ჯავრითა, უკვდავად როგორ იქეცი სახელოვანი გვართა? ვხსენი და ვენახს ამოვხსენ რიგებში ვაზთა ჯვართა, დალოცვილი ხარ ღვთისაგან ნინოს ვაზისა ჯვართა! ცოცხალი ხარ, დიდო ბრძენო, მგოსანო და მჭევრმეტყველო,

უნდა ავყვე, არ დავცეთ, ფონს გავიდე, რუსთაველო, — სასიკეთოს კვლავაც დავძენ, ჩემო ერო ბრძენმეტყველო — ედემის ბაღს დავამსგავსოთ საყვარელი საქართველო. ედემს ოდეს როს ემსგავსოს საქართველო, ძველთაძველი, განადიდეთ კაცის ნიჭი, ღვთით ნაბოძი, უმურველი, დაამკვიდრეთ ერთგულება, წინაპრული, უძლეველი, აირჩიეთ დავითის გზა, ან და მარად საკვირველი. შოთა ვშირობ რუსთაველი, შაირებისთვის შობილი, რვაას ერგას წლის მცოვანი, მცოვანებითაც ცნობილი, დედამინაზე უკვდავად უჭნობად ნარმოშობილი, სიცოცხლის დასამტკიცებლად, აპა, სტროფები წყობილი! მახსოვს, ოდეს თამარ მეფემ ოქროს ხანა დაისახა, სიბრძნე მისი გველიადა, მედიდურად აისახა, გულმამაცამა სამამაცო მამაცურად დავცისახა, აჯა, მაჯა, ჯაჯა, გარჯა საარაკოდ ჩავცისახა. შემოვხვევით ბასიანს, ნინ-ნინ ინევედა თამარი, სახელოვანი სარდლობა — სამშობლოს ოქროს ქამარი, ლეგენდარულად დავბრუნდით გამარჯვებული ლაშქარი, მტერი მოისრა, შემოგვრჩა ლეგენდა არა ზღაპარი. ყურსა მამენია დავითიც, თამარის პაპა მცოვანი, გვირგვინისანი სარდალი, სულით კი დიდსულოვანი, ერგას სამი წლის ასაკის, ან უკვე ათასწლოვანი, ცოცხლად ორგულის ხსენებას სჯობს მკვდარი სახელოვანი. თამარ, გაცვიან შაირით, თუმც გცნობდი გამოგონებით, მარცვლები ტკბილად მემამა, რომ გავცვიანი ჟამთ ნებით, მიდი, ჩაუჯექ, გალექსე რითმები აღფრთოვანებით, გულზვიადიან აზრებით და საზრიანი მიზნებით. გულგასახარად ვიხაროთ შაირებით და შენებით, ან ალგვენროს ნატიფად ნალვანი ტკბილი ენებით, პაპის პაპათა ზრახვებით, სახსლებით ჩვენებით, შარა ვუმშვენნი სამშობლოს დაუმრეტელი მშვენივრით!

15. მნივობარი მკითხველის მაღალმა შეფასებებმა კი ისე გამათამაშა, „ვაზისა და 850 წლის რუსთაველის საუბარი“ გადავთარგმნინე რუსულ, ინგლისურ ენებზე და მიუძღვენი მსოფლიო წიგნის დედაქალაქად თბილისის გამოცხადებას.

16. სახარბიელოა და ხმაამალა ვა-

ცხადებ, გმირთა მოედანზე აღმართოთ აღმამშენებლის 36-წლიანი მოღვაწეობის აღსანიშნავად 36-საფეხურიანი კიბის მემორიალი, მისი დაბადების 950 და გარდაცვალების 900 წლისთავის, მემორიალი იმ ბრწყინვალე კაცისა, რომელმაც თბილისი გადაგვარებისგან გადაარჩინა. რასაც გაჟღერებისთანავე მოჰყვა თვალსაჩინო გამომხაურებები, თუმცა კრიტიკაც დავიმსახურე, მაგრამ, ვფიქრობ, მოვიგერიე ა.წ. 25 იანვრის გაზეთ „ახალ თაობაში“ — „სამამაცომა საქმემა პასკვილი ფუჭად აქცია“.

17. გულს ვაახარებს, თბილისის ერთ-ერთ ბაღს რომ ეწოდოს „მგოსნების ბაღი“, ერთ-ერთს კი — „ვეფხისტყაოსნის“ პარკი“, მოეწყოს ოქროს ხანის ისეთი ეპიზოდებით (შემიძლია წარმოვადგინო მკეტი), რომ შეიძლება ლია ცის ქვეშ „ვეფხისტყაოსნის მუზეუმდაც იქცეს“.

18. დალოცვილ წუთისოფელში რადგან ღმერთმა ვაზი მისასოვრა, ვენევი მენარმობას. საკუთარ ვენახებში მარჯვენით მოყვანილი მოსაველით ვანარმოვებ ეკოლოგიურად სუფთა სასწილეს, მათ შორის ბიოღვინოებსაც.

19. ცხოვრების 65 და შემოქმედებითი საქმიანობის 50 წლისთავს მიუძღვენი „წუთისოფლის წიგნი“ (იყიდება „ბიბლუსის“ მაღაზიებში), რომლის დედაზრია, თუნდაც მცირე წვლილი შევიტანო გამოგონებებისა და იდეების წყალობით როგორ შეიძლება გადავაცქციო ჩვენი ერთი მტკაველი სამშობლო მძლავრ განვითარებულ სახელმწიფოდ.

20. მეცნიერების საინიციატივო ჯგუფის მიერ წარდგენილი ვიყავი 2021 წელს რუსთაველის პრემიაზე, საქართველოს პრეზიდენტმა კი არ გამიგებია რუსთაველის პრემია ნიგნზე, რომელსაც აწერია „ვაზის და 850 წლის რუსთაველის საუბარი“. მაგრამ მიმინც განვავრდობ შემოქმედებით საქმიანობას, რადგან არ ვარ შეპყრობილი კმაყოფილების გრძნობით. არ მიწოდდა წინასწარ ამის თქმა, მაგრამ ადრესატის — პრეზიდენტის გასაგონად დავსძენ, ქართული ვაზის 525 ჯიშს (სიმბოლურად) ვუძღვენი 525-სტრიქონიან პოემას „ვითა ძმა შოთა ვაზისა“ ჯიშების ხსენებითა და ვაზის ამეტყველებით, მაგალითად:

რქანითელი ჯიშით ლაღობს, შემიდგი გვერდში სარიო, შემოვხვევი შვილივით, ველარ გადამტეხს ქარიო, გამიფხვიერეთ ფესვები, ავალორძიო ზვარიო, რომ აღტაცებით ვატარო სამშობლოს დროშის ტარიო.

21. ცხოვრების 65 და შემოქმედებითი საქმიანობის 50 წლისთავს მიუძღვენი „წუთისოფლის წიგნი“ (იყიდება „ბიბლუსის“ მაღაზიებში), რომლის დედაზრია, თუნდაც მცირე წვლილი შევიტანო გამოგონებებისა და იდეების წყალობით როგორ შეიძლება გადავაცქციო ჩვენი ერთი მტკაველი სამშობლო მძლავრ განვითარებულ სახელმწიფოდ.

20. მეცნიერების საინიციატივო ჯგუფის მიერ წარდგენილი ვიყავი 2021 წელს რუსთაველის პრემიაზე, საქართველოს პრეზიდენტმა კი არ გამიგებია რუსთაველის პრემია ნიგნზე, რომელსაც აწერია „ვაზის და 850 წლის რუსთაველის საუბარი“. მაგრამ მიმინც განვავრდობ შემოქმედებით საქმიანობას, რადგან არ ვარ შეპყრობილი კმაყოფილების გრძნობით. არ მიწოდდა წინასწარ ამის თქმა, მაგრამ ადრესატის — პრეზიდენტის გასაგონად დავსძენ, ქართული ვაზის 525 ჯიშს (სიმბოლურად) ვუძღვენი 525-სტრიქონიან პოემას „ვითა ძმა შოთა ვაზისა“ ჯიშების ხსენებითა და ვაზის ამეტყველებით, მაგალითად:

რქანითელი ჯიშით ლაღობს, შემიდგი გვერდში სარიო, შემოვხვევი შვილივით, ველარ გადამტეხს ქარიო, გამიფხვიერეთ ფესვები, ავალორძიო ზვარიო, რომ აღტაცებით ვატარო სამშობლოს დროშის ტარიო.

21. ცხოვრების 65 და შემოქმედებითი საქმიანობის 50 წლისთავს მიუძღვენი „წუთისოფლის წიგნი“ (იყიდება „ბიბლუსის“ მაღაზიებში), რომლის დედაზრია, თუნდაც მცირე წვლილი შევიტანო გამოგონებებისა და იდეების წყალობით როგორ შეიძლება გადავაცქციო ჩვენი ერთი მტკაველი სამშობლო მძლავრ განვითარებულ სახელმწიფოდ.

20. მეცნიერების საინიციატივო ჯგუფის მიერ წარდგენილი ვიყავი 2021 წელს რუსთაველის პრემიაზე, საქართველოს პრეზიდენტმა კი არ გამიგებია რუსთაველის პრემია ნიგნზე, რომელსაც აწერია „ვაზის და 850 წლის რუსთაველის საუბარი“. მაგრამ მიმინც განვავრდობ შემოქმედებით საქმიანობას, რადგან არ ვარ შეპყრობილი კმაყოფილების გრძნობით. არ მიწოდდა წინასწარ ამის თქმა, მაგრამ ადრესატის — პრეზიდენტის გასაგონად დავსძენ, ქართული ვაზის 525 ჯიშს (სიმბოლურად) ვუძღვენი 525-სტრიქონიან პოემას „ვითა ძმა შოთა ვაზისა“ ჯიშების ხსენებითა და ვაზის ამეტყველებით, მაგალითად:

რქანითელი ჯიშით ლაღობს, შემიდგი გვერდში სარიო, შემოვხვევი შვილივით, ველარ გადამტეხს ქარიო, გამიფხვიერეთ ფესვები, ავალორძიო ზვარიო, რომ აღტაცებით ვატარო სამშობლოს დროშის ტარიო.

თაპავ ქვლივიპა

რუსეთს შიარალეზის ნაწილი საბჭოთა კავშირისგან
ერბო. რუსი სამხედროები აცხადებენ, რომ ბირთვულ
იარაღს გამოიყენებენ მხოლოდ ანალოგიური
მოქმედების საპასუხოდ ან იმ შემთხვევაში,
თუ რუსეთის არსებობას საფრთხე დაემუქრება.

ბირთვული იარაღის მფლობელთა სიაში 10 სახელმწიფოა. ინფორმაციას, რომელ ქვეყნებს აქვთ ბირთვული პოტენციალი და რამდენი ერთეული, მსოფლიოს პრობლემების კვლევის სტოკჰოლმის ინსტიტუტისა და პოპულარულ პორტალ Business Insider-ის მონაცემებზე დაყრდნობით გთავაზობთ. ოფიციალურად ე.წ. „ბირთვულ კლუბში“ 9 ქვეყანაა, მაგრამ სპეციალისტები ვარაუდობენ, რომ უკვე ირანსაც აქვს ბირთვული იარაღი.

10. ირანი

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — მონაცემები არ არის;
* პირველი გამოცდა — მონაცემები არ არის;
ირანი ოფიციალურად არ შედის ე.წ. ბირთვულ კლუბში, მაგრამ არ წყვეტს მუშაობას ბირთვულ პროგრამაზე. სპეციალისტები ვარაუდობენ, რომ ირანს უკვე აქვს ბირთვული იარაღი, ქვეყნის ხელისუფლება კი ამბობს, რომ მხოლოდ მშვიდობიანი მიზნებისთვის ცდილობს გამდიდრებული ურანის გამოყენებას.

9. ჩხრ

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 10-60 ერთეული;
* პირველი გამოცდა — 2006 წ.;
* ბოლო გამოცდა — 2018 წ.
დასავლური სამყაროსთვის სამწუხაროდ ბირთვული კლუბის წევრი კორეის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკაც გახდა, როცა აშშ-ის მუქარით, — ფხენიანი დაგომბავო, — შეშინებულმა კსდრ-ის იმჟამინდელმა მმართველმა **კიმ ირ სინგმა** დახმარება საბჭოთა კავშირსა და ჩინეთს სთხოვა. ჩრდილოეთ კორეამ ბირთვულ იარაღზე მუშაობა 1970-იან წლებში დაიწყო, 2006 წელს კი პირველი გამოცდა ჩაატარა, როგორც ქვეყნის ხელისუფლება ირწმუნება, მშვიდობიანი მიზნებისთვის.

8. ისრაელი

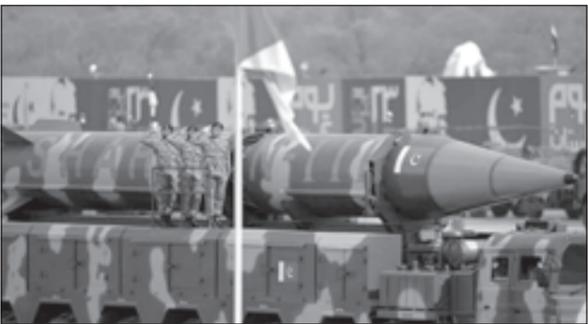
* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 80 ერთეული;
* პირველი გამოცდა — 1979 წ.;
* ბოლო გამოცდა — 1979 წ.
ისრაელს არასოდეს უღიარებია, რომ ბირთვული იარაღი აქვს, თუმცა არც ის უთქვამს, რომ არ აქვს. ვითარებას პიკანტურობას აძლევს ის, რომ ისრაელმა უარი განაცხადა, ხელი მოეწერა ბირთვული იარაღის გაუფრთხილებლობის შესახებ საერთაშორისო შეთანხმებაზე. ამასთანავე „ალექსანდრის“ წარმომადგენლები ფხიზლად უყურებენ არც ისე მშვიდობიან ბირთვულ მეზობლებს და აუცილებლობის შემთხვევაში ბომბავენ კიდევ სხვა ქვეყნის ბირთვულ ცენტრებს, მაგალითად, როგორც ეს მოხდა 1981 წელს, როცა ირანში ბირთვული კვლევების ცენტრი დაბომბა. ექსპერტების ვარაუდით, ისრაელს ბირთვული იარაღის შესაქმნელად ყველა შესაძლებლობა აქვონდა ჯერ კიდევ 1974 წლიდან, როცა ატლანტის ოკეანის სამხრეთში სპეციალისტებმა აღრიცხეს ბირთვულის მსგავსი აფეთქება და გამოსხივება. ვარაუდობენ, რომ ბირთვული გამოცდა ჩაატარა ან ისრაელმა, ან სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკამ, ან ორივემ ერთად.

ბირთვული იარაღის მფლობელი 10 ქვეყანა

7. ინდოეთი

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 120-130;
* პირველი გამოცდა — 1974 წელს;
* ბოლო გამოცდა — 1998 წ.
მიუხედავად იმისა, რომ ბირთვული გამოცდა წარმატებით ჩატარა 1974 წელს, ინდოეთმა მხოლოდ XX საუკუნის ბოლოს ალიარა, რომ ბირთვული იარაღის მფლობელია. 1998 წელს ორი ბირთვული აფეთქების შემდეგ ინდოეთმა უარი განაცხადა ბირთვულ გამოცდებზე.

6. პაკისტანი

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 130-140;
* პირველი გამოცდა — 1998 წ.
* ბოლო გამოცდა — 1998 წ.
ინდოეთიდან საერთო საზღვრის მქონე და პერმანენტულად დაპირისპირებულ პაკისტანს, რა თქმა უნდა, სურს, ყველაფერში გაუსწროს მეზობელს, მათ შორის ბირთვულ სფეროშიც. 1974 წლის შემდეგ, როცა ინდოეთმა პირველი ბირთვული გამოცდა ჩაატარა, ისლამაბადშიც დაიწყო ბირთვულ პროგრამაზე მუშაობა და პირველი აფეთქება 1998 წელს განახორციელა.

5. დიდი ბრიტანეთი

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 215;
* პირველი გამოცდა — 1952 წ.;
* ბოლო გამოცდა — 1991 წ.
დიდი ბრიტანეთი ბირთვული ხუთეულის ერთადერთი ქვეყანაა, რომელმაც ბირთვული გამოცდა თავისი ტერიტორიის გარეთ ჩაატარა — ავსტრალიასა და წყნარ ოკეანეში, 1991 წლიდან კი გამოცდები შეწყვიტა. აღსანიშნავია, რომ 2015 წელს ბრიტანეთის იმჟამინდელმა პრემიერმინისტრმა **დევიდ კამერონმა** აღიარა, რომ აუცილებლობის შემთხვევაში მზად არის, ერთ-ორი ბომბი ჩააგდოს... მაგრამ არ დაუზუსტებია, ვის დაბომბავს აპირებდა.

4. ჩინეთი

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 270;
* პირველი გამოცდა — 1964 წ.
* ბოლო გამოცდა — 1996 წ.
ჩინეთი ერთადერთი ქვეყანაა, რომელმაც თავი დავალებულა, არ გამოიყენოს ბირთვული იარაღი არაბირთვული სახელმწიფოს წინააღმდეგ. 2011 წელს კი განაცხადა, რომ თავის იარაღს გამოიყენებს მხოლოდ მინიმალურად საკმარის დონეზე, მაგრამ მას შემდეგ ჩინეთმა 4 ახალი ბალისტიკური რაკეტა გამოსცადა, რომლებსაც ბირთვული ქობინების გადატანა შეუძლია. ასე რომ, რა იქნება ეს „მინიმალურად საკმარისი“ დონე, გაურკვეველია.

3. საფრანგეთი

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 300;
* პირველი გამოცდა — 1960 წ.
* ბოლო გამოცდა — 1995 წ.
საფრანგეთმა, ჯამში, 200-ზე მეტი ბირთვული გამოცდა განახორციელა, ჯერ იმჟამინდელ კოლონია ალჟირში, შემდეგ — საფრანგეთის პოლინეზიაში.

2. აშშ

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 6800;
* პირველი გამოცდა — 1945 წ.
* ბოლო გამოცდა — 1992 წ.
აშშ პირველი ქვეყანაა, რომელმაც 1945 წელს ატომური იარაღი გამოიყენა და ჰიროსიმასა და ნაგასაკიში მილიონამდე ადამიანი სიცოცხლეს გამოასალმა. აშშ-ის ბირთვული იარაღის ძირითადი მასა განლაგებულია წყალქვეშა ნაგებზე (ბალისტიკური რაკეტები). აღსანიშნავია, რომ აშშ-მა (ისევე, როგორც რუსეთმა) უარი განაცხადა 2017 წლის გაზაფხულზე გამართულ მოლაპარაკებებში, რომლის მიზანიც ბირთვულ იარაღზე უარის თქმა იყო. ამერიკას, თავისი სამხედრო დოქტრინის თანახმად, უნდა ჰქონდეს იმდენი ბირთვული იარაღი, რომ თავისი და მოკავშირეების უსაფრთხოება დაიცვას.

1. რუსეთი

* ბირთვული ქობინების რაოდენობა — 7000;
* პირველი გამოცდა — 1949 წ.;
* ბოლო გამოცდა — 1990 წ.
მსოფლიოში №1 ბირთვული სახელმწიფო რუსეთია. მას შეიარაღების ნაწილი საბჭოთა კავშირისგან ერგო. რუსი სამხედროები აცხადებენ, რომ ბირთვულ იარაღს გამოიყენებენ მხოლოდ ანალოგიური მოქმედების საპასუხოდ ან იმ შემთხვევაში, თუ რუსეთის არსებობას საფრთხე დაემუქრება.

კატარინა ვიტმა მწვერულზე იუტა მიულერის ხელმძღვანელობით 8-ჯერ მოიპოვა გდრ-ის ჩემპიონობა, 6-ჯერ მოიგო ევროპის ჩემპიონატი, 4-ჯერ — მსოფლიო და 2-ჯერ იყო ოლიმპიური ჩემპიონი.

ქალთა ფიგურული ციგურაობა ზამთრის სპორტის პრესტიჟული სახეობაა და ამ სახეობიდან ბევრი სახელგანთქმული სპორტსმენი ქალი ახსოვს მსოფლიოს: ნორვეგიელი სონია ჰენი და პეგი ფლემანგი, ავსტრიელი ბეატრის შუბა და სხვები, მაგრამ მათგან გამორჩეულია გერმანელი კატარინა ვიტმა — ოლიმპიური თამაშების, მსოფლიოსა და ევროპის მრავალჯერ ჩემპიონი.

კატარინა ვიტმა დაიბადა 1965 წლის 3 დეკემბერს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ქალაქ დასავლეთ შტააკენში. ფიგურულ ციგურაობაში მეცადინეობა დაიწყო ქალაქ კარლმარქს-შტადში, იმ სკოლაში, რომელშიც მუშაობდა ცნობილი მწვრთნელი **იუტა მიულერი**.

კატარინა ვიტმა მწვერულზე იუტა მიულერის ხელმძღვანელობით 8-ჯერ მოიპოვა გდრ-ის ჩემპიონობა, 6-ჯერ მოიგო ევროპის ჩემპიონატი, 4-ჯერ — მსოფლიო და 2-ჯერ იყო ოლიმპიური ჩემპიონი.

გერმანელი მოციგურავე იხსენებს: „მე დამეხმარა ის, რომ გდრ-ში ვცხოვრობდი, არაფერი იყო ისეთი, რაც ყურადღებას გადამატანიდა ჩემი მთავარი ამოცანისგან, ჩემთვის სპორტის გარდა არაფერი არსებობდა. ქვეყანაში ყველაფერი კეთდებოდა სპორტის მხარდასაჭერად; შემეძლო, ამერჩია დრო წვრთნისა და სკოლაში მეცადინეობისთვის, ყველაფერი ემორჩილებოდა სპორტს, რათა მიმეღწია შედეგისთვის“.

„სოციალიზმის მშვენიერი სახე“

ეს ეპითეტი, რომელიც კატარინა ვიტის სავიზიტო ბარათად იქცა, პირველად გაჩნდა 1988 წელს ამერიკულ ჟურნალ Time-ს რეპორტაჟში. თავდაპირველად ფრაზა ასეთი იყო: **„იუტა კატარინა ვიტმა წარმოადგინა სოციალიზმის ნამდვილი სახე, მაშინ ამერიკა სიამოვნებით გახდა აღფრთხილებული“**.

კატარინა ვიტის უზარმაზარი პოპულარობა აშშ-ში განპირობებული იყო არა მხოლოდ მისი წარმატებით 1984 წლის ზამთრის ოლიმპიადაზე, არამედ იმიტომ, რომ ის ძალიან ჰგავდა იმ პერიოდის პოპულარულ ამერიკულ მოდელსა და მსახიობს — **გრეცე უილსს**.

ბედის უტანარობა

ფრაუ მიულერის ჯგუფში, აგრეთვე, ვარჯიშობდა **ანეტ პეტრი**, რომელიც კატარინასთვის მუდმივი გამაღვივებელი იყო. ანეტმა 1977-1980 წლებში ოთხჯერ გაიმარჯვა ევროპის ჩემპიონატში, ორჯერ — მოაპოვა მსოფლიო ჩემპიონობა და ერთხელ — 1980 წელს მოიგო ოლიმპიადის ოქროს მედალი, კატარინასთვის ანეტთან მეტოქეობა მოტივაცია იყო ოსტატობის დასახვეწად: **„მე, უბრალოდ, მსურდა, ვყოფილიყავი საუკეთესო მოციგურავე, მიზნები თანდათან მატულობდა, მე ანეტ პეტრთან ერთად ვვარჯიშობდი. იმხანად უკვე ვიყავი ოლიმპიური ჩემპიონი და უცებ ანეტი ჩემს ძმას გაჰყვა ცოლად! გავიფიქრე, მაშინ მე ორჯერის ოლიმპიური ჩემპიონი გავხდებოდი-მეთქი. მინდოდა, მისთვის გადამესწრო“**. ანეტის კარიერის დასრულების შემდეგ მეტოქეობა შეწყდა. ანეტი და კატარინა არა მხოლოდ ახლო ნათესავები

გახდნენ, არამედ ახლო მეგობრებიც.

„პარმენი ყინულზე“

1990 წლის ოლიმპიურმა ჩემპიონებმა კატარინა ვიტმა და **ბრანინ პოიტანო**, აგრეთვე, ოლიმპიადის პრიზიორმა **ბრანინ ორსერმა** შეასრულეს მთავარი როლები ფილმში „პარმენი ყინულზე“. ბიზეს მუსიკაზე მერიმეს დრამის ასეთი წარმოდგენა სენსაციად იქცა და მას პრემია „ემი“ მიანიჭეს. ეს წარმოდგენა დღესაც აღწერს მთავარ როლებს ინვესტ.

„კატარინას ფისი“

კატარინა ვიტთან დაკავშირებული არა მხოლოდ გამარჯვება, არამედ სკანდალიც 1988 წლის ოლიმპიადაზე. მოკლე პროგრამის შესასრულებლად ყინულზე მოციგურავე ბიკინის მსგავს კოსტიუმში გამოვიდა. გერმანელი სპორტსმენი ქალი ყოველთვის გამომწვევი ჩაცმულობით გამოირჩეოდა, მაგრამ კალგარიში გამართულ ოლიმპიადაზე ბევრმა ჩათვალა, რომ კატარინა ვიტის კოსტიუმი მეტისმეტად ექსტრავაგანტული იყო. ახლა ის კოსტიუმი ასეთ აურზაურს არ გამოიწვევდა, მაგრამ 34 წლის წინათ ფიგურული ციგურაობის სამყარო ფრიად აღელდა. თვითონ მოციგურავის მიმართ რამე სანქცია არ დაუწესებიათ, მაგრამ შეჯიბრების წესებში დამატებს მოთხოვნა, რომ ყინულზე გამოსულ მოციგურავეს კაბა აუცილებლად უნდა უფარავდეს დუნდულებს, ხოლო კოსტიუმი სხეულის ნახევარს უნდა ფარავდეს. ეს წესი, რომელსაც „კატარინას წესი“ უწოდეს, მხოლოდ 2004 წელს შეცვალეს, როცა მოციგურავე ქალებს ნება დართეს, უფრო თავისუფალი კოსტიუმებით ეასპარეზათ.

„ფლეიბოი“

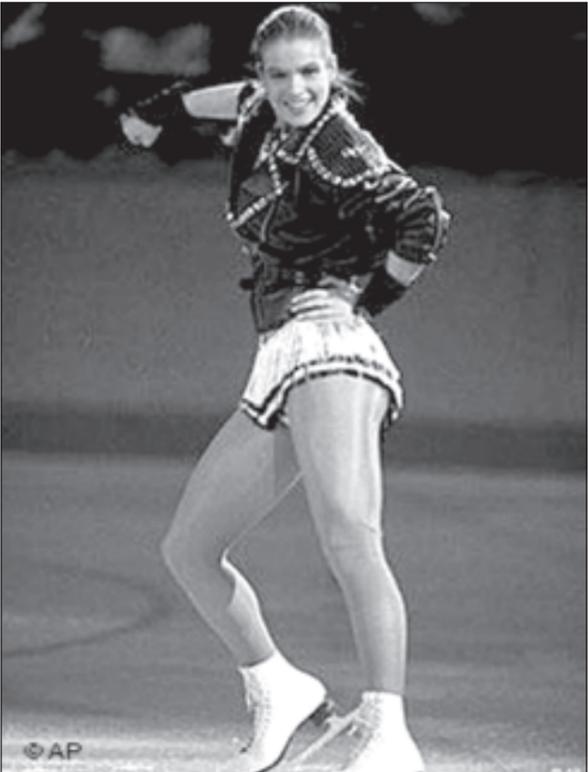
კატარინა ვიტმა დიდი ხნის განმავლობაში იყო ფიგურული სრილის სექსიმიზოლო. კარიერის დასრულებიდან 10 წლის შემდეგაც კი ის კამკაშა ვარსკვლავად რჩებოდა. უფრანალი „ფლეიბოი“ ჯიუტად ცდილობდა, მოციგურავე ფოტოსესიაზე დაეთანხმებინა. ბოლოს და ბოლოს, გერმანელი დათანხმდა გადაღებებზე და 1998 წელს უფრანალის ნომერი მისი ფოტოებით გამოვიდა. „ფლეიბოის“ ასეთი წარმატება **მერილინ მონროს** ფოტოების დაბეჭდვის შემდეგ არ ჰქონია. თავისი არსებობის ისტორიის განმავლობაში უფრანალის მხოლოდ ორი ნომერი გაიყიდა სრულად — მერილინ მონროსი და კატარინა ვიტის ფოტოსურათები.

კატარინა ვიტმა პირველი სპორტსმენი აღმოჩნდა, რომელმაც შიშველმა გადაიღო ფოტოები „ფლეიბოისთვის“.

იუბილე

2015 წელს 50 წლის იუბილის წინ გამოჩენილმა გერმანელმა სპორტსმენმა გამოუშვა ფოტოალბომი თავისი კარიერის შესახებ, რომელიც სა-

კატარინა ვიტმა. «სოციალიზმის მშვენიერი სახის» ოლიმპიური ოქრო და რუმინები, ქველმოქმედება და ფოტოები «ფლეიბოი»

კატარინა ვიტმა და იუტა მიულერი

პირადი ცხოვრება

კატარინას მუდამ გარს ეხვია თავისი მსოფლიო მემკვიდრეობა, მაგრამ გათხოვილი არ არის. არ ჰყავს შვილები. მისი პირველი მეგობარი მამაკაცი იყო მუსიკოსი თეკა: „რამდენიმე ძველი ფოტო და გაზეთიდან ამონაჭერი მოვიძიე და მიინდა, გავაცნო ადამიანებს. რას წარმოადგენს ფიგურული ციგურაობა, ხომ ბევრმა არ იცის — მას სპორტის გლამურულ სახეობად მიიჩნევენ... ხედავენ ბედნიერ სახეებს. შოუ და გლამურის მართლაც აუცილებელია. მაშინაც კი, როცა ყველაფერი გტკივა, ისე უნდა მოიქცე, თითქოს ფეხების ნაცვლად ფრთები გაქვს... მეც ხშირად ვიცი, მაგრამ ამ ყველაფრის უკან ბევრი შრომაა. ეს სპორტული ცხოვრების ნაწილია“.

ამჟამად

კარიერის დასრულების შემდეგ კატარინა ყინულის შოუში მონაწილეობდა. 2006 წლიდან ბევრ დროს უთმობს თავის საქველმოქმედო ფონდ **Katarina Witt Stiftung**-ს, რომელიც შეზღუდული შესაძლებლობების ბავშვთა დასახმარებლად შექმნა. 2008 წელს მოციგურავემ ციგურების ლურსმანზე ჩამოვიდა და მას შემდეგ ყინულის შოუს პროდიუსერია, იღებენ ფილმებში, მუშაობს კომენტატორად და ექსპერტად რადიოში (ცხოვრობს, ერთ-ერთ ინტერვიუში განაცხადა, რომ ჰქონდა რამდენიმე ბედნიერი რომანი მამაკაცებთან, მაგრამ ოჯახის შეგრძნება საყვარელ საქმეზე მაღლა ვერ დააყენა. კატარინა ბევრს მოგზაურობს, თავისუფლად ლაპარაკობს ინგლისურ და რუსულ ენებზე.

მოამზადა ნიკა კორინთაძე

Chinese Embassy in Russia 中国驻俄罗斯大使馆
@ChineseEmbirus
[Служба связи с прессой (GSM)]

Никогда не забывайте, кто представляет настоящую угрозу миру.

Lijian Zhao 赵立坚 @zlj517 · 23 февр.
China government official
Never forget who's the real threat to the world.

USA BOMBING LIST: The Democracy World Tour

Korea and China 1950-53 (Korean War)	Benania 1989
Guatemala 1954	Iraq 1991 (Persian Gulf War)
Indonesia 1958	Kuwait 1991
Cuba 1959-1961	Somalia 1992
Guatemala 1960	Bosnia 1994, 1995
Congo 1964	Sudan 1998
Laos 1964-73	Afghanistan 1998
Vietnam 1961-73	Yugoslavia 1999
Cambodia 1969-70	Yemen 2002
Guatemala 1967-69	Iraq 1991-2003 (US/UK on regular basis)
Grenada 1983	Iraq 2003-2015
Lebanon 1983, 1984 (Both Lebanese and Syrian targets)	Afghanistan 2001-2015
Libya 1986	Pakistan 2007-2015
El Salvador 1980s	Somalia 2007-8, 2011
Nicaragua 1980s	Yemen 2009, 2011
Iran 1987	Libya 2011, 2015
	Syria 2014-2015

Note that these countries represent roughly one third of the people on earth.

ჩინეთის საელჩო რუსეთში: მსოფლიოსთვის რეალური საფრთხე აშერიკის შეერთებული შტატებია

რუსეთში აშშ-ის საელჩომ ყველას მოუწოდა, არ დაივიწყონ, რომ მსოფლიოსთვის ნამდვილი საფრთხე ამერიკის შეერთებული შტატებია. „არასოდეს დაივიწყეთ, ვინ არის ნამდვილი საფრთხე მსოფლიოსთვის“, — განაცხადეს ჩინელმა დიპლომატებმა და ყველას შეახსენეს ის ქვეყნები, რომლებიც მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ დაბომბა აშერიკის შეერთებული შტატებმა.

ჩინეთის საელჩომ გამოაცხადებინა, რომ მსოფლიოში უფრო ადრე გაეროში ჩინეთის მუდმივი წარმომადგენელმა ჩან ძინძანმა უსაფრთხოების სფეროში რუსეთის შემოჭრის საფრთხეების შესახებ საფრთხიანი უნდა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა მხარს უჭერს უსაფრთხოების საერთო, ყოვლისმომცველი კონცეფციის შემუშავებას.

aif.ru - ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელა

ბაიდენის ჩიტიანი კატასტროფულად დაეხა

აშშ-ის ადმინისტრაციის მიერ უკრაინაში კონფლიქტების გაღრმავების, მზარდი ინფლაციის, კოვიდ-19-ის პანდემიისა და მექსიკის საზღვარზე მიგრაციული კრიზისის ფონზე, აშშ-ის პრეზიდენტ ჯო ბაიდენის რეიტინგი დაეცა განაგრძობს.

თეთრ სახლში ჯო ბაიდენის შესვლის შემდეგ მისი პოლიტიკის მონიტორინგის რეიტინგი 40%-ზე ქვემოთ დაეცა. Real Clear Politics-ის მონაცემებით, ბოლო გამოკითხვების თანახმად, ჯო ბაიდენის მოლოდინებს ამერიკელთა 39% ინონებს, 54% კი მის მიმართ უარყოფითად არის განწყობილი.

შეგახსენებთ, რომ ჯო ბაიდენის რეიტინგი სარეკორდოდ დაბალ დონეზეა 2021 წლის ბოლოდან.

regnum.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელა

გეგმვა არ გამოიხსნა რუსეთში აშშ-ისა და ევროკავშირის ნარკოაღმართა ქონების ნახირონალიზაცია

რუსეთის ფედერაციის უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე განაცხადა, რომ უცხოეთში რუსეთის მოქალაქეებისა და კომპანიების ქონების დაყადაღებას სიმეტრიული პასუხი უნდა გაეცეს და ეს იქნება რუსეთში უცხოელთა ქონების დაპატიმრება-დაყადაღება.

რფ-ის უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე დიმიტრი მედვედევი მოსკოვისთვის დაწესებული ახალი სანქციების ფონზე არ გამოირიცხავს იმ პირების ქონების ნაციონალიზაციას, რომლებიც

ბიჯ რეგისტრირებულნი არიან აშშ-ში, ევროკავშირისა და სხვა მტრულად განწყობილი იურისდიქციებში.

ამასთანავე, უკრაინის საბჭოში რუსეთისთვის წევრობის შეჩერების შემდეგ მედვედევმა განაცხადა, რომ ეს არის საბაბი, აღდგეს სიკვდილით დასჯა განსაკუთრებით მძიმე დანაშაულის ჩადენისთვის. მისი თქმით, სიკვდილით დასჯას იყენებენ აშშ-სა და ჩინეთში.

tass.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა გიორგი ბანინილაკაძე

«ხელები შორს ჩვენი ბავშვებისგან!»

უნგრეთის პრემიერმინისტრმა ვიქტორ ორბანმა პარიზში დანიშნული საპარლამენტო არჩევნების წინ სიტყვით გამოსვლისას ევროკავშირის ბრალი დასდო უნგრეთის წინააღმდეგ „საკანონმდებლო ჯიჰადის“ მოწყობაში და განაცხადა, რომ ბუდაპეშტისა და ბრიუსელის ერთი გზით სიარული შესაძლებელია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ბრიუსელი გაითვალისწინებს აღმოსავლეთ და დასავლეთ ევროპის კულტურის განსხვავებას.

„კანონის უზენაესობა ინსტრუმენტია, რომლის დახმარებაც სურთ, ჩვენ მათ დავემსახურებთ. მაგრამ არანაირი კანონი არ მიუღიათ ინფლაციის შესაჩერებლად. მათ ევროპა ფინანსურ სპეკულანტებს ჩაუგდეს ხელში... ეს სერიოზული შეცდომაა იმიტომ, რომ ენერჯიაზე ფასები ინფლაციის 50%-ს განაპირობებს“.

დასავლურმა პრესამ ორბანის გამოსვლაში ევროკავშირისადმი უნგრეთის გასვლის სერიოზული საფრთხე დაინახა, მაგრამ უნგრეთის პრემიერის პრესსამსახურმა უარყო ეს მოსაზრება. მიუხედავად ამისა, ორბანის გამოსვლიდან ამკარად ჩანს, რომ ბუდაპეშტი პოლიტიკის დათმობას არ აპირებს არც პოლიტიკაში, არც ეკონომიკაში და არც ბავშვების აღზრდის სფეროში.

fondsk.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა გიორგი ბანინილაკაძე

ამერიკული პოლიტიკური ომები უკრაინის კრიზისის ფონზე

უკრაინის კრიზისის ფონზე თეთრმა სახლმა გამოაცხადა კიდევ 350 მლნ დოლარის გამოყოფის შესახებ კიევისთვის სამხედრო მხარდაჭერის მიზნით, მაგრამ ბაიდენის გუნდს არ დაუზუსტებია, ვის გადასცემენ ამ თანხას. თვითონ ბაიდენმა კი გადაწყვიტა, რომ ახლა ყველაზე კარგი დროა დასასვენებლად ნასასვლელად, და სიხარულით გავიდა

შეხვედრებში. უკრაინის დღის წესრიგს აქტიურად იყენებენ პოლიტიკური ომებისთვის აშშ-ის შიგნით. რესპუბლიკელებმა აღმოაჩინეს ბაიდენის პოლიტიკის გამოვლენა, რომელიც ის ამბობს: „წარმოგადგენიათ, რა მოხდება უკრაინაში, თუკი ტრამპს გადაირჩევენ?“ ამ კითხვებზე პასუხი ამჟამად არ არის, მაგრამ უკვე

ყველა იცის, რა დაეხარება უკრაინის ბაიდენის პრეზიდენტობისას. სენატში ბაიდენისგან მოითხოვენ, დაკავდეს უკრაინის კრიზისის მოგვარებით, ნაცვლად თავისი კანდიდატების გაყვანის მცდელობისა უზენაეს სასამართლოში.

ბაიდენი, ჩანს, ფიქრობს, რომ **ომი ყველაფერს ჩამოწავს** და ახლა ამ აურზაურში გადაწყვეტს თავის ამოცანებს. მიზეზი ბაიდენის მცდელობისა, ყველაფერში ტრამპი დაადასაშულოს, გასაგებია. ბაიდენის რეიტინგი განაგრძობს დაეცემას, უკრაინის მიმართ მისი პოლიტიკით გამოწვეული უკმაყოფილება ძალიან მაღალია. ამასთანავე, ამერიკელების 62% მიიჩნევენ, ახლა აშშ-ის პრეზიდენტი ტრამპი რომ ყოფილიყო, უკრაინის კრიზისი თავიდან იქნებოდა აცილებული.

ტრამპისთვის იდეალური დროა იმისთვის, რომ საერთაშორისო აურზაურის ფონზე თავისი კანდიდატურა წამოაყენოს პრეზიდენტის პოსტზე — ეს შეიძლება მოხდეს უკვე მიმდინარე წელს. ბაიდენის პრეზიდენტობის ერთი წელი კი მხოლოდ იმით აღინიშნა, რომ წერევა დაიწყო ლიბერალურმა დღის წესრიგმა.

news.front.info-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაკაძე

საქართველო

თუ გსურთ, გახადეთ „საპარტიველო და მსოფლიო“ მიიღოთ სახლიდან გაუსვლელად და ინარჩუნოთ უფასო საპირიერო მომსახურებით, შვიდილით დაუპაპირდეთ კომპანია „ელვა.ჯი“ — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74

www.geworld.ge

საქართველო

ესტუბრით ჩვენს სივს

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარედაქციო კოლეჯია

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირსებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის აუზიციან შიშია არა ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894

9 772233 389009